

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Four
DAYS

THE PLAYHOUSE SERIES

FANNY LEE SAVAGE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Four Days

Fanny Lee Savage

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı 2021 © Fanny Lee Savage

2. Baskı Fanny Lee Savage tarafından

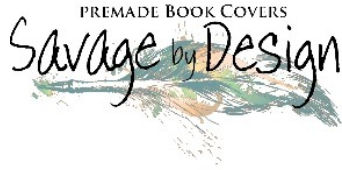
yayımlanmıştır İkinci Baskı 2021

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

KAPAK TASARIMI

Tarafından

Savage by Design

Metin içeren bir resim, eklembacaklı, karanlık, renkli Açıklama otomatik olarak oluşturulur

Contents

- [1. Dört Gün](#)
- [2. Okuyuculara Not](#)
- [3. İçerik Uyarısı](#)
- [4. Bir](#)
- [5. İki](#)
- [6. Üç](#)
- [7. Dört](#)
- [8. Beş](#)
- [9. Altı](#)
- [10. Yedi](#)
- [11. Sekiz](#)
- [12. Dokuz](#)
- [13. On](#)
- [14. On bir](#)
- [15. On iki](#)
- [16. On üç](#)

- [17. On dört](#)
- [18. On beş](#)
- [19. Bölüm 19](#)
- [20. Yedi Hafta](#)
- [21. Yazar Hakkında](#)
- [22. Ayrıca...](#)

Four Days

Oyunevi Serisi 2. Kitap

Note to Readers

Bu seri bir kurgu eseridir. Bu kitaplar gerçek bir Dom / sub ilişkisini veya aşağıdakilerle ilgili herhangi bir kulübü temsil etmez

ne de öyle olması gerekiyor. Bu hikâye, sahte bir dünyada, sahte bir drama ile var olmaktadır. Yaşam tarzını saygılı bir şekilde temsil etmek için araştırma yapılmış olsa da, birçok özgürlük

hikayeyi ilerletmek için alındı.

Content Warning

Bu kitap, bazılarının rahatsız edici bulabileceği birçok konuyu kapsamaktadır. Bu kitapta tartışılan/tasvir edilen konular arasında fiziksel şiddet, istismar, çocuk istismarı/ihmalı ve fuhuş yer almaktadır. Cİ'den bahsedilmekte ve tartışılmaktadır. İntihar tasvir edilmemiş, tartışılmıştır. Uyuşturucu bağımlılığı ve alkol kötüye kullanımı tartışılan ve tasvir edilen konulardır.

18+

Lütfen dikkatli okuyunuz.

FOUR DAYS REMAINING

Derimi ve annemin zavallı kıcını kurtarmak için altmış bin dolar bulmama SADECE DÖRT gün kaldı. Madam Jolie'nin Oyun Evi'nin en iyi dört Dom'una açık artırmayla satılmama dört gün kaldı. Biz çelimsiz dünyalıları gözeten varlıklara, kıcımın ihtiyacım olan parayı kazanmaya yetecek kadar değerli olması için dua ediyorum. Hazır başlamışken, önümüzdeki dört gün içinde itaatkâr olmayı öğrenebilmem için dua edeyim.

Pft. Ne şaka ama. Dom sponsorum bile umutsuz olduğumu düşünüyor, ancak bu teoriyi bir kırbaç ve belki biraz ip ile test etmek üzereyiz. F.E.A.R. Enterprises'ın arka yarısı Evren Rockwell'i izledikten sonra, diğer ucunda Dom'um olan bir kırbaçla başa çıkabileceğimden eminim.

Neyse ki, yakında patronum olacak Liam Firth, benim deneyimsiz, geveze halim için Madam'a aşırı miktarda para ödedi ve bu fetiş şeylerini öğrenirsem bana yardım edeceğini söyledi. Cuma günü, Madam'ın Saflık Müzayedesinde bekaretim için ödeme yaparak ve karşılığında Chuck Freeman'a ödeme yaparak sözünde durup durmadığını göreceğiz.

Sonunda parçalara ayrılıp Atlantik'in dibine atılmayacağımı umuyorum.

"Nereye gittin Jess?"

Sürücü koltuğundaki Liam'a bakıyorum. Sanatçı elleriyle direksiyona sarılmış, yoldan bana bakıyor. Tamamen siyah giyinmiş, açık bronz gözleriyle tezat oluşturuyor. "Ben sadece parayı düşünüyordum."

"Sana yardım edeceğimi söyledim Jess." Liam tekrar yola odaklanır. "Eğer hâlâ Madam'ın senin karmaşık ahlak anlayışını yatıştırmak için yaptığı planı uygulamak istiyorsan, o zaman tamam, o yoldan gideriz."

"Altmış bin doları bir şekilde ödemek zorundayım," diyorum ona, deri koltukta kayarak. Liam şu 'güvensizliği aşırlı telafi ediyorum' tarzı spor arabalardan birini kullanmıyor. Onun yerine şık, gümüş rengi bir sedan kullanıyor. İçi tamamen deri kaplı, zarif bir araba. Klas, tıpkı onun gibi. Eminim bu onu daha çok sevmeme neden oluyor.

Liam otuz üç yaşında bir adam için çocukça görünen bu yanıtları gözlerini deviriyor ama ben ne bilebilirim ki?

"Bana o kadar parayı öylece veremezsin Liam," diyorum.

"Detayları sonra konuşuruz."

Şimdi gözlerimi deviriyorum.

"Şoförünüz falan olması gerekmiyor mu?" Miami şehir merkezinden çıkan altı şeritli ölüm yoluna girdiğinde soruyorum. Bizi Key Biscayne'e götürüyor ki bu sürpriz oldu. Miami'nin o kısmının sıcak kumların üzerinde beyaz pantolonlarıyla uzanan şık gey erkeklerden başka bir şey olmadığını sanıyordum. Seksi, gizli BDSM seks makineleri değil.

"Evet," diyor dikiz aynasından bakarak, "ama mahremiyetimin tadını çıkarıyorum."

"Yani, çalışanlarınızın düzenli olarak bir fetiş kulübü işlettiğinizi bilmesini istemiyor musunuz?"

Dudakları bir sırıtışa dönüşüyor. "Manşetleri hayal edin."

Bir çöl haber sunucusu gibi kuru bir ses alıyorum, "Liam Firth, cehennemden daha ateşli, F.E.A.R. Enterprises'in kurucusu ve vakfı, seks delisi bir fetiş inini ziyaret ediyor." Süpürüyorum

elimi abartılı bir hareketle önüme doğru uzattım. "Bakirelerin ve yedi günahın bedelini vergi mükelleflerinin parasıyla ödüyor."

Liam cevap vermiyor ve ben ona bakıyorum. Arabanın karanlığında, gümüş renkli sokak lambaları saçlarındaki altın rengi ışıltıları yansıtıyor ve onu beni izlerken yakalıyorum.

"Cehennemden daha sıcak, ha?" Gözlerini tekrar yola dikti.

"Medyanın abartmayı ne kadar sevdiğini bilirsiniz. tarafından

seninle işleri bittiğinde, seni gerçek bir sapık haline getireceklerdi. Kadınları takip ediyor ve umumi tuvaletlerde işemelerini izliyordun."

Gülerken göğsü hareket ediyor. "Sanırım senden gerçekten hoşlanıyorum Jessica."

Jessica. Gerçekten beğendim. Tek bir cümleyle aşırı duygusal yüklenme. Sıcaklık göğsüme yayılıyor. Sanırım bana tam adımla hitap etmesinden hoşlanıyorum. "Endişelenmeyin Bay Firth. Sırrınız benimle güvende."

"Umarım öyledir," diye mırıldanıyor. "Gerçi şoförüm özel hayatım hakkında itiraf edemeyeceği kadar çok şey biliyor."

Homurdanıyorum. Eminim öyledir.

Liam arkasına bakıyor. "Kendisi kişisel asistanım ve aynı zamanda benim mülkümde yaşıyor. Çoğu zaman beni hizada tutuyor."

Liam'ın özel hayatı düşünüldüğünde, eminim adam birçok kişiden daha fazlasını görmüştür. Otoyoldan çıkıyoruz ve Miami Beach'in trafiğe boğulmuş şeridinde ilerliyoruz. Bugün Pazar ama yavaş akan trafik, gece yarısından hemen önce bile hafta sonu gecesi gibi.

"Daha önce yemek yememişsin Jess," diyor Liam ve uzanıp dizimi sıkıyor. Tek bir dokunuşla tüylerim diken diken oluyor. Birlikte geçirdiğimiz samimi bir akşam ve ben şimdiden hüzünlenmeye başladım. Bana adımla hitap ettiğinde, aptalmışım gibi sırtıyorum. Onu üç gündür tanıyorum, ama okullu kız fantezime göre, onunla çıktığım tüm erkeklerden daha fazla konuştum. O seksi ağzını üzerimde gezdirdiğinden bahsetmiyorum bile. "Jess?"

Lanet olsun. Kendine gel, Jess.

"Biraz açım," diyorum ona. Etrafa bir göz atıyor ve arabasını küçük bir ara sokağa çekip park yeri buluyor. Ben daha kemerimi çözmeden iniyor ve yolcu kapısını açıyor. Kırmızı topuklu ayakkabılarım beton kaldırımında takırıyor ve kırmızı elbisemi düzeltiyorum. Miami Beach'te bir gece için en iyi kıyafeti giymiş değilim. En azından, gerçekten şık bir yer değil. "Nereye gidiyoruz?"

"Ne yemek istediğine bağlı." Liam elimi tutuyor ve parmak eklemlerini dolgun dudaklarının üzerinde gezdiriyor. Sırıttıyorum, ayak parmaklarım ayakkabılarımın içinde kıpırdıyor. "Pek salata seven bir kıza benzemiyorsun."

"Bu hiç hoş değil," diyorum belime bakarak. Sıska değilim ama Tanrım.

Liam iki elini kalçalarımın koyuyor ve kollarını bana doluyor. "Yani, kendine güveniyorsun. Kendin olmaktan korkmuyorsun."

Kalbim yerinden fırlıyor, göğsümde küçük bir takla atıyor. Artık kulübün dışında olduğumuza göre, o artık Sir değil, Liam değil, ne diyeceğimi bilemiyorum. O benim patronum. Gelecekteki patronum, öyle bile olsa, o Liam Firth. Bölüm başkanının mantıktan çok parası varmış, bunu çabucak öğreniyorum. Geri çekiliyorum ve o da ellerini iki yanına bırakıyor. "Kulüpte değiliz."

"Kulüp dışında sana dokunmama izin yok mu?"

"Hayır, bu garip."

"Jess, seni evime götürüyorum-" sesini alçaltıyor, "yapmaktan hoşlandığım şeyi yap."

Beni yakaladı.

"Bazı temel kurallar koymaya ne dersiniz?" diye öneriyorum, sokağa göz gezdirerek. Yaşlı bir çift yanımızdan geçiyor ve kadın Liam'a bakıyor. Sırıttıyorum çünkü bir Pazar gecesi Miami'nin en seksi erkeğiyle kaldırımında duran benim. Kabul, birinci sınıf bir fahişe gibi giyinmişim ama neyse. Tüm dikkati benim üzerimde.

"Ne gibi?" diye soruyor. Sokak lambaları sepya gözlerini parlatıyor. Artık fırçalanmış bronz değil, ama

şampanya parlaklığıyla parıldıyor. Tüm düşünceler o gözlerin derinliklerine doğru yuvarlanıp gidiyor. Benimle konuşmaktan hoşlanıyor gibi görünüyor, ilgileniyor, gerçek bir iyi niyetli, ne söyleyeceğini merak ediyorum, ilgileniyor. Bana bu şekilde bakan birini bulmak için anılarımda yeterince geriye gidebileceğimi sanmıyorum. "Ne öneriyorsun?"

"Kulüpte kurallara bağlıyız." Yeniden odaklanmak için ayakkabılarıma bakıyorum. Liam çenemi kavlıyor ve dikkatimi tekrar ona çekiyor. "Size efendim diyeceğim ve tüm bu caz -" diye sırtıyor, dişlerini gösterip biraz kıkırdıyor, "ve işte size Bay Firth diyeceğim."

Şimdi, çizgileri çizen benim. Çaresizlik komik bir şey. İnsanlara çılgınca şeyler yaptırır.

"Bana şimdi ne diyorsun?" Liam soruyor. "Kulüpte ya da ofiste olmadığımız zamanlarda mı?"

"Liam," diyorum sanki bu bilmesi gereken bir şeymiş gibi.

Başını sallıyor, seksi ağzı hafif bir sırıtıyla açılıyor. Artık o ağzın neler yapabileceğini çok iyi biliyorum.

"Peki, sana ne demem gerekiyor? Şu anda mı?" diye soruyor.

"Jess." Anlamakta bu kadar yavaş davranması karşısında başımı sallıyorum. "Özel kod adları almıyor musunuz?" diye soruyor. "Bu adil görünmüyor."

"Ben Jess, sadece Jess."

"Sen 'sadece' bir şey olmaktan çok uzaksın." Liam nefes alır. "Pekâlâ, sadece Jess. Ne yemek istersin?"

"Hamburger ve patates kızartması severim."

"Burger ve patates kızartması olsun." Liam elimi tutmuyor - çok büyük bir rahatlama- caddede yürürken. Parlak neon ışıkları kısa art déco tarzı binalarda ve yüksek apartmanlarda parlıyor. Sodyum ışıkları en üst katları ve Miami'nin her yerinde para tabelaları yanıp sönen modern çatı katlarını gösteriyor.

Biz geçerken birkaç bardan müzik sesleri yükseliyor, kahkahalar ve tezahüratlar yayılıyor. Bu insanların bir Pazar gecesi bu kadar coşkuyla neyi kutladıkları hakkında hiçbir fikrim yok ama iyi bir şey olmalı. Küçük dükkânların ve küçük bir lokantanın bulunduğu yüksek bir binanın önünde duruyoruz. Liam beni içeri götürüyor ve tanıdık yağ ve kızarmış et kokusuyla karşılaşıyorum. Bir adam tek başına oturmuş, kendi kendisiyle hararetili bir tartışma yapıyor. Liam adamı görmezden geliyor ve beni tezgâha doğru çekiyor.

Sonsuzluk gibi gelen bir sreden sonra, küçük bir masada oturuyorum, kocaman bir sepet patates kızartması ve her ısırik için elime aldığımda ketçap damlayan bir hamburger. Liam karşımda oturmuş beni izliyor, patates kızartması çalıyor ve bir soda yudumluyor.

"Kahretsin," diyor bir parça huşu ile. "Bu sanki National Geographic."

ığnemeyi bırakıp ona bakıyorum. "Ne?"

"Avinı yutan bir dişi aslan gibisin. Bu korkunç."

Kaşlarım atılıyor ve lokmalarımı yutuyorum. "Bana sorun çıkaracaksın, Liam."

"Yemek yeme konusunda sorunlar geliştirmenin hiçbir zaman sorun olacağını sanmıyorum, Jess." Liam arkasına yaslanıp kollarını gğşnn üzerinde kavuşturuyor. "Yemek geldiğinden beri nefes aldığını sanmıyorum."

"Acıktım," diyorum ona ve hamburgerime geri dönüyorum.

Liam'ın gözleri kararır ve başka bir şeye a olduğunu belli eder.

"F.E.A.R.'ı neden başlattın?" Düşünce tarzını değiştirmeye çalışarak soruyorum. Özel hayatında neler yaptığını öğrenmeyi kabul ettim ama bunları birlikte yapacağım adam hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum.

"Eminim başvurmadan önce tüm bunları okumuşsundur," diye yanıtlıyor Liam. "Neden sana odaklanmıyoruz? Bana kendinden bahset."

Gülüyorum - daha çok yüksek sesle kıkırdıyorum ve arka masada kendi kendine konuşan bir adam bize doğru dönüyor. Ben de

gözlerini indirdi. "Şimdi mi soruyorsun?"

"Liam bana "İçimden bir ses benim hakkımda benim senin hakkında bildiğimden daha çok şey bildiğini söylüyor. "Hayatım internet erişimi olan herkesin erişimine açık."

"Başkalarının görmesini istediğin kısımlar," diyorum. Boş verin, ben de yakışıklı Liam Firth'ün izlerini bulmak için interneti tarayan insanlardan biriydim. Gin'in yardımı olmadan bulabildiğim tek şey, çünkü ürkütücü ya da sapık olmak istemiyordum, genç Liam'la birlikte Florida'nın merkezinden taşınan annesinin o küçükken öldüğüydü. Onu ve üvey kardeşini üvey babası büyütmüş. Babasından hiç bahsedilmemişti, sadece üvey babasının eski bir asker olduğu ve emlak sektöründe yüksek bir profile sahip olduğu söylenmişti. "Eminim yakışıklı Liam Firth'te görüldüğünden daha fazlası vardır," diyorum ona.

Bir kaşını kaldırarak bana çoğu kişiden daha fazla şey bildiğimi hatırlatıyor. Taciz itirafı ve fetişleri gibi. Ben ve muhtemelen şaplak attığı diğer tüm piliçler. Omuzlarım çöküyor, özel bir kadın olmadığımı hatırlıyorum. Benden gerçekten hoşlandığına dair söylediklerine bakılmaksızın, ben onun köleleri listesinde bilmem kaçınıcı sıradayım.

"Mimar olmak istediğini ne zaman keşfettin?" diye sorarak beni karanlık düşüncelerden çekip çıkarıyor.

Küçük bir konuşma mı? Sanırım havadan sudan konuşuyoruz... Gerçi biraz gecikmiş gibi görünüyor.

"On bir yaşındayken," diye yanıtlıyorum. "İlkokulum bir okul gezisine çıktı ve Four Seasons Oteli'nin önünden geçtik. Yeni inşa edilmişti. O kadar yüksekti ki -tümüyle cam ve metal- onu gördüğümde dünyanın en yüksek binasını inşa etmek istediğimi anladım. Four Seasons'tan daha iyi görünen bir bina."

Liam gülüyor, o çok sevdiğim nefesli, seksi hava dalgası. "Berbat bir bina, değil mi?"

Homurdanarak adama bakıyorum ama Liam ve beni görmezden gelerek kendi kendine yüksek sesle konuşmaya devam ediyor. "İhtiyacımız olan her şey burada mı?"

Senin evinde mi?" Yeterince doyduğum için yemeğimi bir kenara itiyorum. "Bilirsin işte, kırbaçlar ve zincirler?"

"Kırbaç ve zincirlerin zor bir sınır olduğunu söylemiştin." Gözlerimi deviriyorum. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Bakışlarımı yakalayarak eğiliyor. "Jess, bunların hiçbirini yapmak zorunda değiliz. Kulübe geri dönmek ya da bugün olanları konuşmak zorunda değiliz. Her şeyi unutmaya yardım edeceğim."

Omuzlarım çöktü. Liam kulüpte olmam gerektiğini bilmiyor. Chuck Freeman'ın emrindeyim, yani onun dediklerini yapsam iyi olur, yoksa hem Liam hem ben hem de üzgün annem öderiz. Chuck o açık artırmada ne kadar değerli olduğumu biliyor ve bunu yapmam gerektiğini söylüyor. Ayrıca kulüp tarafından atanan yeni Dom'umu da biliyor ve Liam olduğunu henüz bilmiyorsa bile yakında öğrenecek.

Bu noktada, teklifi kazanan Liam olduğu sürece, neredeyse her şeyi yaparım. Özellikle de kulüpte olup bitenlere tanık olduktan sonra, benimle bu şeyleri ve daha fazlasını yapmak için can attığını bildikten sonra.

"Çok az seçeneğim var," diye itiraf ediyorum. "Ayrıca, saygınlığımı korumama yardım edeceğine ve şu kırbaç şeyini kullanacağımıza söz vermiştin."

"Garip bir şekilde heveslisin." Liam sırtıyor. Omuz silkiyorum.

"Madam'la nasıl karşılaştınız?" diye sorar. "Üç gün önce o küçük odada nasıl durduğunuzu açıklayın."

Birkaç dakika sürüyor ama ona Lena'yı, kartı, Madam'la ilk buluşmamı ve kulüp turumu anlatıyorum. Madam'a bekaretimi itiraf etmemle ve son olarak da açık artırma teklifiyle bitiriyorum.

"Açık artırma fikri birdenbire Madam'ın aklına geldi," diyorum. "Beni kimin beğeneceğini bildiğini söyleyip duruyordu."

Başını iki yana sallar. "Hanımefendi beni çok iyi tanır. Meydan okumayı severim."

Sanırım ben bir meydan okumayım. Tehlikeli tehditlerle dolu, kıskırtıcı derecede saf bir pakete sarılmışım.

etrafımda. "Onunla nasıl tanıştın?" diye sordum. "Hanımefendi mi?"

"Bu başka bir günün hikâyesi." Liam saatine bakarak sorumu tamamen geçiştiriyor. "Doydun mu, yoksa tatlı mı istiyorsun?"

"Ben böyle iyiyim." Masadan kalkıyorum ve Liam yemek sepetini kapıp kâğıtları çöp kutusuna atıyor. Elimi tutuyor ve bu sefer ona izin veriyorum.

Dışarıda sokakta duruyoruz, insanlar etrafta dolanırken o hala elimi tutuyor. Parmak eklemlerimi dudaklarına götürüyor ve ben bunun ne kadar normal olduğuna şaşıyorum. Rollerimizi ne kadar çabuk benimsiyoruz. Liam rahat bir adam, elimi tutuyor ve yemeğe çıkardığı on bir yaş küçük kadını besliyor.

Onunla daha yeni yemek yedim.

Ben yedim, o izledi, ama her neyse, o ödedi. Buna tuhaf bir şekilde randevu denebilir ve şimdi yine elimi tutuyor ve bizi arabasına götürüyor, böylece beni evine götürecek ve edepsiz şeyler yapacak. Tüm bunlar, öğleden sonra yatakta birlikte olduktan sonra oldu.

"Liam."

Duruyor ve dönüp bana bakıyor, sesimdeki neredeyse panik halini duyuyor. "Ne var Jess?"

Ona tüm bunları yapabileceğimden emin olmadığımı söylemek istiyorum ama Liam elini yanağıma değdiriyor ve her şey kayboluyor.

"Uyuman gerek," diyor. "Saat neredeyse gece iki. Bu gece daha fazla endişelenme."

Başımı sallıyorum ve beni arabaya geri çekmesine izin veriyorum. Kapıyı açıyor ve tüm vücudum sarkmış bir halde arabaya biniyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve başımı deri koltuğa yaslıyorum.

Şimdi üç günüm kaldı.

Two

THREE DAYS REMAINING

LIAM sahilde kocaman bir evde yaşıyor. Modern Miami diye bağıyor, üç katlı beyaz sıva dış cephe kaplaması zümrüt yeşili bozulmamış bir çim alanın üzerine yayılıyor. Renkli cam pencereler ince bulut katmanlarının arasından sızan ay ışığını yansıtıyor. Masif metal kirişler koyu renkli ahşap sütunları ve Atlantik'e bakan geniş balkonları destekliyor. Cılız palmiye ağaçları ve yemyeşil bitkiler, özenle gizlenmiş tungsten ışıklarla vurgulanan manzarayı oluşturuyor. Büyüleyici bir yer ve arabayı yanaştırdığımız anda burayı onun tasarlayıp dekore ettiğini anlıyorum. Garaja giriyor ve ahşap kapı arkamızdan kapanıyor.

Midem küçük düğümlere ayrılıyor ve tedirginliğin sınırı yarı rüya halime doğru kayıyor. Tüm o tuhaf şeyler - alarm bilezikleri, kırbaçlar, kamçılar ve fetiş aletleri - geride kaldı. Onun yerine, sabahın iki buçuğunda bir arabada oturan iki insanız. Keşke içseydim de bununla başa çıkabilseydim demeye başladım. Garajında müstakbel patronum, şimdiki Dom'um, milyarder Liam'la oturuyorum.

Liam kontağı kapatır. "Seni boş odalardan birine yerleştireceğim," diyor.

Başımı sallıyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Birini araman gerekiyor mu?" Liam soruyor. "Nerede olduğunu bilmeleri için mi?"

Başımı sallıyorum.

Kaşları düştü ama arabadan indi. Yolcu tarafında kapıyı açıyor ve inmemeye yardım ediyor. "Annen değil mi? Bir arkadaşın mı?"

"Ben bir yetişkinim, Liam."

Evinin içi de tıpkı dışı gibi. Kayrak grisi zeminler, gri mobilyalı ahşap yükseltilmiş oturma alanları ve modern fırçalanmış çelik mutfak ile kırılmış. Ahşap sütunlar ikinci kata kadar uzanarak büyük bir çatı katı oluşturuyor. Bir odadan diğerini görebileceğiniz geniş açık kat planlarından biri, hepsi okyanusa bakan devasa pencerelere açılıyor.

"Bir arkadaş olmalı." Liam beni havada duruyormuş gibi görünen geniş metal merdivenlerden yukarı çekiyor ama basamakların ortasından geçen bir kiriş onları ikinci kata bağlıyor. Elini tutup dikkatle arkasından takip ediyorum. "En azından bir kişiye söylesen kendimi daha iyi hissederdim."

Sahanlıkta duruyorum, topuklarım beton zemine sürtünüyor. "Neden?"

Liam yüzünü bana döndü. "Kimse yok mu?"

"Bir arkadaşım var, ama nerede olduğumu bilmemesini tercih ederim."

.."

"Neden?"

"Ona ne söylemem gerekiyor?" Ben soruyorum. "Kendi evimdeyim. sabahın iki buçuğunda, geceyi geçirmek üzere gelecekteki patronun evinde. Bunun nasıl görünmesi gerekiyor? Bırakın orada kalıp bunları yapmayı, kulübe tek başıma gitmeme bile izin vermezdi."

Liam, "Arkadaşın akıllı gibi görünüyor," diyor. Bir kapıyı açıyor ve içeride kayboluyor. Ben koridorda kalıyorum, ne yaptığından emin değilim. Döndüğünde elinde bir gömlek ve boxer vardı, sonra beni yan kapıya yönlendirdi. Yanında durup

eli kapı kolundaydı. "Bekle, kimseye söylemeden kulübe mi gittin?"

"Evet."

Eli metal topuzdan düşer. "Siktir, Jess. Bunun ne kadar tehlikeli olduğunun farkında mısın?"

"Hanımefendi iyi birine benziyordu ve mahalle de o kadar kötü değildi."

Liam gözlerini ovuşturuyor, elini yüzünde gezdiriyor. İkinci bir kapının önünde durup beni başka bir odaya çekiyor. Bu oda da evin geri kalanı gibi dekore edilmiş ama daha yumuşak. İnci grisi nevresimler, kabarık ve rahat bir yorganla yatağı kaplıyor. Ahşap mobilyalar ve koyu renkli parke zeminler dışında her şey gri. Liam başka bir kapıyı açıp ışığı yakıyor ve arduvaz fayansları ve fırçalanmış metal armatürleri olan beyaz bir banyo ortaya çıkıyor.

"Bir duş al. Bunları giy." Kıyafetleri uzattı. "Sonra yatağa git ve biraz uyu. Ben hemen diğer odada olacağım."

Kapı arkasından kapanıyor ve ben de söyleneni yapıyorum - banyoya doğru yürüyorum. Tabii ki, seksi bir Dom'un misafir banyosunda bulununca yapılacak ilk iş ecza dolabını kontrol etmektir. Bir şişe tıraş kremi, çeşitli küçük losyonlar, antibiyotik krem, birkaç yara bandı ve bir paket tampon. Tam olarak beklediğim şey değildi.

Göz attığım bir sonraki yer lavabonun altı. Tuvalet malzemeleri ve garip bir dizi şampuan, diş macunu tüpleri ve yeni diş fırçaları gibi bir insanın bekleyeceği şeylerle dolu, ancak göze çarpan şey büyük siyah bir kutu. Çekip açtım. Göz farlarından oluşan tam bir renk yelpazesi çıkıyor. Bunların altında allıklar ve göz kalemleri var. Onun altında da koyudan açığa doğru değişen farklı cilt tonlarında kapaticılar var. Kraliçelere layık bir makyaj seti.

Kraliçe, kulüpteki son itaatkârı Cara'dan başkası değildi.

Derim ürperiyor ve kapağı hissetmem gerekenden daha büyük bir saldırganlıkla kapatıyorum. Hepsini geri itiyorum ve ayağa kalkıyorum. Gözlerim aynadan bana geri yansıyor ve içlerinde yeşilin belirgin, çirkin bir tonu parlıyor. Cara'yı kıskanmak için hiçbir nedenim yok. Liam ve ben tam olarak bir ilişki içinde değiliz. O bana yardım ediyor.

Bu kadar.

Temperli camla çevrili beyaz duşa giriyorum ve düğmeyi ekstra sığa çeviriyorum, altta yatan stres ve tedirginliğin kir katmanlarıyla birlikte temizleneceğini umuyorum. Köpüklenmek için zaman ayırıyor, Liam'ın dokunduğu her yeri hatırlıyor, tekrar dokunmasını diliyor ve daha fazlasını yapıyorum.

Üç, hayır dört gün içinde onu çok sevmeye başladım bile. Liam'ın sakin tavrından röportaj için onunla tanıştığım anda etkilendim. Beynimin karanlık bir köşesinde, Madam'daki sesini tanıdım. Kadifemsi bir güvenceyle katmanlanmış ama bir parça da güç içeren yumuşak tonunu tanıdım.

O bana cinsel anlamda dokunan ilk erkek. En azından yetişkin olduğumdan beri, ama bu anılar beynimin görmek istemediğim bir bölümünde saklı. Liam aynı zamanda karşılık beklemeden bir şey teklif eden ilk kişi. Ama tabii ki tüm bunlar beni bağlamasına ve tokatlamasına izin vermemi sağlamak için yaptığı bir oyun da olabilir.

Ne kadar iç karartıcı bir düşünce ama büyük ihtimalle doğru. Kraliçe Cara benden önce onun emrindeydi ve Madam bu adamların yeni kadınları eğitmekten, daha doğrusu alıştırmaktan hoşlandıklarını söylüyor.

Bu düşünce daha da iç karartıcı. Beni lanet bir at gibi alıştırıyor.

Duşu kapattım ve aceleyle kabinden çıktım. Kurulanıyorum, cildimi ovalıyorum, kibarca konuşabileceğini düşündüğü başka bir hatun olduğum için çok kızgınım ve kıcıma şaplak atması için eğileceğim. Yirmi dakika önce olduğumdan daha da sinirli bir şekilde boxer'ını ve tişörtünü çekiyorum,

Beni temiz, sıcak deri kokusuyla sarıyor. Benimle yapmak istediği tek şey bu. Söylediklerini yapmadığımda bana şaplak atmak.

Bu şekilde yaşayan biri için çalışmak ister miyim? Bu onun karakteri hakkında ne söylüyor? Kararlı bir ilişkiyi reddediyor çünkü boş zamanlarını kulüpte yabancılarla garip, sapıkça şeyler yaparak geçirmeyi tercih ediyor. Kulüp için eğittiği kadınlar tam anlamıyla itaatkar oldukları anda onları terk ediyor.

Adamın benimki kadar kötü sorunları var. Çocukken bir aile üyesi tarafından tecavüze uğradığını itiraf etti ve eminim bu onu Cuma'ya kadar dört yönden mahvetmiştir. Ama o zaman, her dokunuşumuzda kıvılcımlanan fiziksel çekimi gerçekten hissetmiyorsa bunu bana neden söylesin? Hepsi bu olabilir. Sadece bizi birbirimize çeken hayvani bir arzu.

Soğuk çarşafların arasına giriyorum, içim gibi soğuk, ama tenim yanıyor, keşke burada benimle olsaydı, lanet bir felaket olduğumu ve bunun kalp acısından başka bir şeye yol açmayacağını çok iyi biliyorum.

Gözlerimi kırpıştırıyorum ve sonra tekrar kırpıştırıyorum; oda netleşiyor. Nerede olduğumu hatırlamadan önce kalbim çarpıyor.

Liam Firth'ün misafir odası.

Ellerimi yüzümde gezdirerek son birkaç günü biraz olsun anlamlandırmaya çalışıyorum. Her yöne doğru gerinerek inliyorum ve battaniyeleri bacaklarımdan geriye doğru atıyorum. Kendimi yukarı çekiyorum ve yatağın kenarına doğru kayarak ayaklarımı serin zemine koyuyorum.

"Bütün günü uyuyarak geçireceğini düşünmeye başlamıştım."

Donuyorum, kanım damarlarımda buz kristallerine dönüşüyor. Sonra, ben çığlık atmaya başlayamadan

Yatağın ucunda duran kaslı adam bir sonraki adımda ne yapacağını biliyormuş gibi elini kaldırıyor.

"Ben bir arkadaşım," diyor adam ve geri çekiliyor. "Liam ofisteki acil bir durumla ilgilenmek için koşarken burada kalmamı istedi."

Birkaç kez göz
kırdım. Vay
anasını.

F.E.A.R. Enterprises yapbozunun son parçası yatağımın ayak ucunda duruyor ve aptal gibi sırtıyor.

"Ben Kye. Kye Adams," diye beni bilgilendiriyor. Bu adamın gördüğüm resimleri cüssesini tam olarak yansıtmıyor. İri yarı ama steroid gibi değil, ama WWE muhtemelen işe alma umuduyla onunla temasa geçti. "Portfolyonu çok beğendiğimi söylemek için kötü bir zaman mı?"

"Uygunuz daha iyi bir kelime olurdu, Bay Adams."

Güreşçilerin kaslarından oluşan devasa yığın hareket etmiyor. Kirli sarı dalgalar yüzünün etrafına düşüyor ama benimkiyle aynı ıslak saman rengi değil, daha çok yaz ısıltılarıyla parıldayan plaj kumu solgunluğunda. Gözlerim giydiği korkunç dar gömleğe kayıyor, pembe flamingoları geçip göğsündeki sert düzlemlerin ve şişkin kasların ana hatlarına ulaşıyor. Koyu renkli dövmeler kollarının etrafında yılan gibi kıvrılıyor ve şu anda dövmeleri gerçekten sevdiğime karar veriyorum. Sanki tıraş olmayı unutmuş gibi bir iki günlük kaşları var. Ya da belki de erkeklerin dağınık ve yarı evsiz görüldüğü, yarım sakallı ve vahşi, bir kasırgadan çıkmış saçlara sahip olduğu yeni görünümü yapıyor. Bu görünüm bana hiçbir zaman bir şey ifade etmedi. Görünüşüne dikkat etme zahmetine girmeyen bir Raggedy Andy ile ilgilenmeye ihtiyacım yok.

Kye Adams elini uzatıyor. Yırtık göğsü ve kolları gibi kocaman ve ben elini tutmayınca, kalçalarının içinden fırlamak için ağladığı gri pantolonunun içine sokuyor. Bebek mavisi gözlerinin üzerindeki kalın kahverengi kaşları aşağıya iniyor ve tam dudaklı ağzıyla garip bir tür yarım gülümseme yapıyor. Gerçekten seksi bir ağız. Neredeyse Liam'inki kadar seksi.

Gözlerimi ovuşturmaya devam ediyorum. Bu kadarı da fazla.

Madam'ın en iyi dörtlüsünün son Dom'u olduğunu çok iyi biliyorum. Kulüplerin hizmetlerini özel olarak kullanmak için para ödeyen ve kadınların çıplak k  larını kırba lamayı ve kürek çekmeyi seven erkekler. O seksi Evren'in ne yapmaktan ho landığını gördüm ve oldukça a ırıydı. Cameron'ın sapıkça yöntemlerine tanık olmadım ama bir noktada olacağıma dair bir his var içimde. Şimdi,  n mdeki bu devasa adamın nelerden ho landığını merak ediyorum. Liam onları bana yakla tırmayacağını söylüyor ama ya ona karşı teklif verirlerse ve ben de bu Dörtlü'den birini alırsam?

Kye aptal aptal sırtıyor, ki bu onun c ssesinde bir adam için sevimli sayılır. Devasa bir altın ayı gibi samimi görünüyor. "Liam ba ını büyük bir belaya soktuğunu söylüyor."

Ayağa kalkıp yanından geçerek banyoya gidiyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Diğer taraftan boğuk sesler duyuyorum ve hala konuştuğunu fark ediyorum.

"-Ne yapmayı planladığından emin değilim. Patron Jones bula ılacak biri değil."

Ciddi misin? Kapıyı açıp yüzümü içeri soktum. "  emeye çalışıyorum Bay Adams. Ve teknik olarak benim de patronum olacağınız için, giyinip tuvalete gitmeden sizinle konu mamayı tercih ederim."

"Evet, hanımefendi." Abartılı bir güneyli edasıyla kapıya doğru yürüyor. "Liam kıyafetlerinizi buraya gönderdi." Kapının yanındaki bavulu   aret ediyor, "ve bir saat içinde dönecek-" Adams saatine bakıyor, "bir saat içinde. O yüzden aşağı in, buzdolabında senin için hazırladığı yiyecekleri ye, sonra da sana pozisyon almanı söylememi istedi. Bunlar senin şifreli kelimelerin mi?"

Ona vuruyorum ve çıkarken kapı arkasından kapanıyor. Pozisyonunu al? Sanırım bu benim alt moda geçmem için bir   aret. Liam ilerlemeyi planlıyor mu? Dün gece bana endi elenmememi söyledi ama ben ona aksini söylemedim. Ben de bunu istediğimi söylemiştim, değil mi? Bu garip şeyi öğrenmek. Pazartesi sabahı olması dışında, lokantadaki vardiyama dönmem gerekiyordu.

Lanet olsun!   e geç kaldım!

Ben dışarı koşarken banyonun kapısı duvara çarpıyor. Çantamdan telefonumu alıyorum, saat dokuzu biraz geçiyor. Bavula koşuyorum ve Kızıl saçlı Tiffany'nin seçmeme yardım ettiği, Liam'ın kredi kartıyla ödediğim ve hâlâ çantamda duran kıyafetleri çıkarıyorum. Bir çift haki şort ve çiçekli bir atlet giydikten sonra çantamı kaptığım gibi merdivenlerden aşağı koşuyorum. Sörfçü Kye, devasa vücudunun altında çok küçük görünen bir kanepeye uzanıyor. "Ben gidiyorum."

Başını bana doğru çeviriyor. Kaşları yukarı doğru kalktı.

"İşe geç kaldım," diyorum.

"Bir buçuk hafta daha başlamayacaksınız, Bayan.

Caughlin."

Şimdi de işi ciddiye mi alıyoruz? Hiç sanmıyorum. "Bay Kye, büyük sörfçü adam. Benim bir işim var. Hâlâ para kazanmam gereken bir iş."

"Konuştuğumuz gibi para kazanıyorsun sanıyordum." Kye ayaklarını zavallı küçük kanepenin koluna atıyor. Bir şey hatırlamış gibi dizine vuruyor. "Unutmuşum, sen hâlâ eğitimdesin tatlım. Liam burada kalmanı söylüyor. Gitmek yok."

Arkamdaki ahşap sütuna sırtımı yasladım. "Burada kalmayacağım. Eğer sana kızarsa, ona seni tehdit ettiğimi söyle."

Kye gülüyor.

"Tamam." Kye'in oturduğu platform alanını geçip büyük ahşap ön kapıya doğru yürüyorum ve kapıyı açıyorum. "Ben lanet bir mahkûm değilim."

Dışarıda, arabadan aşağı koşup etrafı inceliyorum. İşten ne kadar uzakta olduğumdan emin değilim, bu yüzden telefonumdaki GPS'i açıyorum. Hay sikeyim. Şehrin çok dışındayım. Kızacak ama Gin, en iyi arkadaşım, aramam gereken tek kişi. Adını getirip ekrana bakıyorum. O cevap vermeden önce birkaç kez çalıyor.

"Ne?"

Tanrım, bir arkadaşı selamlamak için güzel bir yol.

"Arabaya ihtiyacım var," diyorum ona, etrafıma bakarak. Parlak güneş ışığı şimdiden asfalt araba yolunu kavuruyor. Ötedeki kumsalın beyaz kumlarını yakıyor, dalgaların uçlarını parlatıyor. Bunu iyice düşünmeliydim. Bir yerleşim bölgesindeyim. Beni almasını bekleyebileceğim halka açık bir yer olduğunu sanmıyorum. Ona adresi verdiğimde çıldıracak. "Belli bir yerdeyim, aracım yok ve sana yerini söylediğimde tepki vermemeni istiyorum."

"M'kay."

"Akşamdan kalma mısın?" "Belki."

Kahretsin, şimdi gerçekten kötü olacak. Belki bu onun tepkilerini yavaşlatır. Adresi söyledim ve buraya gelmesinin yirmi dakika süreceğini söyledi. Çantamı yere bırakıyorum ve dikenli yeşil kaktüslerin olduğu beton kare bir saksıya oturuyorum. Arkamdan kapı gürültüyle kapanıyor. Bir küfür mırıldanıyorum.

"Çok üzülecek, tatlım." Kye bir adım ötede duruyor. Bir kupa ve bir Tupperware kabı uzatıyor. "Seni gitmen gereken yere götüreceğim."

"Çok geç, arkadaşımı aradım."

Kye ıslık çalıyor. "Oh, tatlım, Liam bundan hoşlanmayacak." "Bana cici deme."

"Pekala, genç adam."

Ayağa fırlayıp ona baktım. Korkutucu bir şekilde, yüzündeki o gülümsemeyi sadece gagalarımınla söküp alacağım türünden, adam seksi. Kasları çok büyük, ama yüzü tatlı, komşu çocuğu gibi, hatta belki hala yozlaştırılabilir, tatlı. Ama bu bir maskaralık çünkü bu adam en az onlar kadar sapık ve yozlaşmış. Acaba fetişi ne? O kadının kıcını yalayan egzotik Evren gibi kırbaçlar. Acaba Liam da öyle mi yapıyor? Eğer Liam eğilip kıcımın yanağını yalasaydı, eminim tüm çekingenliğimi bir kenara bırakır ve onun için kartal gibi açılırdım.

Tanrım, Jess. Sakin ol.

"Liam yakında burada olacak, tatlı kız," diyor

Kye. "İsmi Jessica."

"Şekerim, Liam gittiğini öğrenince çok üzülecek. Özellikle de Chuck Freeman adında bir hayranın olduğu için."

"Chuck kulüpte kalmamı söyledi. Ben de öyle yaptım." Çantamı aldım ve omuzladım. "İstenileni yapıyorum. Şimdi işe gitmem gerekiyor."

Kye yüzümü işaret ediyor. "Bu kötü morluk Bay Freeman'ın emirlerinin bir parçası mı?"

Elim yüzüme gitti. Lanet çürüğü unutmuşum. Lanet olsun! Gin çıldıracak! Birinin bana vurduğunu görürse savaş ilan eder. Ama sonra Gin, Chuck'ı ve anneme yaptığı, onu benden daha kötü durumda bırakan ziyaretini biliyor. Kaşımın etrafındaki hassas deriyi hissediyorum ve elmacık kemiğime dokunuyorum.

"O kadar kötü mü?" Ben soruyorum.

Kye'in yüzünü buruşturmasına bakılırsa, evet, o kadar kötü.

"Sen çok tatlı bir kızsın ve bu beni ama işe bu şekilde gitmemelisin."

Lanet olsun. Bu boku örtmek için Cara'nın makyaj sanatçısı yeteneklerini kullanabilirim. Çantamdan bir pudra çıkarıyorum. Adam abartıyor. Dünden daha iyi görünüyor, ancak cildin kenarları hafifçe yeşilimsi olmuş. Biraz kapatıcı sürüyorum ve biraz azalıyor ama tamamen kapatmak için eczaneden bir makyaj rafı almam gerekecek.

"İçeri gel." Kye sırtımı okşuyor ve bu şefkatli hareket dizlerimin bağını çözüyor. Tam sıcak ve davetkâr kolları olan bu iri yarı kaslı adamın beni içeri almasına izin verecekken, Gin paslı mavi pikabıyla yanaşılıyor. Tekleyerek Liam'ın sahil kenarındaki endüstriyel evinin önünde durdu.

Kahretsin. Sadece kocaman bir çürüğüm yok, aynı zamanda gelecekteki patronlarımdan birinin yanında duruyorum ve o hâlâ -evet, siktir git, bırak beni- sırtımı ovuyor.

"Arkadaş mı?" Kye soruyor.

Kamyonun kapısı gıcırdıyor ve inliyor, sonra da çarparak kapanıyor. Gin elini eski püskü aracın üzerinde tutuyor.

devrilmesini engelliyor. Kocaman, böcek gözlü güneş gözlükleri minyon yüzünün ve ela, hiçbir şeyi kaçırmayan gözlerinin çoğunu gizliyor. Parlak siyah saçlarını dağınık bir şekilde toplamış, neredeyse topuz yapmış ama sanki vazgeçip at kuyruğu yapmış gibi görünüyor. Yırtık skinny jean'i ve kocaman Miami Heat tişörtü, akşamdan kalma ve umursamaz görünümünü tamamlıyor.

"Vay canına," diyor Kye. "Bu senin arkadaşın mı?"

"Evet." Hayranlığı Gin'immin yanında bu kadar az sık taşımamasından mı kaynaklanıyor, yoksa ses tonunu renklendiren hafif dehşetten mi kaynaklanıyor bilemiyorum. "Onun adı ne?"

"Adı konusunda endişelenme," diye tükürdüm. Bunu tamamen kaçırmıştım. Saf, penis kaynaklı bir şehvetle konuşuyordu. Büyük olasılıkla Gin'immin büyük göğüsleri ve her erkeğin görmeden fark edebildiği kalp şeklindeki mükemmel poposu için. "O alındı."

Değil, ama her neyse. En iyi arkadaşımın bu berbat kalabalığa karışmasını istemiyorum.

Bazıları Gin'in bize doğru yürüdüğünü söyleyebilir ama onu herkesten daha iyi tanıdığım için Gin'in baştan çıkarıcı bir şekilde yürümediğini söyleyebilirim. Sarhoş bir tilki gibi. Temiz hatlar ve biraz da akşamdan kalma.

"Bu kim?" Gin birkaç adım ötede durduğunda sorar. Gin onun kim olduğunu çok iyi biliyor. Şirketi araştırdığımızda benimle birlikte F.E.A.R. Enterprises'in adamlarına aval aval bakmıştı. Ona gözlerimi deviriyorum ama o Kye'a bakıyor. Biraz sallanıyor, sanki rüzgar çıksa düşecekmiş gibi.

Kye öne doğru eğilip kocaman elini uzatıyor. Gin'in böcek gözlü güneş gözlükleri aşağı inerek bu adamın mütevazı teklifine bakıyor. Elini kendi elinin içine alıp küçük, kadınsı bir şekilde adamın elini sıktığında şaşırıyorum. Gin pek de ağırbaşlı sayılmaz. Bana bir içki ismarla, seni banyoda becermeyi düşüneyim türünden bir hatun. Bunda yanlış bir şey yok ama kimse onu utangaç ya da nazik olmakla suçlayamaz. Gin'im huysuzdur ve doğrudan konuya girer. Yine de, yavaşça

Saçlarını yanağınıza yaslarken ona sırlarınızı anlatabilirmişsiniz gibi bir tavır.

"Kye," diyor Adams ve onun elini biraz fazla uzun tutuyor.

Ginny elini çekti, sonra da külüstür kamyonetini işaret etti.

"Bin, Jess."

Lanet olsun. Başım belada. Çoktan geçmiş gibi, küreksiz, bela.

"Sonra ararım," diyorum müstakbel iki numaralı patronuma ve Gin'in kamyonetine doğru yöneliyorum.

Ona bir kez daha bakmıyor ve yanıma geliyor, sanki gelmiş, görmüş ve şimdi beni azarlayacakmış gibi dimdik duruyor. Arabaya biniyoruz ve o da motoru çalıştırıyor. Bir sonraki bloğa ulaştığımızda, Gin kaldırıma çekip kamyonu kapatıyor. Koltuğunda dönüyor, güneş gözlüklerini çıkarıyor ve yüzümü işaret etmek için kullanıyor.

"Şimdi açıkla."

Three

NEREDEN BAŞLASAM? Ginny, Chuck Freeman'ı ve onun Büyük Patron Jones'la olan bağlantılarını biliyor. Ona anneme yaptığım ziyaretleri ve bunun beni Madam Jolie'nin Eskort Servisi'ne nasıl yönlendirdiğini anlattım. Atladığım kısım, Madam'ın beni BDSM kulübüne davet ettiği ve bekaretimi açık artırmaya çıkarmayı ve sponsorlarından biri olan Bay Firth aracılığıyla boyun eğmeyi öğrenmeyi kabul ettiğimdi. Ayrıca Ginny'ye Chuck'ın son ziyaretini, gözümün morarmasına neden olduğunu, Madam'ın kulübünde kalmam, çenemi kapalı tutmam ve altmış bini kazanmam için verdiği talimatları da anlatmadım.

En yakın arkadaşım beni ölümle tehdit ederken başka ne yapacağımı bilemediğim için ona söyledim. Liam'ın adını söylemedim ama Gin, Gin olduğu için evin önüne geldiğinde bu kısmı çoktan anlamıştı. Kye Adams'ın arabada dövmeli kollarıyla beni teselli ettiğinden bahsetmiyorum bile, ki bu da bu karmaşaya kimin karıştığının açık bir göstergesidir.

Gin'immin süper dedektiflik güçleri var. Ona bir isim ve genel bir konum verin, her türlü bilgiyi bulacaktır. Aile üyeleri, evcil hayvanlar, halka açık profiller ya da Liam'la birlikte kişisel konutu. Gin bir şekilde her türlü güvenliği atlattı ve

Beni almasını söylediğim evin tam sahibiydi. Evinden çıktığında bile müstakbel patronum olduğunu biliyordu. Bilmediği şey ise neden ve nasıllarıydı ve ben de şimdi ona bunları anlatıyorum.

"Kulübe nasıl geldin?" Bilgi dökümü istiyor. Son birkaç gündür kafamdaki tüm bilgileri bir an önce onun kafasına aktarmamı istiyor.

Madam'ın teklifini açıklıyorum ve gözleri kararıyor. Bekaretimi hâlâ kavrayamıyor ve ne zaman bunu düşünmek zorunda kalsa karanlık bir yere gidiyor. Ya da belki de bilinçaltının derinliklerine gömdüğü aydınlık, beyaz, bakir bir yerdir.

"Tamam. Açık artırmayı kabul ettin. Liam seni satın aldı ve sen de sinirlenip kaçtın. Chuck sana vurdu, geri gelmeni söyledi, sonra günü yeni patronunun aletini yalayarak geçirdin, o da seni yemek için bir hamburgerciye götürdü, sonra da geri döndüğünde seni tokatlayabilmek için kalmanı istediği evine."

Yavaşça başımı sallıyorum. "Hemen hemen, evet." "Beni neden tekrar aradın?"

Yere yığıldım. "Çalışmak zorundayım."

"Çantanda kredi kartı var." "Sapıkça seks oyuncakları için."

Aman Tanrım. Seks oyuncakları. Hangi fetiş seks şeylerini kullanacağımı nasıl belirleyeceğiz? Yapacak mıyız? Seks yapmayacağımızı söylüyor. En azından bekaretimi satın almayacağını söylüyor. Ellerimi yüzümde gezdiriyorum. Ne lanet bir felaket.

Gin, "Bu Firth denen adam yardım edeceğini söylüyor," dedi. "Bırak yardım etsin. Mümkün olan en seksi şekilde sevişin ve işiniz bittiğinde beni bilgilendirin."

Onun üzüleceğini düşünmemem gerektiğini bilmeliydim. "Vajinamı bir şeylerin parasını ödemek için kullanmıyorum."

"Neden olmasın?"

"Beni işe götür." Koltuğumda kayarak ve pencereden dışarı bakarak konuşmayı kapatıyorum.

"Kadınlar vajinalarını her zaman bir şeylerin parasını ödemek için kullanırlar. Eğer kullanmadıklarını söylüyorlarsa, koca bir yalancıdırlar."

Gözlerimi dramatik bir şekilde deviriyorum ve onun da bunu gördüğünden emin oluyorum. "Şu seksi piliç, Bayan Pie konuşmalarımıza kulak misafiri olmuş olmalı.

Chuck hakkında." Gin kontağı tekrar çalıştırır. Kamyon biraz tıkanıp, sonra gürleyerek canlandı. "Onun adını söylememiş olsan bile, ki bence söylemiş olabilirsin, ihtiyacın olan para hakkında konuştuğumuzu duymuş olabilir."

Ginny haklı. Madamla tanıştıktan sonra ben de bunu merak etmiştim ve Lena'nın bir tür izci olduğunu söyledi. Eskort servisinde çalışan tüm kızları öyle. Madam onlara başı dertte bir kadın gördüklerinde kartını vermelerini söylüyor, o da yardım etmeye çalışıyor. Liam da aynı şeyi söylemişti.

"Şimdi ne olacak?" Gin soruyor. "Cidden morarmış bir gözle mi çalışacaksın?"

Gözümün üstündeki hassas deriyi ovuyorum. "Başka seçeneğim yok. İki hafta daha yeni işime başlamayacağım."

Domumla olan yeni işim. Ne yaparsam yapayım sikildim. Yap.

Bilgisayarların arkasına saklanıp gelen insanlar var. ilham verici sözler bulup bunları sosyal medya sitelerinde yayınlamak için internet resimlerine dönüştürüyorlar. En çok sevilenler, sabah her şeyin daha iyi görüneceğinin varsayıldığı alıntılar gibi görünüyor.

Gün ışığında, bembeyaz yaz güneşinde, durumum kristal berraklığında görünüyor ve kesinlikle dün gecedenden daha iyi görünmüyor.

Mutfaktan gelen yağ lokantanın üzerine yayılıyor ve midemi bulandırıyor. Şu anki patronum çalışmama izin veriyor, sadece yüzümdeki morluğa bir kaşını kaldırıyor ve kahve servisi yapmam için beni uğurluyor. Neyse ki, daha önce

meşgul ve kimse benim yorgun gözlerimden ve asık suratımdan rahatsız olmak için burunlarının ucuna bakmıyor.

Lokantayı boydan boya kaplayan tezgâha yaslanmış, bir dangalak ve yemek yerken zar zor konuştuğu zavallı annesi için bilet kesiyordum ki kapı arkamdan çaldı. Bir sonraki masaya geçme sırası bende olduğu için inliyorum ve içgüdüsel olarak duvardaki saate bakıyorum. Vardiyamın bitmesine iki saat var, sonra buradan çıkabilirim. Anneme uğrayıp kadını kontrol etmem gerekiyor ama Liam'a döndüğümde hâlâ akşam yemeğinden önce olmalı. Dönüyorum ama daha tam dönemedi donup kalıyorum.

Nedense onu gördüğüme şaşırmadım. Sanırım onlardan birinin gelip günümün geri kalanını mahvetmesini bekliyordum.

"Haklıymışım. Liam çok kızdı, tatlım." Bay Adams yanımdaki bar taburesine kaydı.

Sözlerime gerçek bir tehdit katamayacak kadar bitkin bir halde eğildim. "Çık dışarı. Burada kalamazsın."

Kye başını bir o yana bir bu yana çevirerek etrafına bakınıyor, okyanus mavisi gözleri kocaman ve masum. "Bu işletme halka açık, doğru mu?"

Oh, şirinleşecek.

"Ben burada çalışıyorum." Hesabı yırtıyorum, üzgün annenin bulunduğu kabine doğru yürüyorum ve üzgün oğlunun önündeki masaya çarpıyorum. Biraz zıplıyor, bu da beni gülümsetiyor.

Tezgâhın arkasındaki Kye koltuğunu bana doğru çeviriyor ve her gün olduğu gibi geç bir öğle yemeği için kirli bir lokantayı ziyaret eden sıradan Joe Nobody gibi kaslı kolunu yapışkan tepeye dayıyor. "Bir erkek öğle yemeği için halka açık bir restorana gidemez mi?" Kye soruyor.

"Hayır," diye hırladım. "Çalışmak zorundayım."

Başını sallıyor, ağzının suyunu akıtacak altın rengi bir tutam saç alnına düşüyor. Sadece prenslerin saçları bukle bukle olur. Bu adam çok saçma.

"Bay Adams, lütfen."

"Bana Kye de." Eğildi, gözlerini gözlerime dikti, "Üzgünüm tatlım, seni yalnız bırakmayacağım."

"İyi misin Jessica?" diye sesleniyor patronum mutfaktan.

"Tamam." Ona el salladım. Kye'a bakıyor ve benim tek düşünebildiğim, onun gazeteleri okumamasını ve böylece yüzünü tanımamasını ne kadar çok istediğim. Morarmış gözüm ve yakında ikinci patronum olacak kişiyi görmekten duyduğum bariz hoşnutsuzluk arasında ne düşündüğünü Tanrı bilir.

"Liam üzgün, şekerim." Kye tezgahтан uzaklaşıyor. "Benimle geliyorsun ve bugün burada çalıştığın son gün."

"Uh, hayır."

"F.E.A.R.'ın biraz... tavsiyeye ihtiyacı var ve bir projeye yeni bir gözle bakılmasını istiyor."

"Ne?"

"Biz, iş arkadaşlarımız ve ben sizi hemen işe başlatmak istiyoruz." Kye, mutfakta saklandığını düşünen şu anki patronuma eliyle işaret ediyor. "Bayan Caughlin'in bugün işe başlaması gerekiyor. Hemen şimdi."

"Sen neden bahsediyorsun?" Patronuma dönüp bakıyorum, yavaşça mutfaktan çıkıyorum.

"Gidiyor musun Jess?" diye soruyor.

Ben konuşmadan Kye sözümü kesti. "Öyle." Ona binlerce wattlık bir gülümseme gönderdi. "Bayan Caughlin proje danışmanı olarak işe başlıyor. Jessica onun için yaptığınız her şeyi takdir ediyor." Küçük siyah not defterimi alıp tezgâhın üzerine koydu. Ardından, üzerimdeki mavi önlüğü çok da nazik olmayan bir şekilde çıkarıp yanına koyuyor. O kadar şaşırmışım ki, bırakın onu durdurmayı, cevap bile veremiyorum. Kolumu tutuyor ve ön kapıdan içeri giriyoruz. Sıcak yaz havası bir anda tenimi kaplıyor ve aklımı başımdan alıyor.

"Az önce beni kovdurdun!" Tıslayarak kolumu geri çektim.

"Teknik olarak, seni ben bıraktırdım." Kye bana rehberlik ediyor

Dün gece Liam'ın garajında gördüğüm gümüş cipin kapısını açtı. "Liam çok iyi, tatlı kız. Eğer benim Little'im olsaydın,

Seni bağlar ve kıcını kıpkırmızı olana kadar tokatlardım."

Tanrım.

Kye kolumdan tutarak beni araca doğru itiyor. "Hazırlıklı ol. Liam iyi bir adam ama yanlış günde yanlış düğmeye bastın."

"Ne demek istiyorsun?" Diye sordum ama zaten biliyordum. Sadece iki gün içinde Liam'ı üçüncü şaplağını hak edecek kadar kızdırdım. Koşmaya başladım.

Kye'in dağınık sarı saçları, başını sallarken dar pembe gömleğinin yakasını okşuyor. Gömleğe işlenmiş çok sayıdaki küçük flamingodan biri boncuk gözlerini bana diyor. O bile boku yediğimi düşünüyor. Kye bana, "Henüz ofiste işi bitmediği ve sakinleşmek için zamanı olduğu için şükret," diyor.

"Yarı boyundaki bir kadını tehdit ederken kendini erkek gibi hissediyor musun?"

"Tatlım, biz tehdit etmeyiz, ama Liam'ın bu küçük meydan okumaya izin vermeyeceğini garanti edebilirim."

Gözlerimi deviriyorum. "Yapacak işlerim var." "O zaman gidelim."

Hiç sanmıyorum. "Kahretsin, bunun için bir asistana gerek yok."

Kye sanki ben histerikmişim gibi gülüyor, neşeyle kalçasını tokatlıyor. Tanrım, bu adam. Kendimi neyin içine soktum ben? Artık sadece bir Dom'um yok, aynı zamanda bana patronluk taslayabileceğini düşünen, sevimli takma adları olan iri bir sörfçüm var. Chuck ve buldogunun benden bu kadar hoşlandığını düşünürsek sanırım minnettar olmalıyım.

"Tatlım, Chuck Freeman senin kıcına sahip olduğunu düşündüğü sürece hiçbir yere yalnız gidemezsin." Kye sırtarak beni tekrar arabaya bindirmeye çalışıyor. "Bin, tatlı yanaklar."

"Adım Jessica."

"Şekerim, arabaya binmeni şiddetle tavsiye ederim. O şirin küçük kıcın zaten çiğ olacak."

Dirseğimi ondan çekip lokantaya doğru geri çekiliyorum.
"Hayır."

Altın sarısı kaşları havaya kalkıyor ve gerçekten gülüyor.
"Tatlı şey, sen baharat dolusun." Sonra mavi gözleri fırtınalı,
koyu bir griye dönüyor, "Arabaya bin."

"Hayır," diyorum ve dönüyorum ama Kye kolumu tutuyor.
"Çıglık atacağım."

Kye elini bıraktı.

"Yapmam gereken işler var ve beni işi bırakmaya zorlayarak zamanımı boşa harcadığınıza göre, bugünü onları yapmak için kullanacağım."

Kocaman kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Liam seni almamı istedi. Çok kızacak."

Liam'ın bununla başa çıkması gerekecek. Yirmi dört saat kontrol manyağı olmak için kayıt yaptırmadım. "Onunla sonra konuşurum."

Kye sadece başını sallar. "Pekâlâ tatlım, o senin kışın, benim değil."

Otobüs beni Gin'in dairesinden bir blok ötede indiriyor. Şehrin hemen dışında yaşıyor ama Florida'nın mavi yakalı işçilerinden geriye kalanlara o kadar yakın ki kişisel anahtarımın dairesinin kapısını açarken saldırıya uğramaktan endişe etmiyorum.

Ginny'nin tek yatak odalı küçük evi dergilerden fırlamış gibi görünüyor. Şık ve gösterişli olanlardan değil, eğer öyle bir şey varsa, Hoarders Digest'ten. Giysiler neredeyse her yüzeyi kaplıyor. Şeker ambalajları, topuklu ayakkabılar ve mücevher parçaları tezgâhı ve bir zamanlar sehpa olan yeri kirletiyor. Köşelerde unutulmuş gazete ve dergiler duruyor. Kirli değil, yani iğrenç derecede kirli değil; sadece her yerde pislik var.

"Lütfen buraya beni öldürmeye gelmediğini söyle." Gin'in sesi yatak odasından geliyor. "Şu anda bununla uğraşamayacak kadar akşamdan kalmayım."

Çantamı dağınık tezgâhın üzerine bırakıyorum ve koridordaki gümüş rengi elbiseden kaçınmaya dikkat ederek dairenin arka tarafına doğru ilerliyorum. Yatak odasının kapısında duruyorum ve onu mor saten battaniyelerinin arasına sıkışmış halde buluyorum. Sıska siyah kedisi başının etrafında, yastığının üzerinde sıkı bir kedi şapkası şeklinde kıvrılmış uyuyor.

"Nasıl böyle uyuyabiliyorsun?" Diye soruyorum ve yanına uzanıyorum. Sitenin arkasındaki sokaktan kurtardığı cılız sokak köpeği Bay Joe Black, küçümseyerek bakmasına rağmen şık kafasını okşamama izin veriyor.

"Uyumuyorum. Uyuyamayacak kadar akşamdan kalmayım."

Kediyi yastığının üzerindeki yerinden kaldırmaya çalışıyorum ama dişleri ve pençeleriyle Gin'in saçlarını kavırıyor. Gin inliyor ama hareket etmiyor.

"Çalışmaya kararlı olduğumu sanıyordum," diyor.

"Daha yeni kovuldum."

"Bu kötü dilbilgisi hiç mantıklı değil, Jess." "Bay Adams-"

"O adam muhteşemdi."

"-F.E.A.R.'da danışman olarak çalışacağımı söylüyor." "Ne?"

Omuz silkerek, gece yarısı kölesinden vazgeçiyorum. Lanet kedi, insanından başka kimseyi sevmiyor. "Dün gece ne yaptın?" diye sordum.

"Geçen hafta açılan şu yeni yere gittim." Gin bir gözünü açar. "South Beach'teki. Bir adamla tanıştım. Sağlam bir yediydi ama üçüncü Sex on the Beach'ten sonra on oldu."

Yedi benim cin ve meyveli içeceklerimin altında görünüyor. Akşamdan kalmayı önleyen bir tarifi var. Her karışık içki için bir bardak su için. Pipetli ve şemsiyeli meyveli içeceklerden uzak durun ve asla bir erkekten içki almayın. Onunla gelmiş olmanız fark etmez. BFF onayı alana kadar, yüzde yüz tetikte olun.

"Ne oldu da bu kadar sarhoş oldun?"

"Yedi yaşına basan on yaşındaki kızım aslında kadınlardan hoşlanmıyordu, bu yüzden dans ettik ve ben sarhoş oldum. Buraya geri döndük, pizza yedik ve film izledik-"

"Ve daha fazla içti," diye bitiriyorum. Eşcinsel bölgesini unutmşum. Eşcinsel erkekler önceki tüm kurallardan muaftır ve arkadaş ortamına çabucak kabul edilirler. Gin'i uyarıyorum, bir gün heteroseksüel bir erkek bunu anlayacak ve bir gece onunla deney yapmaya açık olacak. Erkekler domuzdur.

"Hepsi değil," diyor Gins ve son düşüncemin o kadar da içsel olmadığını fark ediyorum. "Gary tatlı biri. Ondan hoşlanacaksın. Yarın akşam hep birlikte yemeğe gidiyoruz."

"Biraz yapamam," diye hatırlatıyorum ona. "Şu anda akşamlarımı bir seks kulübünde geçiriyor olmam gerekiyor."

"Lafı açılmışken, neden o çubuktaki seksle birlikte değilsiniz Bay Firth?" Sesi melodramatik ve baştan çıkarıcı bir hal alıyor. "Ziyaret etmen için seks mağarasından çıkmaya izin verdi mi?"

Kye'in uyarıları aklıma geliyor. "Pek sayılmaz. Fazladan birkaç kıyafet almak istedim."

Gin yuvarlanır ve battaniyeyi başının üzerine çeker. "Çıkarken kapıyı kilitle. Yarın gece ve Gary için hazırlan."

Dolabını karıştırıp birkaç parça eşya ve birkaç çift ayakkabı alıyorum. Gin'in ayakkabı fetişi var. Aslında, kadının bir alışveriş bağımlılığı var ve bir süre seks kedisi rolünü oynayacağım için, koleksiyonundan yararlanıyorum ve bir ürün yelpazesi alıyorum.

Oturma odasında, bir patlamış mısır paketinin altına gizlenmiş dizüstü bilgisayarını buluyorum ve Dom/sub ilişkileri yazarak açıyorum. Forumlar, bloglar ve şans vermek istemediğim bazı web siteleri ekranı dolduruyor. Bir sub tarafından yönetilen ilk bloga tıklıyorum ve okuyorum.

Bir buçuk saat sonra yavaşça kapatıyorum. Kafam bilgilerle dolup taşıyor ve Liam'ın beni neye açmaya çalıştığını daha iyi kavriyorum. Liam sürekli güvenden ve aslında her iki tarafa da duyulan saygıdan bahsediyordu. Alt

Başım ciddi bir belada ve Kye'in yanan kırmızı kıştan bahsetmesini şimdi anlıyorum.

Kıyafet torbasını kaptığım gibi dışarı çıkmadan önce Gin'e onunla sonra görüşeceğimi söylüyorum.

"Yarın!" Çantamı omzuma atıp anahtarlarımı kapıdan çıkarırken Gin bağıyor. "Akşam yemeği!"

Aşağıya indiğimde gün, alacakaranlık öncesi gölgeli bir griye dönüşmüştü. Gitmek isteyeceğim son yer annemi görmek olduğundan, kadını aramayı tercih ediyorum. Onunla konuşmak istediğimden değil ama en azından hayatta olup olmadığını ve Chuck'ın dün gece başka tehditlerle dönüp dönmediğini bilmek istiyorum. Ekran kilidini açtığım da donup kalıyorum.

Üç ayrı numaradan on bir cevapsız arama ve dört mesaj var. Son mesaj midemi boğazıma kadar kaldırıyor.

*Çok yaramazlık yaptın, tatlım. Şoförüm sokağın karşısındaki sedanda bekliyor.

Neden cevap vermediğimi açıklamak için onu aramaya çalıştığım da Liam telefonunu açmıyor -cüzdanınızı başka bir odada bırakıp Dom/köle ilişkileri hakkında okumak için dünyayı bloke ettiğinizde zor oluyor. Sokağı tarıyorum ve Liam'ın parlak gümüş sedanını görüyorum. Araçtan bir adam iniyor ve bana doğru yürüyor. Şık siyah bir takım elbise giymiş ve bir aksiyon filmindeki mükemmel suikastçı gibi ince deri eldivenler takmış. Siyah saçları düzgün jöleli bir kaskla kafasında düz bir şekilde uzanıyor. Mafyadan tehditler aldığımı düşünürsek, haklı olarak paranoyaklaşıyorum.

"Bayan Caughlin," diyor Assassin şoförü kaldırımda dururken. "Bay Firth sizi evine bırakmamı istedi."

"Şifre ne?"

Assassin Driver bana kuru bir bakış attı.

"Böylece beni bir yere götürüp işkence etmeyeceğinizi biliyorum."

Ağzının köşesinde hafif bir seğirme oluyor. Gümüş arabaya doğru yürüyoruz ve o kapıyı açıyor. "Sadece Jess."

Uzuvlarım dondu. Liam'ın şoförüne baktım. "Ne?"

"Bay Firth bana 'Just, Jess'i alıp eve getirmemi söyledi."

Gülünç bir gülümsemeyle -çünkü Liam'ın kelimelerle ifade edilemeyecek kadar kızgın olduğunu içten içe biliyorum- arabanın arkasına çöküyorum.

Ben sıradan bir şey değilim Bay Firth.

Four

YAZIN, güneş yavaş yavaş alçalmaya ancak akşam yediye doğru başlar ve hava karardığında saat neredeyse sekiz buçuk olur. Assassin bizi arabaya park ettiğinde, güneş çoktan Miami semalarını sıcak pembeler ve canlı turuncularla yıkamıştı.

Suikastçı beni eve götürüyor ve her adımda sinirlerim daha da geriliyor, ayrılmamın sonuçlarının ne olacağından endişeleniyorum. Liam'ın dünyasında şaplak atmanın normal olduğunu biliyorum. Şaplak gibi disiplin, ironik bir şekilde, bir asttaki istenmeyen davranışı düzeltmek içindir ve bunu onunla yapmayı kabul ettim. Başka seçeneğim yoktu. Chuck bunu açıkça belirtti. Dayak yemekten korkmuyorum, Liam'ın söyleyeceklerinden daha çok korkuyorum. Sadece birkaç gün içinde, benim hakkımda ne düşündüğü konusunda endişelenmeye başladım bile.

"Bakın kim varlığıyla bizi onurlandırmaya karar vermiş!" Kye bağırıyor ve bana doğru yürüyor. Güven verici bir şekilde sırtımı sıvazlıyor.

Şoför çıkarken kapı gümbürtüyle kapanıyor. Kalbim her zamanki yerinden boğazıma doğru fırlıyor. Elimdeki çanta sessizce yere düşüyor. Ayaklarım hareket etmiyor ve

Kye sırtımı sıvazlarken oturma odasında hareketsiz duruyorum.

Liam gri kanepesinde oturuyor, bacaklarını uzatmış, bir kolunu arkaya atmış, rahat ve kibirli, sızıyor - sızıyor derken, yaydığı ham güçle havayı kokluyor. Neredeyse mükemmel olan boğucu dudakları sıkı bir sırtışı dönüşerek ne kadar hoşnutsuz olduğunu belli ediyor. Uzun bacakları önünde uzanıyor, şık kömür rengi pantolonla kaplı. Kolalı beyaz gömleğinin kolları kıvrılmış, bronzlaşmış ön kollarını gösteriyor. Mavi ipek kravatı tam ortasına oturuyor; bunun dışında mükemmel bir şekilde ütülenmiş. Liam konuşmuyor ve ben onun önünde duruyorum, kalbim hızla çarpıyor, karnım meydan okumamın ekşi dalgalarıyla çalkalanıyor.

"Sen gerçekten delisin," diyorum.

Liam başını sallıyor ve gözleri kararıyor, kenarları yanıyor, bir korku ürpertisi uyandırıyor. Sanki dünyanın en büyük günahını işlemişim gibi gözlerim sert taş zemine düşüyor.

"Aradığınızı bilmiyordum," diyorum. Cevap vermiyor.

"Mesajlarınızı şimdi aldım." "Bana itaatsizlik ettin, tatlım."

Eğer külotlar eriyebilseydi, benimkiler onun sözleriyle düşerdi. Yüce İsa. Düşürdüm ve şu an içten içe yanan gözlerimle bunu pahalıya ödeyeceğim. Üzücü kısmı mı? En ufak bir üzüntüm yok.

"Buraya gel." Sesi hızla Sir baritonuna dönüşen Liam, her kelimeyi keskin bir şekilde telaffuz ediyor. "Çok yaramazlık yaptın."

Beni kucağına çekerken parmaklarımız iç içe geçiyor. Kolu belime dolanırken kalbim kaburgalarımın çarpıyor ve diğeri boynumun arkasını kavramak için sırtımdan yukarı kayıyor. Gömleğinin yakasından tutarak parmaklarımı kumaşın içine sokuyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Dudakları benimkilere doğru alçalıyor, etime hafifçe dokunarak ağzımın kenarlarını öpüyor. Tüm tedirginliğim kayboluyor ve onu daha da yakınlaştırmak için yakasını çekiştiriyorum. Alt dudağımı ısırtıyor, çekiştiriyor.

sonra deriyi serbest bırakıyor. İnliyorum ve ona sarılmak için dönüyorum.

"Artık gidebilirsin," diyor Liam ağzıma karşı.

Kye Adams'ın odada durduğunu hatırlamadan önce kafam tamamen karışmış bir şekilde gözlerim açılıyor. Döndüğümde onu hareketsiz, mavi gözleri gömleğindeki sıcak pembe kuşlar kadar büyük bir heykel gibi buluyorum.

"Kahretsin, tam da işler yoluna girmeye başlamışken." Kye bize o aptal sırtışıyla bakıyor ve ön kapıya doğru yürüyor. "Sonra görüşürüz, şekerim."

Kye gittikten sonra Liam dikkatini bana verdi. "Neden üzgün olduğumu anlıyor musun Jess?"

"Evet, efendim."

"Anlat bana."

"Benden burada kalmamı istediniz ve ben de gittim."

"Doğru," dedi Sir. "Bunun beni neden hayal kırıklığına uğrattığını anlıyor musun?"

Seçtiği kelimeler karşısında kalbim sıkışıyor. "Çünkü dinlemedim."

"Kısmen. Sana zarar vermekle tehdit eden biri var. Burada kalmanı ve sadece benimle birlikteyken ayrılmanı istedim. İstediğim buydu."

Kahretsin, yaptı, değil mi? Daha dün gece kulüpten ayrılmadan önce bunun için özel emirler verdi.

"Buradan ayrılarak kendini tehlikeye attın ve sonra da Kye ile buraya dönmeyi reddettin."

"Evet, efendim." Biraz güldüm. Şu anda tehlikede olduğum tek kişi Liam.

"Komik bir şey mi söyledim Jess?"

Yutkunuyorum. "Hayır, efendim."

"Sadece kendinizi tehlikeye atmakla kalmadınız, aynı zamanda adresimi tanımadığım birine verdiniz."

Kaşlarım çatıldı. "Gin benim arkadaşım."

"Arkadaşın artık benim özel hayatımı biliyor, değil mi?" Parmakları saçlarımda sıkılaşıyor.

Sikeyim. Nabzım hızlanıyor ve kendimi geri çekmeye çalışıyorum ama o beni tutuyor. "Bunu tüm şehre postalayacak değil ya."

Kara kaşlarım ses tonuma göre yukarı kalktı. "Bugün cesaret dolusun."

Ağzımı açmamak için dudağımı ısıyorum.

"Madam's'a üye olmanın cazibelerinden biri de kimliğinizin gizli kalacağının garanti edilmesidir." Liam'ın sesi alçalıyor. "Yaramazlık yaparsan ne olur, tatlım?"

Bir sorunun altını nasıl bu kadar cinsel bir gerilimle çizebiliyor ve bu da kulağa en çekici tehdit gibi geliyor? Kalçalarımı sıkarak derin bir nefes alıyorum. "Ben disiplinliyim."

"O kadar memnun görünme." Liam eğilip alımdan öpüyor ve saçlarımı kabaca çekiştiriyor. "Sana yapacağım şeyden hoşlanmayacaksın."

Başımı geriye çekip boğazımı ortaya çıkarınca nefesim kesiliyor. Ağzını etimin üzerinde gezdiriyor, sıcak dili içimi ürpertiyor. "Yapmalı mıyım?"

Kendini geri çekiyor. "Sakinleşmeye çalışıyorum." Liam yer değiştirip beni yanına oturtuyor ve başımı kucağına indiriyor. Kısa bir an için, benden yapmamı isteyebileceği şeyi düşününce kalbim heyecanla tekliyor ama Liam beni kanepeye uzanacak şekilde konumlandırıyor, başım onun kalçasına yaslanıyor. Parmaklarını saçlarımın arasından geçirip yüzümden uzaklaştırıyor ve başımı okşuyor. Kıvrılıyorum, parmağımı pantolonunun fermuarında gezdiriyorum ve başımı kaldırdığımda yüzünde acımasız bir ifadeyle beni izlediğini görüyorum.

"Ücretsiz geçiş hakkım olması gerekmiyor mu?" Ben soruyorum.

"Şşşt," diye fısıldıyor. "Konuşmak yok, tatlım." "Çünkü yalan söyledin."

"Sus, Jess." Liam başparmağını morarmış alımda gezdiriyor. "Konuşmaya devam edersen seni tokatlar, sonra da yatağa gönderirim."

Kulağa olması gerekenden daha çekici geliyor. Yatağa gitme kısmı değil ama kesinlikle şaplak atma kısmı. "Belki de seni tokatlamalıyım," diyorum.

Kıkırdarken karnı titriyor. "Sana konuşmayı kes demedim mi?"

Sırıyorum, sıcak kokusunu içime çekiyorum, yaydığı rahatlığı içime çekiyorum. Kızgın olsa bile güvende hissettiriyor. "Sen de kötüydün ve tanıştığımız anda bana yalan söyledin," diye hatırlatıyorum ona.

"Hatamı kabul ediyorum," diyor Liam ve bana bakıyor. "Şimdi konuşmayı kes."

"Neden sen sıcıp batırabiliyorsun da ben yapamıyorum?" diye soruyorum. "Sen cezalandırılmıyorsan ben de cezalandırılmamalıyım."

"Bu işler böyle yürümez Jess."

"Neden olmasın?" diye sordum. "Bir şeyi hatırlamadığım için hata yapıyorum ve dayak yiyorum. Yalan söylediğin için sen de öyle olmalısın."

"Jess, kuralları aşlamaya çalışıyorum."

"Teslimiyet, yalan söyleyen birini dinlemek zorunda olduğum anlamına mı geliyor?"

Liam iç geçirir. "Hayır, Jess."

"O zaman hilekâr yöntemlerin için cezalandırılmalısın."

"İşitme ve motorlu ağız eksikliğin yeterince ceza." Parmakları saçlarımın arasına giriyor ve saç tellerimi kavriyor. "Şimdi, sus."

"Hayır," diyorum ama yine de geriliyor. "Bir Dom kulüpte yalan söylediğinde ne olur?"

"Öyle değil," diyor Liam. "Her şeyi berbat ettim Jess. Bunu telafi etmem için bana zaman ver."

Dürüstlüğü şok edici, bu yüzden sessiz kalıyorum. Göz kapaklarım düşene ve tüm bedenim gevşeyene kadar eli saçlarımın üzerinde defalarca kayıyor. Dalgın bir şekilde bembeyaz gömleğinin düğmeleriyle oynarken gövdesinde kumaşa bulaşmış küçük kırmızı noktalar fark ediyorum.

"Liam?"

"Lanet olsun, Jess," diye homurdanıyor. "Bu kan mı?"

Liam kayıyor ve gömleğine bakıyor. "Bunun için endişelenme."

Gömleğindeki kan için endişelenmiyor musun? Ve sadece kan değil, spreylere boyalı gibi küçük küçük noktalar. "Nasıl

Kan aldın mı-" Boğazından gelen derin bir ses beni sorumun ortasında duraklattı.

"Sana karşı yumuşak davranmaya çalışıyorum, tatlım. Günlerdir dayak yiyorsun ve korkuyorsun."

Kıpırdanıyorum ve doğruluyorum. "Bu sabah ofisinde ne oldu?"

Liam -hayır, kesinlikle Efendi moduna geri döndü- çenemi kavırıyor. "Üzerini değiştir ve otuz dakika içinde üçüncü kattaki ofiste buluşalım."

"Ne?" Baskın rolüne bu kadar çabuk bürünmesinden biraz tedirgin olarak uzaklaşıyorum. "Neden?"

"Jess, kaç günüm var? Gösteriye dört gün kaldı. Şimdiye kadar sana itaatkâr olmanın kurallarını öğretmekte başarısız oldum."

Muhtemelen çenemi kapalı tutmalıyım ama dinleme konusunda berbat olduğumu zaten kanıtladım. "Başarısız olursan ne olur?"

Çenesi geriliyor, lanet olası içgüdülerimi dinlemem gerektiğini doğruluyor. "Hiçbir şey Jess. Çok nazik olduğumu düşündürmesi dışında hiçbir şey olmuyor."

"Belki de nazik olmayı bırakmalısın." Ne? Hangi çılgın kadın az önce dudaklarımdan konuştu? Artık resmileşti. Aklımı kaybettim. İmzaladığım o evraklar, kalan tüm akıl sağlığımı çaldı.

Liam'ın -evet, Liam rolüne geri döndü- kaşları şaşkınlıkla havaya kalkıyor. "Bana gerekli gördüğüm her türlü taktiği kullanmam için izin verdin."

Evet, sanırım az önce yaptım. Şimdiye kadar söylediğim her şeyi baltalasa da, yapmazdım. "Evet, efendim."

"Ne dediğini anlıyor musun Jess?"

"Sanırım öyle," diye cevap veriyorum. "Pozisyon almamı istediğinde bu.... üstümü değiştirmem ve ellerimi arkama koymam anlamına geliyor." Sesim soluklaşıyor.

"Kulüpte, bizim özel odamızda. Evde ise üçüncü katta," diyerek benim yerime dolduruyor.

Havayı içime çekiyorum. Eve. "Tamam, benden bir şey yapmamı istediğinde, kurallarımıza uygun olduğu sürece yapmam gerekiyor."

"Ya yapmazsan?"

"Şaplak yiyorum," diyorum, sözlerimden neşeyi uzak tutmak için gerçekten çok uğraşıyorum.

Beyefendi başını sallar. "Sana farklı şaplaklar olduğunu öğretmek üzereyim Jess. Hepsi eğlenceli değil."

"Şimdi öğrenebilir miyim?"

Beyefendi gülümsemesini gizlemeye çalışarak başka tarafa bakar. Geri dönüp baktığında, yüzünü biraz kontrol edebilmişti ama sırtışı devam ediyordu. "Madem bu kadar heveslisin, şimdi disipline edeceğiz. Yukarıda, üçüncü kattaki ofiste. Pozisyonunuzu alın."

"Evet, efendim."

Boş odada, günün yorgunluğunu ve lokantanın yağını atmak için hızlı bir duş alıyorum ve tüm önemli yerlerimi sabunluyorum. G-string'in arkasında küçük bir fiyonk olan bir çift şeffaf beyaz külot giyiyorum. Hâlâ nemli olan saçlarımı gevşek bir şekilde yandan örüyorum. G-stringim ve banyo kapısının arkasında asılı bulduğum bornozdan başka bir şey giymeden koridora çıkıyorum. Liam'ın boğuk sesi, çatlak yatak odası kapısının arkasından sahanlığa sızıyor. Zorlama dürtüsüne direnerek üçüncü kata çıkan merdivenleri buluyorum.

İkinci kat sahanlığının sonundaki metal döner merdiven devasa bir açık odaya açılıyor. Burası bir tavan arası, bir duvarı aşağıya doğru eğimli ve eğimli duvarın içine yerleştirilmiş devasa renkli cam pencereler denize bakıyor. Ahşap döşeme, bir geminin içi gibi tüm alanı kaplıyor, pürüzsüz koyu boyalı meşe zeminlerle eşleşiyor. Tüm oda tungsten şenlikli ışıklardan altın rengi parıltıyor.

Pencerelerin önünde büyük bir masa, yan tarafta bir çizim masası ve köşeye sıkıştırılmış pelüş gri bir kanepeler bulunuyor. Diğer uçta, kavisli metal tesisat borularının içine kaynaklanmış zincir bağlantı çitine benzeyen bir yatak başlığına sahip devasa bir yatak var. Yine o tuhaf Endüstriyel

Ofisinde şık bir görüntüsü vardı. Ürkütücü, özellikle de kızları bağlamak için kullandığını bildiğimden beri. Cara'yı buraya getirip bu şeye mi bağladı?

Aklıma gelen nahoş görüntüleri bir kenara itiyorum. Ne kadar zamanım kaldığından emin değilim, bu yüzden bornozu katlayıp kanepenin üzerine koyuyorum ve odanın ortasında duruyorum. Burası evin geri kalanından daha sıcak ve Liam'ın disiplinini uygulamak için buraya geleceğini bilmenin zihinsel gerginliği beni terden yapış yapış yapıyor. Gözbağım yok, bu yüzden parmaklarımı birbirine geçirip gözlerimi kapatmayı tercih ediyorum. Midem korku ve heyecan karışımı bir duyguyla çırpınıyor. Beni tokatladığında ne kadar sertleştiğini ve her şeyin ne kadar delice erotik olduğunu hatırlayarak garip bir beklenti içimi titretiyor. Yapmamam gerektiği halde bundan ne kadar hoşlandığımı.

Birkaç dakika içinde onun merdivenlerden çıktığını ve odanın içinde yürüdüğünü duyuyorum. Liam yakınımda durduğunda sıcaklık bana doğru uzanıyor, tenime dokunuyor. "Aferin."

Yumuşak sesi karşısında omuzlarım gevşedi. "Teşekkür ederim, efendim." "Dinleyebildiğinizi gördüğüme sevindim," diyor Sir. "Görünüşe göre bugün basit görevlerde zorlandılar."

"Özür dilerim efendim," diyorum ona, başka ne diyeceğimi bilemeden.

Sesi baştan çıkarıcı tonunu kaybediyor. "Masanın üzerine, ellerinin ve dizlerinin üzerine."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Ne? Masaya baktım. Beni masada mı istiyor? Ağzımı açıyorum ama yüz ifadesini görünce sorumu yutuyorum. Sıkı çene, sıkılmış dişler ve bronz gözler daha önce görmediğim bir yoğunlukla içimi yakıyor.

"Bana tekrar sordurtma."

Lanet olsun, gittiğim için çok kızgın.

Kısa bir tereddütten sonra masanın ahşap üst kısmına tırmanıyorum ve ortaya doğru kayarak ona doğru bakıyorum. Yine o çok sevdiğim kot pantolonunu giymiş, göğsü çıplak ve bel bandının içinde kaybolan ince saç çizgisini içime çekiyorum, orada ne olduğunu çok iyi biliyorum. Efendim, ben yerime yerleşirken Liam yaklaşıyor. Onun

Hareketleri kulüpteki haline döndü. Kırpılmış ve kesin. Odadaki havayı öylesine kontrol ediyor ki, hava elektrik akımlarıyla onun etrafını sarıyor ve bana doğru yılan gibi kıvrılıyor.

Beyefendi masanın etrafında dönüyor, sırtımı düzeltmek için uzanıyor, bacaklarımı tam olarak yerleştiriyor. Bir parmağı kalçamdan omzuma doğru ilerliyor ve tüylerimi diken diken ediyor. Sonra kollarımı düzeltmek için ayarlıyor. Bunu yaparken o kadar sakın ki, sanki bir sanat eserini inceliyor. Gözleri çıplak göğüslerimin üzerinde dolaşırken ilk kez bana güven vermeye çalışmıyor, bakışları o kadar delici ki sanki derimin altını görebiliyormuş gibi hissediyorum. Kemiklerime kadar. Gömülü tuttuğum tüm yalanları ve sırları. İsteklerim ve arzularım. Ruhumda oturan her boktan yeri. Omuzlarımda yavaş bir titreme başlıyor, kalbimden geçen durağan bir akım.

Beyefendi önümde duruyor, gözlerimin içine bakmak için çenemi yukarı çekiyor. Dişlerimin takırdamasını engellemek için onları sıkıyorum. "İstedğin bu mu Jessica?"

Benim adım, gerçek adım. Benimle konuşuyor, Madamlar'daki denizaltısıyla değil. Jess'le değil. Benimle.

Bu bana son soruşu olabilir. Gözlerinin içine baktığımda, kendini kontrol altında tuttuğunu fark ettim. Onu serbest bırakmak güvenli olana kadar içindeki bir parçayı bastırmış.

Efendim.

Eğer bu adama izin verirsem, beni hiç gitmediğim yerlere götüreceğini biliyorum. İstedğimi hiç bilmediğim şeyleri gösterecek. Bunu istiyorum. Onu istiyorum. Sunduğu her şeyi istiyorum. Soğukluğunu. Yumuşaklığını. Sert dokunuşunu ve nazik öpüşünü. Çok az tanıdığım bu adamı elimde tutmak için her şeyi yaparım. Farkına vardığımda vücudumdaki titreme sert bir sarsıntıya dönüşüyor. "Evet, Liam."

Eğilip alnıma iffetli bir öpücük konduruyor, ben de beni daha sert öpmesi için ona doğru eğiliyorum. Beyefendi bırakıyor ve yanıma geliyor. "Vuruş sayısını sayacaksın," diyor. "Bu bir ders, Jess."

Grev mi?

"Anlıyor musun?" diye sorar.

Kalbim birkaç kez çarpıyor. Mantık devreye giriyor ve tüm içgüdülerim bu masadan kalkmam için bağılıyor. İçimdeki feminist yüksek sesle bağılıyor. Grev, diye bağılıyor, grev dedi, Jess! Ama ona çenesini kapatmasını söylüyorum çünkü bu delice şeyi yapmayı kabul ettim. Ve bunu yapabilirim. Hayatım boyunca aklıma koyduğum her şeyi yaptım.

Beyefendi yanımda duruyor ve elini kalçama koyuyor. Tüm korkum yerini sarsıntılı bir tedirginliğe bırakıyor. "Evet, efendim."

"Yedi," diyor efendim. "Her birini sayın."

Eli kalçamdan ayrılıyor ve diğeri örgüyü kavlıyor, başımı geriye çekiyor ve keskin bir şekilde nefes almamı sağlıyor. Tüm bedenim geriliyor ve oturup bekliyorum. Kemiklerimdeki gergin titreme, o erteledikçe daha da şiddetleniyor. Geldiğini biliyorum ama eli yere indiğinde hâlâ öyle bir şok yaşıyorum ki haykırıyorum.

Vay

anasını!

"Kont."

Acı yayılırken havayı içime çekiyorum.

"Say, Jess."

Bu kulüpte yaşadıklarımın çok daha zordu. Ona doğru bir bakış atmaya cesaret ettim. Masanın yanında duruyor, hâlâ saçımı tutuyor ve cevap vermeme bekliyor. Acı, donuk bir yanığa dönüşüyor. İleriye bakıyorum ve sonraki birkaçı için kendimi çelikleştiriyorum.

"Say, tatlım."

"Bir."

Sorun yok. Bunu yapabilirim. Altı tane daha kaldı. Bir tokat daha ve bu seferki diğer tarafa iniyor ve acısı tenime yayılıyor. Ellerim ve dizlerim karıncalanıyor.

"Kont."

Nefes veriyorum, "İki."

Bir sonraki ilk yanağıma iniyor ve rahatsızlıktan nefesim kesiliyor. Tamamen donana kadar vücudum titremeyi bırakıyor. Kafamın içindeki o küçük ses bana lanet olası bir aptal diyor,

Ama bu düşündüğüm kadar acıtmadı. Sonrası en kötüsü. Şok daha çok bana şaplak attığı gerçeğinden kaynaklanıyor.

Ve ona izin verdiğimi.

"Numara."

"Üç." Sesim titriyor. Ona izin veriyorum. Ona bunu yapacağımı söyledim. Sadece para için değil, içimde derin, karanlık ve büyük ölçüde berbat bir yer bunu istediği için. Ellerimi kaydırarak masanın kenarını kavriyorum, mantığımla savaşıyorum, kontrolü ele almaya çalışıyorum. Tüm vücudum kaskatı kesiliyor, bir sonrakinin acısını bekliyorum. Liam nefes alıyor. Kulaklarımda çınlayan sessizlikte her derin nefes alışını duyabiliyorum. Tekrar tokat atıyor ve bir öncekinden daha yüksek bir sesle odayı çınlatıyor. Acının sarsıntısıyla nefesim kesiliyor. Bacaklarımla arasında donuk bir ağrı oluşuyor, klitorisimi karıncalandırıyor.

Eli tekrar iniyor, sonra tekrar, dönüşümlü olarak. Tenimi yakacak kadar sert ve yediye ulaştığımızda, sıkılmış dişlerimin arasından kelimeyi tükürüyorum, her vuruşta geriye yaslandığımı ve her iğnenin kalçalarım arasında nabız gibi atan bir istek yarattığını fark etmiyorum.

Liam avuçlarını tenimin üzerinde gezdiriyor, her bir kışkışımı yavaş dairesel hareketlerle ovuyor. Vücudumu kaplayan tuzlu terden dolayı tenim çiğ ve acıyor. Her dokunuş bacaklarımla arasında derin bir zonklama yaratıyor ve yavaşça pençelemeye dönüşüyor. Ellerinin tatlı okşayışı gidiyor ve önümde duruyor. Beyefendi çenemi kavriyor ve beni ona bakmaya zorluyor. Eğilip her iki kaşımı da öpmeden önce hafif gözleri bir an benimkileri arıyor. Beni kaldırıyor ve masanın üzerine yatırmadan önce masadan kalkmama yardım ediyor.

Sikeyim. Bir şaplak daha mı? Kıpırdanıyorum, ama boğazının derinliklerinde hırlıyor ve donup kalıyorum.

"Masanın üzerine uzan."

Uzanıyorum ve masanın diğer ucunu tutuyorum, yüzeyde uzanıyorum. Örgüyü tutup bileğinin etrafına doluyorum. Bir parmağı cinsel organımın üzerinde geziniyor.

külotun kumaşı. Kalçalarını yukarı doğru eğiyor, çaresizlik içimde kabarıyor.

"Sana şaplak atmamdan hoşlanıyorsun, değil mi tatlı kız?"

K lotu kenara itip başparmağını açıklığının üzerinde kaydırırken küçük bir inilti çıkarıyorum. Daha sert bastırması için elini geri itiyorum. Efendim aşığı kayıyor, kaygan nemi klitorisime doğru okşuyor.

"Siktir, Jess. Çok ıslaksın."

Dudağımlı ısırarak başımı sallıyorum. Tanrım, lütfen durma.

"Bacaklarını a ." Sesi biraz titriyor ve onun da benim kadar etkilendiğini belli ediyor.

Nefeslerim boğazımda düğümleniyor, ama emredildiği gibi duruşumu genişletiyorum ve işaret parmağını yumruğumun üzerinde kaydırıp başparmağını  atlağımda gezdiriyor. Sertleşiyorum, ama lanet olsun, o kadar iyi hissettiriyor ki sırtımı eğiyor, k ıımı havaya kaldırıyorum, ama elini kaldırıyor. Saçlarını bırakıyor. Arkamda diz çökerken kaba kot pantolonu bacaklarımdan aşığı kayıyor. Ellerinin baldırlarımın arkasına, uyluklarıma doğru kaydığını hissediyorum ve sonra kalçalarını kavriyor. Sıcak nefesler, sonra k ıımın üzerinde keskin bir di  sıyrılması.

Daha sert ısıırken bağırıyorum. Avuç içi popoma her zamankinden daha sert iniyor ve öne doğru eğilip inliyorum. Kalçalarını kavrayıp beni hareketsiz kalmaya zorluyor. G-string'i kenara çekerken gerginleşiyor ve dili üzerimde kayıyor. Damarlarımda ateş tutuşuyor. İnliyorum ve başımı masaya bastırarak yere yığılıyorum. Parmağı üzerimde gezinirken Liam'ın dili yarığımlın hemen içinde geziniyor. Sıcak dili klitorisimdeki parmağının yerini alıyor, sonra açıklığıma doğru gidip içime dalıyor. Ellerini k ıımın üzerinde kaydırıyor, dili yukarı ve sonra tekrar aşığı kayarken beni açıyor, tekrar tekrar. Geri bastırıyorum, nefes nefese kalıyorum, ona karşı sallanıyorum, sessiz yalvarışlarla nefes alıyorum.

Çok yakınımlı, çok yakınımlı. Tırnaklarım ahşap masaya batıyor, di lerim sıkılıyor, nefesim kesiliyor ve gözlerimi kapatıp bekliyorum...

Geri  ekiliyor. "Tüm alacağın bu."

Her bir sinirim netlik kazanıyor. Ağır nefeslerim yanağımın altındaki soğuk ahşapta sıcak halkalar oluşturuyor. Yeniden odaklanmaya çalışarak keskin bir nefes çekiyorum. Tüm dünya sert çizgiler ve keskin kenarlarla çizilmiş. Renkler netlikleriyle neredeyse bayağı. Sesler o kadar keskin ki neredeyse sağır edici. Dik duruyorum ve onun soğuk gözleriyle karşılaşmak için dönüyorum. Artık yanık altın değil, sert ve uzak bir bronz.

"Ne?" Bu garip, doruğa çok yakın ve ona ulaşamayan, beni yavaşça saran gelgit dalgasıyla soruyorum.

Kanepenin yanındaki yeri işaret ediyor. "Dizlerinin üzerine çök."

Kelimeler yüzüme soğuk bir tokat gibi sertçe çarptı. Bana şaplak atmasına izin verdim. Tüm çekingenliğimin kaybolmasına izin verdim ve şimdi bana diz çökmeme emrediyor. Liam'ın işaret ettiği yere doğru ilerlerken kollarım ve bacaklarım sallanıyor. Diz çöktüğümde parke tahtalar dizlerime batıyor. Yutkunuyorum, çenemi sıkıyorum, gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı akmasını engellemeye çalışıyorum.

"Gözler yere baksın," diyor efendim.

Bana öğretilen her şey bir araya geliyor ve beynimdeki sinirlere çarpıyor. Dövüşçü, aşağılanmayı reddeden kız, tekrar incinmesine izin vermiyor ve yerden fırlıyor.

"Bu seni baskın hissettiriyor mu?" Çığlığım odayı bir bıçak gibi keskin bir şekilde kesiyor.

Efendim hareket etmiyor.

"Seni lanet olası sapık!" Öne atılıp göğsüne bir tokat atıyorum ama yeterince sert değil çünkü yerinden bile kıpırdamıyor. Aksine, yaklaştıkça cüssesi büyüyor gibi görünüyor ve bana kısa boylu bedenimden birkaç santim daha uzun olduğunu hatırlatıyor.

"Öfke normal bir tepkidir, tatlım." Nedendir bilinmez, gözleri Efendi modundayken takındığı o sert bakışını kaybediyor.

"Öyle mi düşünüyorsun?" İnanmayarak sordum. "Bana vurdun lan. Tabii ki kızgınlım!"

"Sana şaplak attım," diyor efendim. "Şaplak atmak vurmaktan çok farklıdır, Jess."

"Ben lanet bir çocuk değilim!"

"Hayır, tatlım, kesinlikle öyle değilsin," diyor Sir. "Sen bir yapı ve ona bakacak biri için yalvaran güçlü ve güzel bir kadınsın."

Öfke kabarıyor, göğsümü ısıtıyor. Oda kıpkırmızı oluyor. Kendini beğenmiş suratını dağıtmak niyetiyle ileri doğru hamle yapıyorum ama Sir bileğimi kavıyor ve herhangi bir zarar vermeden yakalıyor. Diğer elim kafasının üzerine gürültüyle iniyor ama herif gülüyor. Diğer bileğimi tutuyor ve iki kolumu da arkama getiriyor. Efendim onları tek eliyle kavrayıp beni göğsüne sabitliyor. Meme uçlarım, ne kadar sert olduklarından neredeyse acı verici bir şekilde çıplak tenine sürtünüyor. Beyefendi saçlarımı avucunun içine alıyor, tellerini gergin bir şekilde çekiyor ve başım geriye düşüyor.

"İşin bitti mi?" diye hırlayarak soruyor.

Ben cevap veremedim, Sir'ün dudakları benimkilerin üzerine kapanıyor. Dilini zorla ağızma sokuyor, beni neredeyse vahşi bir tutkuyla öpüyor, dilinin benimkinin etrafında kıvrılmasına izin veriyor, tuzlu tatlılığını topraksı süetiyle harmanlıyor. Direniyorum, başımı çevirmeye çalışıyorum ama o beni sıkıca kendisine yaslıyor. Boğazıma bir çığlık çarpıyor ama doğru çıkmıyor. Zihnim ve bedenim rahatladıkça yavaş bir iniltiyle serbest kalıyor.

O korkunç zonklama bacaklarımın arasına geri dönüyor, karnımı tırmalıyor. Daha önce hissettiğim bir şey değil. Beyefendi ellerimdeki tutuşunu gevşetiyor ve beni kaldırıp bacaklarımı kalçalarının etrafına kaydırırken kollarımı boynuna doluyorum. Aleti klitorisime sürtünüyor, kot pantolonunun içinden ince külotuma kabaca çarpıyor. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirip avuç avuç tutuyorum. Duvara çarptığımızda soğuk ahşap çitalar sırtıma çarpıyor. Beyefendi derin, gırtlaktan gelen bir hırıltı çıkarıyor ama geri çekiliyor, hâlâ saçlarımı tutuyor ve beni duvara yapıştırıyor.

"Az önce bana vurduğunun ve yüzüme bağırдыңın farkında mısın?" Efendim soruyor. Başparmağını yanağımda gezdiriyor ve görmesini istemediğim lanet olası gözyaşlarımın sıcak nemini hissediyorum. Göğsüm sıkışıyor, sarılıyor ve beni boğuyor. O

Dudaklarını yanaklarıma bastırıyor, saçlarımı sertçe kavramasıyla keskin bir tezat oluşturuyor.

"Başın çok büyük belada, Jess."

Kalçalarını öne doğru iterek içime bastırıyor ve Sir çenemi kavırıyor. "Kendine dokunma, dinlersen ödüllendirileceksin, dinlemezsen disipline edileceksin ve bir dahaki sefere bu kadar nazik olmayacağım."

Korku uyandırmak yerine -ki 1.80 boyunda tehditler savuran bir adama verilecek makul bir tepkidir- kalçalarını kalçalarımınla sıkıca kavırıyorum ve yüzünü buruşturuyor. Uyarılmışlığı beni itiyor ve aramızdaki bariyeri hatırlatıyor.

Yetişkin hayatımda ilk kez bekaretime lanet ettim.

Five

LIAM beni geçici odama geri götürüyor. Odasından bir dizüstü bilgisayar alıp açıyor ve yatağımın üzerine koyuyor. Birkaç web sayfası açtıktan sonra, kapıya doğru yürümeden önce okumamı söyleyerek ekranı işaret ediyor.

"Ben bunu zaten okudum," diye çıkışıyorum.

Kaşları çatılıyor ve yüzünde seksi, şaşkın bir ifade beliriyor. "Ne zaman?"

"Bugün," dedim ona. "Gin'de okurken dikkatim dağıldı."

Uzun parmaklarını saçlarında gezdiriyor. "Siktir, Jess. Bunu bana neden söylemedin?"

Omuz silkiyorum. Liam kapıya doğru geri çekiliyor ve dizüstü bilgisayarı işaret ediyor. "Getirdiklerimi oku ve otuz dakika içinde benimle aşağıda buluş."

Hâlâ sersemlemiş, kızgın ve iğrenç bir şekilde tahrik olmuş bir halde yatağa uzanıyorum ve web sitelerini tarıyorum. Önümde çeşitli BDSM 'Nasıl Yapılır' kılavuzları var. Malzemeye göz atıyorum ve yarım saat sonra, disiplin dersimden ne almamı istediğini oldukça iyi kavırıyorum. Ayrıca kıcıma şaplak atmasından zevk aldığım için kendimi daha az ucube hissediyorum.

Üzerimdeki bornozu sıkıca sararak Liam'ı bulmak için aşıya iniyorum. Yemek masasında birkaç planın üzerinde duruyordu. Açık sürgülü cam kapılardan esen rüzgârda kâğıtlar hışırdıyor. Liam köşeye küçük bir cam küre yerleştirerek planları tartıyor. Bana el sallayıp saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırıyor ve sessizce iyi olup olmadığımı soruyor. Başımı sallıyorum ve işaret ettiği şeye bakıyorum ama birkaç dakika sonra aklım karışıyor.

Dediğini yaptım. Şimdi ödülümü bekliyorum. Çabuk öğrenirim. Orgazmdan mahrum bırakılmanın alabileceğim en kötü ceza olduğunu öğrenmem fazla zaman almadı. Bunu daha birkaç gün önce bir erkek tarafından ilk kez orgazm edilen bir kadın söylüyor. Bana şaplak atın, gerçekten sert bir şekilde, gerekirse yemeğimi, televizyonumu elimden alın, benimle konuşmayın ama zevkimi elimden almayın. Bu çok zalimce.

Neyi işaret ettiğine dikkat etmem gerektiğinin farkında olarak, bunun yerine planlar hakkında konuşurken uzun parmaklarının planların üzerinde tozlanmasını izliyorum. Dinlemem, yardımcı olmam, önerilerde bulunmam ya da seksi kafasında bana verdiği altmış bin dolarlık krediyi ödemem için ne yapmamı istiyorsa onu yapmam gerektiğini biliyorum. Yine de gözlerimi ondan alamıyorum.

Liam o nefis, sikini saran kottan başka bir şey giymiyor. Göğsündeki her kas, yemek odasındaki halojen ışıklardan gelen yumuşak, puslu altın rengiyle parlıyor. Saçlarındaki röfleler ışıltılı parlıyor ve uzun, narin burnu dolgun ağzını gölgeliyor.

"Dikkatini vermiyorsun."

Gözlerimi onun muhteşem oğlundan ayırıp dünyaya geri döndüğümde Liam'ın sepya gözlerini üzerimde buluyorum. "Hayır, değilim."

"En azından dürüstsün," diyor Liam. "Ama senin de dahil olmanı istiyorum."

Planlara bir göz attım. "Neye bakıyorum ben?"

"Miami şehir merkezindeki bir sonraki yüksek bina." "Ve benim fikrimi mi istiyorsun?"

"Evet," diyor Liam. "Seni danışmanım olarak işe aldım."

"Altmış bini böyle mi açıklamayı planlıyorsun?"

Yaklaşıp planlara bakıyorum. "Bu çok para, senin için bile."

"Benim mali durumum hakkında endişelenme, Jess. Bu konuyla ilgilenen insanlarım var."

Çünkü her zaman o kadar para saçıyor.

Belki de öyledir.

"Jess?"

Sandalyeye yığıldım. "O kadar parayı alamam, satamam da-" Ona doğru bakıyorum, "biliyorsun."

Liam kollarını kavuşturur. "İşte bu yüzden birlikte çalışıyoruz."

"Seni asla bu işe bulaştırmamalıyım."

"Çok geç Jess. Ben de işin içindeyim. Göstermelik bir açık artırma yapacağız, Cuma günü ödemeyi yapacağım ve sonra her şey unutulup gidecek. Borcun ödenmiş olacak." Liam konuşmamı engellemek için elini kaldırdı. "Bunu hanımefendi ile zaten konuştum. Kye'ın daha önce söylediği gibi, bu projede benimle çalışarak Patron Jones'a ödeyeceğin parayı kazanabilirsin."

"Evet, beni işimden kovdurduğu zaman."

Liam benim kötü ses tonumu duymazdan geliyor. "Bir buçuk hafta içinde F.E.A.R.'da çalışmaya başlayacaksın ve hafta sonları bana borcunu ödemek için bu projede bana yardımcı olmaya devam edeceksin."

"Hayatıma benim yerime karar verdiğin için çok mutluyum."

"Bugünden sonra anlaşmamızı daha fazla tartışmayacağız. Chuck'la senin yönteminle anlaşmaya çalıştık. Şimdi işleri benim yöntemimle halledeceğiz. Anladın mı?"

Başka bir seçeneğim yokmuş gibi görüldüğü için başımı sallıyorum. "Güzel. Şimdi gözlerini benden uzun süre ayırabilirsen

yeterli, biraz iş yapabiliriz."

Kahretsin, berbat durumdayım. "Beni masana yatırdın, şaplak attın ve sonra da dünyanın en güzel şeyinden mahrum bıraktın."

Beni buraya planlara bakmam için getirmeden önce orgazm olmuştum. Konsantre olmakta zorlanıyorsam özür dilerim."

"Benim zavallı, tatlı kızım." Liam beni sandalyeden kaldırıyor. Avuçlarını bornozun açıklığından geçiriyor ve bornoz düşüyor. Her bir göğsümü avuçlarının arasına alıyor ve meme uçlarını dişlerimi sıkacak kadar sert bir şekilde sıkıyor. "Hiçbir fikrin yok."

"Ne hakkında?"

Burnumu öpüyor. "Ne kadar iyi olabilir ki."

Başımı eğiyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. Bir yerlerde, aklımın bir köşesinde, ilk kez bir öpücüğü başlatmış olabileceğimi düşünüyorum. Ve o da bana izin veriyor. Liam, bu seksi adam istediğimi yapmama izin veriyor. Omuzlarını kavriyorum ve dudaklarını dudaklarımla ayırarak, onu tadıyorum - ham erkekliği, gücü ve seksi.

"Bana aletini yalatmadın bile," diye fısıldıyorum ağzına.

"Siktir, Jess," diye nefes alıyor. Liam geri çekiliyor ama ellerini sırtımda dolaştırarak beni göğsüne sıkıca bastırıyor. "Şaşırtıcı derecede kirli bir ağzın var."

Kirpiklerim titriyor ve ona dudaklarımı büzerek, "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum, Bayım." diyorum.

Kıçımı sertçe kavriyor, parmaklarının derimi deşmesine izin veriyor ve beni inletiyor. "Böyle konuşmaya devam edersen seni er ya da geç ödüllendirebilirim."

Dudaklarıma yayılan gülümsemeye engel olamıyorum. Liam iç çekiyor ve geri çekiliyor. Gözlerim kasıklarına ve kot pantolonuna doğru gerilen sikine kayıyor. "Bunu senin için düzeltebilirim."

Liam başını sallar. "Çok yaramazsın, küçük Jess." Bornozumu çekip kapatıyor. "Bundan çok hoşlanıyorsun."

Ellerimi göğsünde gezdirerek aşağı uzanıyorum ve kot pantolonunun üzerinden sertliğini kavriyorum. Dişlerinin arasından sessiz bir tıslama çıkarıyor ama geri çekiliyor. "Seni ağzımda seviyorum," diyorum ona.

Gözleri kararıyor, "Şimdi olmaz." Derin bir nefes alırken geniş omuzları yükseliyor. "Akşam yemeği yiyeceğiz ve sonra bir sahne oynamak için buraya geri döneceğiz."

"Ne tür bir oyun?" Bacaklarımın arasındaki sıcaklık azalıyor. Eğer yakında bir şey yapmazsa, akli başında bir şekilde işlev görebileceğimi sanmıyorum.

"Kırbacı denemek istediğini söylemiştin." Liam kot pantolonunu çekip kendini ayarladı. Yanılmışım. O sadist değil. O lanet bir mazoşist. Neden kendine işkence ediyor ve onu emmeme izin vermiyor, anlamıyorum. Belki bu da benim cezamın bir parçasıdır. Çünkü çok hoşuma gidiyor. "Geri döndüğümüzde seni bağlayacağım ve serbest bırakılman için bana yalvarana kadar kırbaç kullanacağım."

"Bana izin verecek misin?" Hâlâ kot pantolonuna bakarak soruyorum.

"Sadece iyi kızlar eğlenir."

Kahretsin, bu o kadar pis ki bacaklarım pelteye döndü. Tekrar ona yaklaştım. "Sanırım dersimi aldım, efendim. İyi bir kızı hak ediyorsunuz."

Dolgun dudakları yukarı kıvrılıyor ve ben de bir sırıtışla ödüllendiriliyorum. "Jess, nereden geldiğini bilmiyorum ama kaçmana asla izin vermeyeceğim."

Liam'ın seçtiği restoran tam sahilde. Dün gece beni götürdüğü hamburgerciden çok farklı ve küçük siyah elbisemin ve kırmızı topuklu ayakkabılarımın burası için yeterince sosyetik olmadığından endişeleniyorum. Ama sonra elbisenin ve ayakkabıların fiyat etiketini hatırlıyorum ve çok pahalı olmayan bir şey seçtiğimi umuyorum. Bilmediğime emin olduğum ince bir çizgi var.

Dışarıdan bakıldığında bina zenginlik kokuyor. Koyu renk takım elbiseli, cepleri vergi mükelleflerinin paralarıyla dolu adamlar, altın ve elmaslarla süslenmiş kadınlara süslü siyah arabalardan eşlik ediyor. Işıklar altın pencerelerden kristal yıldızlar gibi parlıyor ve ben nedenini merak etmekten kendimi alamıyorum, Liam,

Gelecekteki patronum ve Dom'um beni böyle lüks bir yere götürdü, diğer birçok yüksek profilli insanla kaynaştı.

Ensemdeki sıkı topuzu düzelterek ona bakıyorum. Siyah bir takım elbise giymiş ve grimsi mavi bir kravat takmış. Altın rengi farları film yıldızı ışıklarında parlıyor ve beni bakarken yakalayınca kocaman bir megawatt gülümseme yayıyor. Kameraya layık, gazete, dedikodu sütunu kalitesinde bir malzeme. Çok tuhaf.

"Ne yapıyoruz biz?" Sessiz bir tonda soruyorum. "Neden buradayız?"

Kara kaşları çatıldı. "Burada olmak istemiyor musun?"

"Beni neden buraya getirdiğini anlamıyorum." Restoranı işaret ediyorum. "Tam olarak uyum sağlayamıyorum."

Ağzı bir çizgi halinde düzleşiyor. Ve lanet olsun, eğer onu kızdırmadıysam. "Jessica, nereye istersen oraya uyum sağlarsın. Kendini küçümsemenden hoşlanmıyorum."

Topuzu tekrar çekiştiriyorum ve kıvranıyorum. Neden rahatsız olduğumu anlayacak kadar beni tanıyor. Sadece onun duyabileceği şekilde yaklaşıyorum. "Ben sizinle aynı altın ipliklerle dikilmedim efendim."

Liam'ın omuzları çöküyor ve beni döndürerek yüzünü ona çeviriyor. "Yanlış." Elleri kalçalarımın altına iniyor ve en az beş çiftin bizi izlediğinin farkına varıyorum. Umarım hiçbirinin onun kim olduğunu bilmiyordur. "Artık kendi kendine konuşmak yok." Sesini alçak tutuyor ama hırlamaya yaklaşıyor. "Sen zeki ve harika bir kadınsın. Seni buraya getirdim çünkü herkesin beni seninle görmesini istiyorum."

Gözlerim açılıyor ve elimi tutup beni çok da nazik olmayan bir şekilde ön kapıya doğru çekiyor. Ne? "Ne demek istiyorsun?" Tıslıyorum. Liam beni görmezden geliyor ve başıyla şef garsonu işaret ediyor; Liam'ın gözleri ona iliştiği anda neredeyse dizlerinin üzerine çöküyor.

"Bay Firth," diye mırıldandı minik adam. "Bu akşam sizi beklemiyorduk." Adamın gözleri üzerimde geziniyor ve burnu sanki kanımdaki karavan parkının kokusunu alıyormuş gibi yukarı kalkıyor. Lanet olası pislik.

Liam da fark ediyor ve eli sırtımın alt kısmına doğru kayıyor. "Bayan Caughlin ve ben her zamanki masamızı istiyoruz. Umarım bu bir rahatsızlık değildir."

Şef garsonun ağzı geriliyor, köşelerinde küçük çizgiler oluşuyor ama gülümsemeyi başarıyor. "Ama tabii ki Bay Firth." Sürünge, yolu göstermemiz için kolunu uzatıyor. Liam da öyle yapıyor ve garsonlar, müşteriler -masasından kalkmış minyon bir kız- hepsi duraksıyor, yemin ederim, kafalarının üzerinde kocaman soru işaretleriyle doğrudan bana bakıyorlar. Liam'ın en sevdiği masa olduğunu tahmin ettiğim yere yerleştüğümüzde, başka bir ufak tefek adam geliyor ve şarap tadımına başlıyorlar.

"Buradaki her erkek sana bakıyor." Liam gözlerimi yakalamak için eğildi.

"Evet, her kadın da benim neden burada olduğumu merak ediyor."

Liam yine o gergin bakışını atıyor ve onu bir kez daha kızdırdığımı anlıyorum.

"Bilmiyorsun, değil mi?" diye sorar.

Gözlerimi kırmızı elbiseli, saçları sımsıkı toplanmış, ince boynundan pırıl pırıl yakutlar damlayan zarif bir kadından ayırarak ona bakıyorum. "Ne hakkında?" İki saatten kısa bir süre içinde ikinci kez soruyorum.

"Ne kadar güzelsin."

Yanaklarım kızarıyor ve kucağıma bakıyorum.

"Gözlerini tekrar devir, Jess, ve ne olacağını gör."

Tehdidi karşısında kalçalarım birbirine yapıştı. Tanrım. Kadehini dudaklarına götürüyor ve şarabı denememi işaret ediyor. Deniyorum. Tatlı ve hafif, meyvemsi tatları var.

"Senin için sadece bir bardak, tatlım," diyor Liam. "Planladığım şey için ayık olmana ihtiyacımız var."

Tanrım, kurnaz olmaya bile çalışmıyor. Bacaklarımın arasındaki zonklamayı görmezden gelerek koltuğumda kayıyorum. O daha fazla konuşmadan garson geri dönüyor ve Liam ikimiz için de sipariş veriyor. Sıska adam gittiğinde, biz de

garip bir sessizlik. Dik oturmak ve rahatmışım gibi davranmak için elimden geleni yapıyorum. İnsan aitmiş gibi davranırsa pek çok şeyden paçayı sıyrabilir, buna asistanının müstakbel asistanıyla toplum içinde görünmek isteyen bir bazilyonerle lüks restoranlarda yemek yemek de dahil.

"Benimle görünmek istediğini söylemiştin?" diye sordum. "Neden?"

"Neden yapmayayım ki?"

"Bir çalışanla görülmek kötü görünmüyor mu?" "Çalışanlarla akşam yemeği yememe izin verilmiyor mu? daha doğrusu, projelerime yardımcı olur musunuz?"

"Bu bir randevu gibi görülmeyecek mi?"

Liam restoranda etrafına bakınır. "Birçok kişiyle yemek yiyorum Jess."

Beklediğim cevap bu değildi. Sanırım beynimin o küçük karışık kısmı bana farklı, daha kişisel bir yanıt vermesini umuyordu. Başımı salladım ve biraz daha şarap yudumladım.

"Ayrıca, basın size ne demesini tercih ederdiniz? Şirket basamaklarını tırmanmak için patronuyla yatan bir fahişe mi? Sikimi yalayarak şirketimde iş bulan bir servet avcısı mı? Ya da, umarım, yetenekleriyle beni etkileyerek harika bir iş bulan yeni, gelecek vaat eden bir mimar mı?"

Bakışlarım onun kaba sözlerini başka kimsenin duymamasını umarak etrafta geziniyor. "Ben bir sürtük ya da servet avcısı değilim," diye fısıldıyorum ve onun yorumlarına istediğimden daha fazla üzüldüğümü belli ediyorum. "Bana neden bir şey desinler ki? Neden basına çıkayım ki?"

"Öyle olmadığını biliyorum Jess, ama birlikte görüldüğüm her erkek ya da kadın hemen eleştiri konusu oluyor." Liam kollarını masaya dayayarak yaklaşıyor. "Seni daha sonra değil de şimdi görmeleri en iyisi ve inşa etmekte olduğum projede bir yardımcı olarak."

Daha önce odaklanamadığım projede hafta sonları çalışarak ona borcumu ödeyeceğimi söyledi. Bu, hayatımın sonuna kadar her hafta sonu onunla olacağım anlamına geliyor çünkü

Altmış bin çok para. İster ofisinde ister evinde olsun, birlikte geçirilecek bu kadar zaman çok dikkat çekecektir.

"Yani şimdi birlikte olursak, basın beni F.E.A.R.'da işe aldıktan sonra yatmaya başladığımızı söyleme olasılığı azalır." Başımı salladım ve biraz daha şarap yudumladım. "Özellikle de bu öğleden sonra seninle bir proje üzerinde çalışacağım tüm lokantaya duyurulduktan sonra."

"Birlikte mi uyuyacağız?" Liam soruyor, bronz gözleri kararıyor.

Cevap vermedim. Onun yerine gözlerimi masaya dikiyorum. Liam bekâretim için para vermediğinde ısrar ediyor. Bana yardım ettiği ve kulüpte benden ne beklediklerini öğrettiği konusunda ısrar ediyor. Ama gerçekten de, koymaya çalıştığımız sınırları o kadar çok aştık ki, her ikimizin de ahlaki üstünlük sağlama çabalarında çizgiler bulanıklaştı. Daha önce yaptığımız şey, kuma çizdiğim her çizgiyi parıltılı parçacıklara dönüştürdü.

İçinde bulunduğumuz durum çok boktan. İkimiz için de.

Hâlâ beni izlediğini görmek için başımı kaldırıp bakıyorum. "Asla bilemezsin. Hayvanların cazibesi seni ele geçirebilir."

Aldığım tek yanıt, hafifçe kalkmış bir kaş.

Yemek geliyor ve beni farklı bir şekilde izlediğinin farkında olarak seçiyorum. Dün gece söylediği şeye, yani benden hoşlandığına, liseye geri dönmüşüm gibi takılmamak çok zor. "Hoşlanmak" sadece "hoşlanmak" olabilir ama o "gerçekten hoşlandığını" söyledi. Arada fark var. Şimdi beni bir restorana götürdü, nasıl algılanacağım konusunda endişeli, itibarım konusunda endişeli. Çok tatlı, kafa karıştırıcı ve şimdi gözleri üzerimde geziniyor, kafam allak bullak oldu. Cara, denizaltılar, Domlar ve makyajlı bir misafir odası kafamın içinde dönüp duruyor.

"Yemek yemelisin Jess," diyor Liam. Başka kimse duymasın diye sesini alçak tutuyor. "İyi bir kız olacağına söz vermiştin."

"Daha önce ben yokken hoşuna gitmiş gibiydi."

Liam arkasına yaslanıp şarabını yudumluyor. "Oyun bir yana, yemek yemelisin."

"Gerginim," diye cevap veriyorum. Bu noktada, Liam ve ben normal insanların hala aşmaya çalıştığı engelleri aştık. Birbirimizi tanıma kısmı gibi... her neyse o o Biz vardır yapıyor. Dikkate almak o vardı Daha birkaç saat önce masasına yayılmış, beni yiyip bitirirken, insanların birkaç gün içinde geçtiği tipik birbirini tanıma saçmalığını çoktan aştığımızı söyleyebilirim. Onunla tanışalı sadece birkaç gün mü oldu? "Benim yanımda gergin olmana gerek yok Jessica."

Liam gözlerini tekrar bana dikmeden önce restoranın etrafına bakınıyor. "Gitmek ister misiniz?"

Zincir halkalı yatağı ve kırbaç vaadini düşünerek sırtıtıyorum. Liam'ın ellerimi üzerimde gezdirmesini düşünüyorum. Liam'ın gülümsemesine bakılırsa, düşüncelerimi bildiğinden eminim. Liam şaklatıyor ve garson koşarak geliyor. Zayıf adama bir şeyler söylüyor ve gecenin ılık havasına ne kadar hızlı çıkarıldığımı görsem binanın yandığına yemin edebilirim.

Six

Evine geri döndüğümüzde gecenin geç saatleri çöküyor. Loş ışıklar titriyor, yaşam alanına altın rengi bir sıcaklık yayıyor. Liam elimi tutuyor ve beni merdivenlere götürüyor. Restorandan ayrıldığımızdan beri neredeyse hiç konuşmadık. Acaba kendini rolünün gerektirdiği şeye mi hazırlıyor? İlk defa diğer tarafta olmanın nasıl bir şey olduğunu düşünüyorum. Sadece birkaç saat önce bana sahip olduğu gibi masanızda birinin olması, onun üzerinde tam bir güce sahip olmanıza izin vermesi çok yoğun olmalı. Aynı zamanda, karşınızdaki kişiye karşı büyük bir saygı ve takdir duygusu taşıyor olmalısınız.

Merdivenlerin dibinde duruyoruz. Liam parmak eklemlerimi dudaklarına götürüyor. "Hazır mısın?"

Başımı salladım.

"Gergin misin?"

Bir baş sallama
daha.

"Seninle ilgileneceğim, Jess."

Kafa sallama zahmetine girmiyorum. Kalbim çok yüksek sesle çarpıyor. "Yukarı çık, aynı odaya gir ve pozisyonunu al."

Liam ağzımı öpüyor. "Senin için maskeyi getireceğim."

Başımı sallayabiliyorum, ince bir ter tabakası belimde küçük boncuklar oluşturunur.

Misafir odasında durulanıyorum, yine kız gibi yerlerimi yıkıyorum, sonra üzerimi değıştirip külot giyiyorum. Bu sefer kıcıımı mükemmel bir şekilde saran dantelli bir erkek şortu seçiyorum. Bornozu kaptığım gibi tekrar üçüncü kata çıkıyorum. Çok fazla tekrar var gibi görünüyor ve bunu günde kaç kez yapacağımızı merak ediyorum.

Odanın ortasında duruyorum, parmaklarımı arkamda birleştiriyorum ve bekliyorum. Birkaç dakika sonra Liam'ın kafası parmaklığın üzerinden çıkıyor ve bana doğru yürüyor. Gözlerimi onunkilerle buluşturmak için kaldırıyorum. Çıplak göğsü parılıyor, her bir kası mükemmel detaylarla çizilmiş, düşük ışıktta gölgeleniyor. Yüce Tanrım. Üzerinde o kottardan var. Üzerinden çıkarıp ayaklarına kapanmak istememe neden olan kottardan.

Evet. Bunu yapabilirim. Onu memnun etmek için her şeyi yaparım. "Çok güzel, tatlım."

Kalp atışlarım hızlanıyor, bacaklarımın arasındaki kadar sert atıyor. "Teşekkür ederim, efendim."

Başparmağını alnımda gezdirerek yanaklarımı okşuyor. "Ne yapacağımızı anlıyor musun?"

"Evet, efendim."

Liam uzak duvara doğru kayıyor, ahşap panele vuruyor ve gizli bir bölme gibi bir kapı açılıyor. Malzemeleri dışarı çıkarıyor. Gözlerimi kapatmak için siyah bir maske ve siyah dalları olan uzun bir kırbaç. Geri gelip önümde duruyor.

"Kolunu uzat, bileğini yukarı kaldır," diye emretti Liam, şey, efendim. Söyleneni yapıyorum. Kamçının uçlarını bileğimin üzerinde kaydırıyor. Soğuk deri yumuşak bir fısıltıyla kayıyor ama sert bir kenarı var. Bana kovboyları hatırlatan belirgin erkeksi koku havayı dolduruyor. Kırbaç kolumdan omuzlarıma doğru fırçalıyor ve bunu yaparken gözlerimi izliyor. Omuzlarım gevşiyor ve tuttuğum nefesi bırakıyorum.

"Gördün mü, yumuşak ve nazik olabiliyor." Onu hızla uzaklaştırıyor ve derimin üzerinde hafif bir sıyrık oluşuyor. "Ya da

sert olacak. Nazikçe
başlayacağız." Sanırım
başımı salladım.

Efendim beni yatağa götürüyor ve maskeyi başımın etrafına bağlayarak sıkıca sabitliyor. Görüşüm olmadan, tüm duyularım yükseliyor. Misk kokusu burnuma doluyor, yaydığı sıcaklık tenimi okşuyor. Liam'ın avuç içleri sırtımın üzerinde kayıyor, kıvrımları takip ederek kalçalarımın dinleniyor. Sıcak dudaklar omzuma dokunuyor. Göğsünü sırtıma bastırıyor ve ben de ona doğru eğilerek başımın omzuna düşmesine izin veriyorum. Nasırlı eller karnımın üzerinde geziniyor ve göğüslerimi avuçluyor. Dolgun dudaklar tekrar tenime bastırıyor, sonra kulağıma doğru ilerliyor. Sıcak nefesler tenimin üzerine düşüyor, meme uçlarımı sertleştiriyor. Parmaklarıyla onları sıkıyor ve tüm bedenim gevşiyor.

"Son derece anlayışlısın," diye fısıldıyor Sir.
"Dokunulmaktan hoşlanıyorsun."

"Evet, efendim." O bana dokunduğunda, ben de dokunurum. "Nerene dokunmamı istiyorsun, Jess?" "Her yerime."

Saçlarımı kenara çekip ağzını boynumun yan tarafına doğru kaydırıyor. Hâlâ sırtımda, saç örgümü kavriyor ve başımı geriye çekiyor. Bağırıyorum ve göğsümü acımasızca kavriyor. Nem oluşuyor, külotumu ıslatıyor. Bir erkeğin bu kadar sert olmasından hoşlanacağımı hiç düşünmezdim.

Beyefendi bizi ilerletiyor, bacaklarım yatağa değene kadar beni yürütüyor. "Seni yüzüstü yatıracağım," diyor Beyefendi. "Sonra ellerini yatağa bağlayacağım."

Kalbim tekliyor. Cevap vermemi bekliyor, "Sadece bir el," diyorum. "Birden fazlasını yapamam, efendim."

Sözlerimdeki paniği duyarak elini saçlarımın üzerinde gezdiriyor. "Tek el iyi, ama eninde sonunda bana nedenini söylemelisin ki bunu aşabilelim."

Başımı sallıyorum, şefkati için minnettarım. "Jess." Bu bir uyarı.

"Evet, efendim."

Liam beni yüzüstü yatırarak istediği pozisyona getiriyor. Birini tutmadan önce maskemin sağlam olduğundan emin oluyor.

kollarımdan tutup zincirle çevrili yatak başlığına doğru kaldırıyor. Pürüzsüz malzeme bileğimi gevşekçe sarıyor. Bileğimi zincir halkalarına bağlarken yatak başlığı sallanıyor. Beyefendi elimi diğer elimin üzerine koyuyor. "Bileğindeki kayışı tut ve sakın bırakma."

Parmaklarımı yumuşak bandın içine sokuyorum ve kayışı kavriyorum. O kadar sakın ve ağırbaşlı ki, düzgün ses tonu üzerime çöküyor ve sinirlerimi yatıştırıyor.

"Dışarı çıkamayacağın kadar sıkı değil ama ellerini burada tutacaksın ve hareket ettirmeyeceksin."

"Evet, efendim."

"Aferin kızıma," diye övüyor efendim. "Seni tatmak ve çığlıklarını duymak istiyorum. Seni bir daha terbiye etmek zorunda bırakma beni."

Cevap vermeye cesaret edemiyorum. Ancak, neredeyse orgazm olan başka bir şeye katlanmak zorunda kalırsam, bu kayıştan kayabilir ve onu beni serbest bırakmaya zorlayabilirim.

Yatak hareket ediyor ve adım atarken yumuşak dolgu sesleriyle hareket ettiğini duyuyorum. Sanırım seksi Evren'in kırbağı sallamadan hemen önce yaptığı gibi kendini hazırlıyor olmalı. Ne için olduğunu merak ediyorum. Liam normalde kırbağ konusunda nazik değil midir?

Eli sırtıma indiğinde tüm sinirlerim geriliyor. "Sorun yok," diyor Sir, ama sesi nazik. "Derinizi ısıtarak ve sırtınızda gezdirerek başlayacağım."

Yumuşak deri tenimi öpüyor. Sırtımın alt kısmından kürek kemiklerimin üzerinden enseme doğru kayıyor. Tüylerim diken diken oluyor ve kafa derime kadar her yerimi kaplıyor. Meme uçlarım sertleşiyor ve kıvranıyorum.

"Kıpırdamadan dur."

Donup kalıyorum ve zincirle çevrili yatak başlığını kavriyorum. Kırbağ uçları biraz daha sert fırçalıyor ve sanırım derimin üzerinde tamamen sürüklenmelerine izin veriyor. Aynı şeyi sırtımdan geçirerek yapıyor ama sonra kıcıma indiriyor. Sıcak deri ayrılıyor ve ardından hafif bir tıslama ile popomun yanağına zar zor fark edilen bir tokat atıyor. Tüm hava yüksek bir sesle beni terk ediyor

ve klitorisim zonkluyor. Bunun getireceğini düşündüğüm tepki bu değildi.

Kırbaç kıcımın diğer tarafına bir öpücükle daha indi. Tekrar. Sonra kalçalarım vuruyor. Her seferinde biraz daha sert olacak şekilde, önce bir yanağı, sonra diğerini nazikçe fırçalıyor. Hızlanıyor, bacaklarımın arasında garip bir şekilde erotik bir basınç oluşturuyor. Yatak başlığına tutunarak inliyorum.

"Bunu seviyorsun," diyor Sir, sesi alçak ve gırtlaktan geliyor. Hızını yavaşlatır ve tamamen durur. Parmakları ıslanmış külotun üzerinde kayıyor. "Kahretsin, tatlım, zaten sıırılsıklamsın. Daha sert mi istiyorsun?"

Parmakları açıklığının üzerinden geçtiğinde amım zonkluyor, içimde titreşen bir tırmalama gönderiyor. "Evet, efendim."

Efendim devam ediyor ve kırbaç derime gürültülü bir tokatla iniyor. Hafif bir sızı ile sırtımı kamburlaştırdım. Daha önce acıtmıyordu ama sanki sıcak eller etimin üzerinde kayıyormuş gibi hissettiriyordu. Bu sefer her inişinde bir ısırık var.

Elini omzuma biraz daha sert indiriyor. "Sözlerini hatırlıyor musun?"

Kelimeler mi? Kahretsin, bir şeyi beğenmezsem Şeftalilerim ve Sarılarım. "Evet, efendim."

Kıçıma bir sıcak tokat daha. Bir tane

daha.

Tekrar.

Daha

sert.

"Bacaklarını aç."

Dişlerimi sıkarak söyleneni yapıyorum. Başlığı kavradıkça metal tıkırdıyor, derinin tenime her öpüşünde sırtımı kamburlaştırıyorum. Her inişinde içimde bir şeyler açılıyor, iliklerimin derinliklerinden gelen acıyı serbest bırakıyor. Sanki benden bir parça alıp götürüyor, üzerimdeki taştan dış görünüşü yontuyor ama aynı zamanda yeni bir şey inşa ediyor. Daha önce hissettiğim her şeyden daha derin bir acı. İçimde akan yeni ve adı konmamış bir arzu.

Efendim kırbacı aşağıya doğru hareket ettiriyor, uçlarını kabaca külotunun kumaşına sürtüyor ve cinsel organıma vuruyor. Kırbaçların uçlarını bana daha sert vurarak arzuyla zonklamama neden oluyor. Bir inilti çıkarıp vuruşlara karşı koyuyorum. Klitorisimi daha sert tokatlıyor, sonra tekrar kıcıma doğru hareket ediyor. Her iki tarafıma birkaç kez daha indiğinde keskin bir acı yayılıyor. Kırbaç sırtımın üst kısmına çarpıyor ve içimden donuk bir ağrı geçiyor. Acı, arzu katmanını kesiyor, ancak solmak yerine, arzunun yerini o isimsiz açlık alıyor, daha yüksek seviyelere çıkıyor ve taşmakla tehdit ediyor.

Kırbaç darbeleri yavaşlamadan önce gücünü artırıyor ve kıcıma iniyor, ancak kasıtlı, uzun vuruşlarla, bir sonraki inişten önce sonsuz gibi hissettirecek şekilde zamanlanmış. Tanrım, bunu nasıl da istiyorum. İhtiyacım var. Derimin üzerindeki pürüzsüz acıyı arzuluyorum.

Yavaşça, sıcak eller sıcak derinin yerini alıyor. Derin bir nefes alıyorum, odadaki arzunun misk kokusunu tadıyorum. Beyefendinin avuç içleri popomun üzerinde geziniyor, derime sürtünüyor. Her bir elini külotun altına sokuyor ve kıcıma kavriyor.

Kafamın içinde bir uğultu var, hafif bir uğultu, her nefesim kesik kesik çıkıyor. Yatak sallanıyor ve onun sıcak teni sırtıma baskı yapıyor. Üstüme uzandığında tüm vücudum yatağa gömülüyor. Kıyafetlerini çıkardığını uzaktan fark ediyorum. Beyefendi dudaklarını şakağımda gezdiriyor. Aleti açıklığımın üzerindeki külotun içine giriyor. İniliyorum ve ona daha sert sürtünmek için kalçalarımı yukarı kaldırıyorum. Sert parmakları külotu kavriyor ve kenara çekiyor. Aleti yarığıma karşı anında kayganlaşıyor. "Oh, tatlım. Seni zavallı şey."

Tanrım, evet, iyi iş çıkardım. Lütfen beni ödüllendir. Ona bir şeyler yapması için yalvarmak istiyorum ama kafamın içinde çok fazla boşluk var.

"Efendim," diye iniliyorum. "Lütfen, efendim."

"O güzel pembe amını yalamamı ister misin?"

"Evet, efendim," diye nefes alıyorum.

"Sen iyi bir kızdın," diyor kulağıma. Arkasına yaslanıp kalçalarımı yataktan kaldırırken ateşi sönüyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum, metal bağlantıları ölümüne kavriyorum ve bacaklarımı açıyorum. Alnım çarşaflara düşüyor ve ona doğru eğiliyorum. Karnıma çılgın, sarhoş edici bir arzu oturuyor.

"Zavallı Jess." Sesi sertliğini kaybetmiş ve sakın, yatıştırıcı tonuna dönmüştü. "Becerilmek istiyorsun."

Lütfen, evet. Şu anda her şeyi kabul edebilirim. Onun için kıcımları daha yukarı kaldırıyorum. Ne isterse alabilir. Ne isterse yapsın. Hepsini istiyorum. Acıyı, heyecanı, ateşi ve sert boşalmayı.

"Tatlım, Jess." Liam bileklerimi çözüp ovuşturduktan sonra gözlerimdeki bağ çözülüyor ve dik oturuyorum. Işığın altında gözlerimi kırıştırıyorum, Liam beni kucağına çekerken kollarımı boynuna doluyorum. Ben onun çıplak kalçalarına yerleşirken aleti külotumun üzerinden klitorisime çarpıyor. Başım uğulduyor, görüşüm hafifçe bulanıklaşıyor, sanki odanın ışıkları boşlukta akan enerji dalgasından patlayabilirmiş gibi. Saçlarını kavriyorum ve dudaklarını kendime doğru çekip dilimi onunkinin etrafında dolaştırıyorum. Liam külotumu kenara çekerek klitorisimin onun uzunluğunun üzerinde yumuşakça kaymasına izin veriyor. Pençeleri geri dönüyor, daha da kötüleşiyor ve ağzına doğru inliyorum.

Beyefendi parmaklarını omurgamda gezdirerek beni ürpertiyor. "Seni becermek için neler vermezdim," diye homurdanıyor.

"Lütfen," diye yalvarıyorum ama ne istediğimi, neye ihtiyacım olduğunu, ne hissettiğimi bilmiyorum. Sadece onu istiyorum.

Beyefendinin başparmağı mememe bastırıyor, ben de geriye doğru eğiliyorum. Arkasına yaslanıp başını yastıkların üzerine koyuyor ve beni öne doğru çekerek amımın yüzünün üzerinde durmasını sağlıyor. Uzaktan, başka bir durumda bu konuda endişeleneceğimin farkındayım ama şu anda tek istediğim ağzının üzerimde olması.

"Başlığı tut," diyor, dudaklarını iç uyluğuma değdirerek.

Aklımı başımda tutan tek şeymiş gibi kavıyorum ve kısa bir an için beni odaya bağlı tutan tek nesnenin o olabileceğini düşünüyorum, üzerimde dolaşan sıcak nefesine odaklanıyorum. Kıvrımlarımı öpüyor ve dünya kayboluyor. Dişlerimi sıyırıyor, sonra klitorisimi ağzına alıyor ve içime elektrik titreşimleri gönderiyor. Düşük bir inilti kaçıyor ve dili küçük daireler çizerken kalçalarımı döndürüyorum. Dudaklarımı ağzına alıyor, sonra kaygan bir patlamayla bırakıyor. Uyluklarımın kıvrımını kavıyor, beni açmak için başparmaklarını kullanıyor, dili içeri dalıyor.

Çok yoğun. Tekrar yaptığında çığlık atıyorum, klitorisimi ağzına alıyor, diliyle kabaca ovuyor. Küçük bir çığlık atıyorum, hıçkırığa dönüşüyor. Dilinin, sıcak ağzının ve beni açık tutan parmaklarının hissi neredeyse zevkli olduğu kadar acı verici. İtaatsizlik edip arkama uzanıyorum, aletini şiddetle kavıyorum, parmaklarımı kalınlığının etrafına sarıyorum ve dili her dışarı çıktığında sarsılıyorum, tekrar tekrar, daha yükseğe çıkamayana kadar içimdeki çaresiz zonklamayı yalıyorum. Sıcak salınımı elimi doldurana ve bacaklarımdaki kavrayışı sıkılaşına kadar. Tutunmayı unutup kendimi bırakana, saçlarını kavrayıp dünya etrafımızda paramparça olurken adını haykırana kadar.

Gözlerimi kırıştırırken, dünyaya geri çarpmamla birlikte oda tekrar çöküyor. Yere çöküp göğsüne oturuyorum, kalbim kaburgalarımın çarpıyor ve gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Buraya gel, Jessica."

Kahretsin. Benim adım.

Liam ayağa kalkıyor ve ben kemiksiz bir şekilde yatağa düşüyorum. Gözlerim hâlâ kapalı, göz teması kurmamaya özen göstererek yan tarafıma dönüyorum. Ayak sesleri ve kapı sesleri duyuyorum ve sonra elimi tutup bir bezle temizliyor.

Tanrım. Bunu geçen gün de yapmadık değil ama bir şekilde bu farklı hissettiriyor.

Arkamda kayarak sıcak bedenini benimkiyle birleştirdiğinde tüm sinirlerim geriliyor. Liam parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve dudakları omzuma bastırıyor. Üzerindeki saçlar

bacaklarımın arkasına sürtünerek içime bir titreme gönderiyor.

Garip bir daralma hissi boğazımı sıkarken göğsüm sıkışıyor. Liam yüzümü ona çeviriyor. Gözlerimi açıyorum ve onun yontulmuş göğsüne bakıyorum.

"Eminim verdiğın cevaba şaşırmışsındır," diye fısıldıyor. "Sorun değıl."

Beni kırbaçla sertçe kırbalamasına izin verdim ve yüzüne oturdum. Bunu kim yapar ki?

Liam beni göğsüne çekiyor, sırtımı okşuyor, parmakları omurgamın üzerinde geziniyor. Çenemi kaldırıyor ve sıcak dudakları dudaklarıma değıyor. Kendimin tadını alıyorum. Yaptığımız şeyin kalıntıları.

-Bana yapmasına izin verdiğım şey. Meme ularımlı tekrar sıkılaşıyor ve vücudum kendini ona göre şekillendiriyor.

Dudaklarıma küçük öpücükler kondurmaya devam ediyor, yanaklarıma, eneme ve boynuma doğıru ilerliyor. Omuzlarını kavırıyorum, ona izin veriyorum, yaydığı sıcaklıkta yıkanıyorum. Bana ne zaman böyle davranıldığını hatırlamıyorum. Kucaklandığımı, nemsendiğimi ya da gerçek bir şefkat gösterildiğini. O gerginlik geri dönüyor ve ben yutkunuyorum. Sıcak gözyaşları dökülürken Liam'ın dudakları gözlerime bastırıyor. Boynuma doğıru iniyor, göğsüme, tam kalbimin üzerine narin öpücükler konduruyor.

Seven

TWO DAYS REMAINING

Salondaki saat gece yarısını çalıyor. Cadı saati. Teneke sesi tüm evde ınılıyor ve eve ürkütücü bir hava katıyor. Karşımdaki yemek masasında oturan Liam'a bakıyorum.

Parlak ahşap masadan ve bana hazırladığı yemekten uzaklaşırken, "Bu uğursuzluk getirir," diyorum. Bornozu vücuduma daha sıkı sarıyorum. Bir süre hafifçe uykuya dalıp çıktıktan sonra yatak odasından ayrıldık; Liam yanıma kıvrılmış, saçlarımı öpüyordu. Yaptığımız diğer her şeyden çok daha samimi hissettirdi. Sadece bana sarılması ve zar zor anlaşılır kelimeler fısıldaması. Ne kadar güçlü ve sevimli olduğumla ilgili bir şeyler. Ne kadar cesur. Ne kadar mükemmel.

Gözlerimi kapatıyorum, şu ana yeniden odaklanmaya çalışıyorum. Liam beni beslemeye çalışıyor ama ben hâlâ yemek yiyemiyorum. "Bir gösteri yapmam beklenene kadar iki günüm var ve sonra bu müzayedeye katılacağım."

"İçimden bir ses gösterinin sorun olmayacağını söylüyor," diyor Liam. "Daha önce de söylediğim gibi, açık artırma bir sahne gösterisinden başka bir şey olmayacak. Çözmeniz gereken tek şey sinirleriniz."

Başımı salladım.

"Neden ellerinin bağlı olmasından hoşlanmıyorsun?" Liam soruyor. "Gösteri için onları bağlamam gerekecek."

"Baskı falan yok."

"Bu güveni gösterir, Jessica." Beni sandalyeden kaldırıyor ve Kye'in daha önce oturduğu gri kanepeye götürüyor. Sadece bu sabah mıydı? "Başarılı olduğumu ve senin güvenini kazandığımı senden çok benim kanıtlamam gerekiyor. Bana bağlanmakla ilgili sorununu açıkla."

"Bariz olanlar dışında mı?" diye sordum. "Kaçamayacağım gibi. Ne istersen yapabilirsin ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Evet."

Omuzlarım çöktü.

"Seni, sana zarar verebileceğim tehlikeli durumlara soktum Jessica."

Gözlerimi kapatıyorum - göğsümdeki o lanet olası sarılma hissi geri geliyor.

İç çekiyor, "Seni taciz eden kişi seni bağladı mı?"

Siktir, doğrudan konuya girelim. "Hayır, sadece bileklerimi tuttu." "Ne yaptı?"

"Zaten söyledim."

"Kahretsin, Jess," Liam parmaklarını saçlarında gezdiriyor. "Diş çekmek gibi bir şey."

"Bir anlaşma yapalım." Ona doğru baktım. "Ben sana bir şey söyleyeyim, sen de bana bir şey söyle."

"Pekala."

"Ama eşit olmak zorunda," diyorum. "Büyük bir şey dökersem hercai olmaz."

"Söz veriyorum." Liam parmaklarını göğsüne bastırıyor. "Scout'un onuru."

"İzci miydin?" "Hayır."

Gözlerimi deviriyorum. "Önce sen git."

Parlak metal mutfağına doğru bakıyor ve birkaç kez göz kırpmıyor. Geri dönüp baktığında yüzü değişmiştir.

daha sert, Efendim'e daha yakın görünüyor ve ben biraz daha uzaklaşıyorum. "Bir kereden fazla oldu."

Birden fazla kez tacize mi uğradı? Bir aile üyesi tarafından mı? "Şimdi, sen," diyor Liam. Gözleri tekrar normal, ama hala gergin.

Ona neredeyse hiç ayrıntı vermediğimi düşünürsek, iyi bir şey söylesem iyi olur. "Annemin erkek arkadaşıydı."

"Ona söyledin mi?"

"Öğrendi. Çok kötüydü." "Ne yaptı?"

Başımı salladım. "Senin sıran."

"Sana daha fazla bilgi verirsem, sen de bana eşit bilgi ver, tamam mı?" Liam çenemi hafifçe kavrayarak beni ona bakmaya zorluyor. Gözlerinde yine o sinirli, hafif vahşi bakış var. "Başına gelenlerin geri kalanını anlatırsan sana geçmişimi anlatırım."

Bilmek istiyor muyum? Muhtemelen cinsel istismarla dolu bir çocukluk geçirdiğini ima etti. Yavaşça başımı sallıyorum.

"O benim ağabeyimdi." Vay anasını.

"Üvey kardeş." Liam arkasına yaslandı, hâlâ bana bakıyor. "Ben gençken başladı, çok gençken. Onu durdurabilecek yaşa geldiğimde sona erdi."

"Ne yaptın sen?"

"Üvey babamın önceki evliliğinden kalmaydı. Tek gecelik bir ilişkiden kaynaklanan ve nefret dolu bir evliliğe dönüşen bir felaket. Benden on yaş büyüktü." Liam'ın gözleri bacaklarıma takılıyor. "On beş yaşındayken ondan daha iriydim. Babasının tüfeğini aldım ve onu ölümle tehdit ettim. Bana bir daha dokunmadı."

"Öyleydi deyip duruyorsun. Şimdi nerede o?"

"Birkaç yıl önce intihar etti."

"Aman Tanrım. Böyle bir pişmanlık hissettiği için mi?"

Liam gülerken homurdanıyor. "Hayır, bütün parasını bir borsa dolandırıcılığında kaybetti. Bir saadet zinciri."

"Para için mi kendini öldürdü?" Ben sordum.

"Dahası da var," diyor Liam, gözlerini mutfağā çevirerek. "Mali ve siyasi olarak mahvolmuştı, belediye başkanlığına adaylığını koymayı planlıyordu." Liam aslında biraz sırtıyor ve beni ürpertiyor. "Erkek eskortlar ve kulüplerle bağlantılı web sitelerini keşfettikten sonra karısı onu boşadı."

"Madam'ın kulüpleri gibi mi demek istiyorsunuz?"

Omuz silkiyor. "Emin değilim. Kardeşim her şeyi inkâr etti ve birinin ona tuzak kurduğunu söyledi ama karısı evi ve çocuklarını aldı. Sanırım köpeğī de aldı." Bu onu güldürüyor, zalimliğē varan gırtlaktan gelen bir ses. "Babası, benim üvey babam, onu evlatlıktan reddetti."

"Ailene hiç söyledin mi?" diye sordum. "Sana ne yaptığını?"

Başını iki yana sallar. "Hayır. Üvey babam iyi bir adamdı. Annem ben yeterince byyemeden vefat etti -kanser-..."

Ne için yeterince yaşlı? Ona anlatacak kadar mı? Nasıl böyle yaşadı? Hiç kimseye söylemeden. "vey babanla görüşüyor musun?" diye sordum.

Liam derin bir nefes alıyor. Gözlerini bana çeviriyor ama sorumu duymazdan geliyor, tüm bunların onun için zor olduğunu söylüyor, ben de daha fazla sorma zahmetine girmiyorum. "Şimdi sen söyle," diyor.

Parlak yıldızlarla parıldayan gece yarısı gökyüzüne bakıyorum. "Bir gece geldi ve beni hareketsiz tuttu. Beni bazı şeyler yapmaya zorladı. Bana bir şeyler yaptı ama içime ve dışıma dokunmaktan öteye gitmedi."

Liam yüzünü buruşturuyor. "Annen ne dedi?"

"Onu benim odamda buldu. Uçurtma gibi uçuuyordu ve bana annelerin genellikle kızlarına söylemediğī bazı fantastik isimler taktı."

"Seni mi suçladı?"

Şimdi omuz silkiyorum. "Ayıldığında ağlamayı kesmedi. Bu beni iğrendirdi. Ben de çantasından para çaldım ve kendime bir sopa aldım. Benim iyiliğim artık onun ellerinde değildi."

Liam başını sallıyor ve sonra omzumdaki saçları tarıyor. "Onu kullanabilmen için hiç geri geldi mi?"

"Hayır." Başka tarafa bakıyorum. "O halletti." "Bu ne anlama geliyor?"

"Sadece ona baktığını söyledi." "Kaç yaşındaydın?"

"On iki."

Liam'ın burnu kırışıyor ve dudağı tiksintiyle kıvrılıyor. "Artık senin üzerinde hiçbir gücü yok." Yanağımlı okşuyor. "Uzun zaman önce öğrendim ki, eğer düşüncelerinde onlara yer verirsen, seni yeniden incitebilirler. Gücünü geri al ve onun kurbanı olmayı reddet."

"Ben onun kurbanı değilim." Kendimi geri çekiyorum, aniden sinirleniyorum ve boşluğa ihtiyacım var. "Ben asla onun kurbanı olmadım."

Liam'ın kaşları çatıldı. "Pekâlâ."

"İç karartıcı konuşmalardan uzaklaşabilir miyiz?"

"Jessica."

"Adım Jess," diye hatırlatıyorum ona ve koltuktan kalkıyorum. Verandasına açılan cam kapılara doğru ilerliyorum.

Liam arkamdan geliyor; daha kelimeleri çıkaramadan sorduğu sorunun enseme gıdıkladığını hissedebiliyorum. "Ne saklıyorsun?"

Onunla yüzleşmek için dönüyorum. "Hiçbir şey saklamıyorum." "Jessica."

Gözlerimi deviriyorum. "Hayır. Cevabımı beğenmedin diye böyle bir üslup takınamazsın."

"Bırak seninle ben ilgileneyim."

Çaresizce nefes alıyorum ama sanki biri odadaki tüm oksijeni vakumlamış gibi hissediyorum. Bu onun için haksızlık. Durumumuzu kişiselleştirmeye devam ediyor ve ben ona bağlanamıyorum. "Kimsenin benimle ilgilenmesine ihtiyacım yok."

Şimdi derin bir nefes alan o. "Bazen savaşmayı bırakan kişi olmak iyidir."

Ben hiç zayıf olmadım. Asla zayıf olmadım. Tüm boktan varlığım, kendimi yoksulluğun derinliklerinden ve uyuşturucu bağımlısı bir annenin ihmalinden kurtarmak için verdiğim uzun bir mücadeleden ibaretti. Aptal değilim. Sorunlarım var ama neyse ki sağduyu ile de kutsanmışım. Yani, çoğu zaman.

"Birine kavgayı bırakmasını söylemek yanlış değil mi?" Ben soruyorum. "Bana güçlü olmamı söylemen gerekmez mi?"

"Çelik zırhını çıkarmaya ne dersin?" Liam yaklaşıyor. Sırtım cama çarpıyor ve tıkırdıyor. "Seni tanımama izin verecek kadar uzun süre bir kenara bırak."

"Beni tanımak istemezsiniz, efendim. Ben bir yalancıyım ve hayal edebileceğinizden daha büyük sorunlarım var."

Liam'ın gözleri bronz altın görünümünü kaybediyor ve daha acımasız, cilalı bir parıltı alıyor. Benden uzaklaşıyor. "Sabah görüşürüz, tatlım." Alt ismim. Bana sadece işler kişiselleştiğinde kendi adıyla hitap eder. Biz kişisel değiliz. "Yarın sabah, Madam'a geri dönüyoruz."

O merdivenleri çıkarken derimin altındaki tüm kaslar gevşedi. Liam elini uzattı ve ben de kapıyı suratına kapattım.

Yapmak zorundaydım.

Şimdiden o kadar sert düşünüyorum ki yere indiğimde milyonlarca parçaya ayrılacağımı biliyorum.

Eight

Sert kaslara ve ağrıyan bir popoya uyandım. Banyoda kığımın morluk gibi görünmeye çok yakın, soluk mavimsi lekelerle kaplı olduğunu keşfediyorum. Ellerimi derimin üzerinde kaydırırken başım dönüyor, sırtımın geri kalanını incelemek için dönüp duruyorum. Dün geceden kalma başka bir iz yok, sadece birkaç çürük var.

Bana kırbaçla ne kadar sert vurduğunu hatırlamak neredeyse imkansız. Bunu istediğimi, talep ettiğimi ve tahta çıtalar ve gizli kapılarla odada yarattığımız tuhaf erotik yakınlıktan hoşlandığımı biliyorum.

Arkamdaki ışık söndü ve banyodan çıktım, vurulmak istediğim fikrini nasıl işleyeceğimi bilemiyordum. Acıyı ve getirdiği özgürlüğü arzuluyordum. Onun kontrolünü ve hakimiyetinin dünyayı merkeze alan rahatlamasını arzuluyordum. Bu ihtiyacım olan bir şeydi.

Bunun benim hakkımda ne söylediğinden emin değilim, ama bana bunu düşünmek için fazla bir şans verilmedi ve bunun arkasındaki nedeni bilmek istediğimden emin değilim.

Şık arabalar ve SUV'lar sokaklara dolmuş, herkes bir Salı sabahı işe gitmeye çalışıyor. Karavan parkına, kötü şöhretli Miami Heights'a yaklaştıkça, parlak ve pahalı arabaların yerini eski paslı Cadillac'lar ve eski polis arabaları alıyor. Bir zamanlar Dade County'nin orta sınıfına ait olan yıkık dökük kalıntıların yanından geçerken yanaklarım ısınmaya başlıyor. Ama artık boş arsalara ve sokakları dolduran kayıp umut yığınlarına dönüşmüş. Liam ve F.E.A.R.'ı oluşturan diğer adamların buraların neye benzediği hakkında hiçbir fikirleri yok. Şehrin bu tarafına hiç yaklaştıklarından bile şüpheliyim.

Biraz tartışma ve tehditlerden sonra, ki bu tehditler, itaatkârınız şaplaklardan hoşlanıyorsa pek de tehdit sayılmaz, Liam beni anneme götürmeyi kabul etti, böylece onu kontrol edebilecektim. Liam'ın neredeyse ruhumu emen o yeri görmesini istemiyorum ama kendisini benim tek koruyucum olarak atadığı için fazla seçeneğim yok. Liam ve Kye, ama Kye bu sabah ofiste meşguldü, onun yerine benimle gelip gelemeyeceğini sordum.

Girişi gösterdikten sonra parka giriyoruz ve ziyaretçileri izinsiz girmemeleri konusunda uyaran kırık tabelanın yanından geçiyoruz. SUV beyaz çukurlu yola girerken lastikler gürültüyle çatırdıyor. Ellili yıllardan kalma soluk metal kutular kireçtaşı yolun her iki yanında sıralanıyor. Bazılarının camları kırık ve birkaç cam bölme, her bir sakinin mesleğine bağlı olarak yaz sıcıyla mücadele etmek veya ışığı dışarıda tutmak için alüminyum folyo ile kaplanmış. Metal çitler bazı karavanları yoldan ayırıyor ve plastik oyuncaklar ve unutulmuş hayaller bir zamanlar yeşil olan çim alanlara dağılıyor.

"Hangisi?" Liam sorar.

Sessiz, klimalı aracın içinden, dış dünya ve hayatımın son birkaç yılını geçirdiğim yerin gerçekliği gerçeküstü görünüyor. Gevşek metal fırtına kapısı ve yırtık perdeleri olan bir zamanların adaçayı yeşili karavanını gösteriyorum. Annemin burayı güzelleştirmek için yaptığı şey

Plastik sıcak pembe bir saksıda Wal-Mart bitkisi, ama o şey yaklaşık bir yıl önce öldü.

Liam annemin eski Chevy'sinin arkasındaki kumluk alana park etti ve kontağı kapattı.

"Lütfen burada kal," diye yalvarıyorum. Sadece başını sallıyor.

Aracımın kapısının çarpma sesi komşumu heyecanlandırıyor. Yandaki yıpranmış karavanın penceresini süsleyen Konfederasyon bayrağı, garaj yolumda kimin olduğunu görmek için bakarken dalgalanıyor. Anahtarlarımı onun buraya gelmesinden daha hızlı çıkarmaya çalışırken ön kapısı çarpıyor.

"Bugün anneni görmedim Jess," diye sesleniyor.

Lütfen buraya gelme, diye dua ediyorum sessizce ve lütfen Liam, o lanet arabadan inme.

"Jess," diyor tekrar ve ben dönmek zorunda kalıyorum.

Daisy tam bir karavan parkı sakini. Bebeği kucağında, daha kirli olan diğer çocuğu bahçede küflü oyuncaklarla oynuyor, bacaklarında annesininkine benzer çürükler var. Kırk yaşlarında görünüyor ama benden sadece birkaç yaş büyük. "Nerelerdeydin kızım?"

"Meşgulüm," dedim ona.

Adını hatırlayamadığım bebek, Kool-Aid lekeli ağzıyla bana gülümsüyor. Ben de gülümsemekten kendimi alamıyorum, içten içe bu kıvrıkcık sarışın kızın buradan daha az yara bere içinde ve annesinden daha iyi bir şekilde çıkmasını diliyorum.

"O adam dün seni aramaya geldi," diyor Daisy. "Geçen hafta Benny'nin yerinde annene zorluk çıkaran adam."

Siktir, bu Chuck demek.

"Teşekkürler." Anahtarlarım nihayet çantamdan kurtuldu ve kapı koluna uzandım.

"O şişman, terli adam değil," diyor Daisy arkamdan.

Donup kaldım. "Diğer adam." "Hangi diğer adam?"

Daisy eğilip etrafına bakınıyor, gözleri cipin üzerinde duruyor ama renkli camın arkasında Liam'ı pek göremiyor. "Şu sürekli haberlere çıkan kişi."

Yüzümdeki şaşkın ifade netleşmesini sağlıyor.

"Hani şu çok seksi olan, Benny'nin para verip mal aldığı kodaman."

Kanımın pompalanması bir milisaniyeliğine duruyor çünkü kalbim neredeyse göğsümdeki yerinden fırlayacak. Boss Jones'u kastettiğini çok iyi biliyorum.

Daisy'nin gözleri benim bariz korkuma karşılık vererek açılıyor ve başını sallıyor. "Bugün anneni de görmedim."

Kusmak üzereyken Liam'ın sakinleştirici elini sırtımda hissediyorum. Daisy'yi selamlıyor, ama neyse ki kadın onun kim olduğunu hatırlamayacak kadar aptal ya da kızarmış, tabii eğer dikkat ettiyse. Uyuşturucu baronları bir şeydir. Mimarlar başka bir şeydir ve neyse ki ana haber bültenlerinde çok daha az yer bulurlar. Adam seksi olduğu için kız da bunu fark ediyor ve kirpiklerini kırıştırarak kalçasını -bebeğini tutarak- adama doğru uzatıyor. Gülmeye başlardım ama bu muhtemelen beni uçuruma sürüklerdi ve son akıl sağlığıma zar zor tutunuyorum.

"Hadi seni içeri alalım Jess." Liam anahtarlarımı aldı ve ön kapıyı açtı.

Lütfen ölme. Bayat sigara dumanı ve ucuz bira yüzümüze çarpıyor. En azından annemin çürüyen cesedinin kokusu değil. Ben Liam'la uğraşırken Boss Jones gelip annemi öldürseydi, kendimi asla affetmezdim.

Daisy sanki annemin cesedinin yerde yatıp yatmadığını görmek için bekliyormuş gibi etrafına bakıyor. Liam aramıza giriyor, ona teşekkür ediyor ve kapıyı yüzüne kapatıyor.

Liam kuru bir sesle, "Güzel bayan," diyor ve duvardaki düğmeye basıyor. Köhne karavan canlanır, bira şişeleri,

sigara izmaritleri ve hepsi. Annem soluk çiçekli kanepedeki yerinden bir ses çıkarıyor ve ben neredeyse rahatlamaktan eriyorum.

Tanrım. Bu kadını neden bu kadar önemsemişimi bilmiyorum. Beni bu dünyaya getirdiği andan itibaren hayatımın içine etmekten başka bir şey yapmadı. Onu sarsıyorum, biraz daha homurdanıyor ve doğruluyor. Sulu gözleri önce Liam'a takılıyor ve yuvarlanmakla oturmak arasında duraksıyor. "Sen de kimsin lan?"

Sanırım içgüdüleri, kızıyla sapıkça şeyler yaptığı için kendini düzgün bir şekilde tanıtmak yönünde. Ama o daha ağzını açmadan ben içeri giriyorum ve tüm bunların korkunçluğundan kaçıyorum. Kulüpten haberdar olması yeterince kötü. Onun benim patronum olduğunu da bilmesine gerek yok.

"O bir arkadaş," diyorum ve onu oturması için yukarı çekiyorum. İnlerken kokuşmuş nefesi dışarı sızıyor. "Bana Patron Jones'un neden burada olduğunu söyle."

Bu onu uyandırır.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," diyor annem. Yan masaya uzanıyor ve paketten bir sigara çıkarıyor. Çakmak gıcırıyor, sonra derin bir nefes çekerken kiraz parlak turuncu yanıyor.

"Daisy onu gördü anne," diyorum kül tablasını ona doğru iterek. Liam önümüzde ayaklarının üzerinde kayıyor ama ona oturmasını teklif edecek değilim. Lanet olsun, bu bok çukurunda oturmak istemiyorum. "Bana neden borcun olduğunu ve onun neden ziyarete geldiğini söyle."

"Bunun için endişelenme."

Nefes alıyorum, konuşmaya başlamadan önce saymam gerektiğini kendime hatırlatıyorum. Onu dişleri takırdayana kadar sarsmayı hayal ediyorum ama annemin psikolojisi bunun öfke sorunlarım olduğu anlamına geleceği konusunda uyarıyor.

"Anne, bunun artık benim sorunum olduğunu unuttun mu?" diye sordum. "Cuma gününe kadar bu parayı, hem de çok büyük bir parayı ödemem gerekiyor."

Annem kollarını kavuşturuyor ve hatta küçümseyici bir dudak bükmeyi bile başarıyor. "Madam Jolie'ye nasıl bulaştın?" Liam'ı işaret ediyor. "O senin John'un mu? Şimdi de fahişe mi olacaksın?"

Yüce Tanrım, bana huzur ver.

Liam boğazından bir ses çıkarıyor ve ben de ona doğru uyarıcı bir bakış atıyorum. Aptal kadın şımartılırsa konuşmaz.

"Jones'a neden borcun olduğunu söyle anne." Yanına oturdum ve sempati göstermeye çalıştım. "Senin için korkuyorum."

Çenesi titriyor. Onu yakaladığımı biliyorum. Manipölasyon her zaman işe yarar. Biraz ilgi göster, onunla ilgili olsun ve o da bunu yesin.

"Bu sadece para değil, bebeğim." Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülür. Kendini tutamayıp kahverengi bir şişeye uzanıyor, başını geriye atıp bayat birayı yudumluyor. İçim burkularak başka tarafa bakıyorum.

"O zaman Jones'a borcun ne?"

"Altmış bin çok fazla uyuşturucu parası, Bayan Caughlin," diye araya giriyor Liam.

Annemin kan çanağı gözleri ona doğru dönüyor. "Sen de kimsin lan?"

"Kızına yardım etmeye çalışıyorum, Carrie."

"Otuz bin dolar çok fazla uyuşturucu parasıydı," diyerek annemin dikkatini Liam'dan uzaklaştırıyorum. Daha önce onunla bu kadar kaba konuşan biri olduğundan şüpheliyim. "Jones'a bu kadar borçlu olacak kadar ne yaptın? Ve fiyatı iki katına çıkarmasını gerektiren şey neydi?"

Sigarayı çekerken kiraz kırmızı renkte parlıyor ve küçük patlama sesleri çıkarıyor. "Ben hiçbir şey yapmadım."

"Bir şey yaptın."

Annem Liam'a bakıyor, sonra bana dönüyor, böylece dizlerimiz birbirine değiyor. "O kulüpte ne işin var Jess? O kadının kızlara neler yaptırdığını duydum."

Gözlerimi devirmekten kaçınıyorum, ona bir striptiz kulübünde çalıştığını ve uyuşturucu kullandığını hatırlatmamak için kendimi zor tutuyorum.

mesai sonrası seks karşılığında. Şimdiye kadar yaptığım en zor şeylerden biri değilse ne olayım, ağzımı kapalı tutmak.

Liam ona, "Jessica'ya son derece saygılı davranıldı," diyor.

Ona bir kez daha baktım ve şövalye ve parlak zırh savunmasını istemediğime şaşırılmış görünüyordu.

Annem gözlerini devirir ama onu görmezden gelir. "Chuck onun için bir kilo tutmamı söyledi. Ben de tuttum."

"O zaman para ne için?"

"Emin değilim. Chuck kokain aldı. Çok fazla değildi ama geçen hafta Jones kulübe gelip beni sordu. Chuck'ın kiloyu satarak kazandığı parayı istediğini söyledi."

"Chuck, Jones'un altından uyuşturucu mu sattı?" Liam sorar. Annem omuz silkiyor ve gözlerini kaçırıyor.

"Neden paranın sende olduğunu düşündü?" diye sordum.

"Çünkü barutu tutan bendim, sanırım." "Sende barut olmadığını söylediğinde ne dedi?"

para mı yoksa uyuşturucu mu?" Liam soruyor.

Annem göz kırptı. "Güldü, sonra da Cuma gününe kadar ödemem gerektiğini söyledi."

Bunların hiçbiri mantıklı değil. Chuck Freeman Jones'un sağ kolu. Neden Jones'un mallarını satsın ki? Ve eğer sattıysa, neden Jones'un gazabını bu kadar az bir şey için riske atsın? Jones günlük olarak bir kilodan fazla mal taşıyor. DEA yıllardır Jones'u çeşitli büyük baskınlarla ve tedarik evleriyle ilişkilendirmeye çalıştı ama o hep temiz çıktı. Hem Chuck hem de Jones her zaman çatlaklardan geçerek yetkililerin ceplerini dolduruyor.

Hoşuma gitmeyen şey Jones'un kendisinin annemi görmeye gelmiş olması. Bu adam belediye binasında görünen ve polis galalarına bağış toplamak için katılan aynı adam. Miami ve Dade County'deki en büyük gizli uyuşturucu baronu olan Jones'un neden anneme bir kilo sormak için bir karavan parkında görülme riskine girdiğini anlamıyorum. Neden onu biraz sarsması için birini göndermedi?

"Anne?"

Sigarasının külünü yere savuruyor ve ağzına bir yudum daha sıcak bira dolduruyor.

"Anne, yalan söylüyorsun."

Yine gülüyor, ama bu haklı olduğum gerçeğini örtbas etmek için yarım yamalak bir girişim.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Jones neden seni görmeye geldi? Neden ona borçlusun?"

"Fark etmez bebeğim," diyor annem ve ellerimi tutuyor. "Sadece her şeyin dışında kal."

Şimdi gülen benim. "Artık ben de bu işin içindeyim, unuttun mu? Seninle birlikte dizime kadar boka battım. Chuck ikimizi de tehdit etti ve şimdi kulüpte olmaya zorlanıyorum."

Annem ağlamaya başladı. Onu tokatlamak istiyorum. Lanet olası aptal kadın ve onun sorunları. Omuzlarından tutup bana bakmaya zorluyorum. Uzun zamandır ilk kez annemin yüzünde gerçek bir korku görüyorum.

"Madam ve Jones'a bulaşmak istemezsiniz. İyi insanlar değiller," diyor. "Evet, hiç de bile!"

Annem, "Chuck bir erkeğin olması gerektiğini söyledi," diyor ve Liam'a bakıyor. "Kastettiği adam bu mu?"

"Evet," diye cevaplıyor Liam benim yerime. "Yardım etmeye çalışıyorum." "Sana iyi davranıyor mu?"

Benimle dalga mı geçiyorsun? "Evet," diye homurdandım. Seni çılgın kadın.

Annem bana döndü. "Sadece istediklerini yap bebeğim, o zaman geçecek. Hepsi geçecek."

"Neyin tamamı?" diye hem Liam hem de ben aynı anda soruyoruz. "Jones parayla mutlu olacak ve bizi yalnız." Annem sigarasından bir nefes daha çekiyor ve sorun çözülmüş gibi duman halkalarını dışarı üflüyor. "Ben yapmam gerekeni yaptım Jess. Şimdi sıra sende."

Midem düğümleniyor.

Annem Liam'ı işaret ederek, "Ona söyledin mi?" diye soruyor. "Grant'in sana ne yaptığını?"

Kapa şu lanet çeneni.

Karanlık bir odanın görüntüleri ve annemin çığlıkları bir anlığına odayı kaplıyor. Aradan on yıl geçti ve hala dn olmuş gibi acısı taze.

"Bana neyi anlatacaksın?" Liam soruyor. Yaklaşıyor ve annem donuk gözlerini ona çeviriyor.

"O zamandan beri iyi değil," diyor annem ona. "O pi onunla uğraştığından beri."

Ona bağırmamak için çenemi sıkıyorum. Sessiz ol, seni aptal kadın. Liam ellerini ceplerine sokuyor ve ne düşündüğünü merak ediyorum.

"Jess söyledi," diyor Liam anneme. "Bunun Jones'la ne ilgisi var?"

Annem bana dönüp bakıyor ve sigarasını söndürüyor. "Sana o adamın icabına baktığımı söylemiştim. şimdi sıra sende bebeğim."

"Neden bahsediyorsun sen?" Soruyorum ve omzunu tutuyorum. "Ne yaptın sen?"

"Jones senin o kulüpte olmanın işleri yoluna koyacağını ve kimseye söylemeyeceğini söyledi."

Liam bir adım ne çıkıyor ama bu sefer onu durdurmak için elini kaldıran ben oluyorum. "Jones kimseye ne söylemeyecek?" Ben soruyorum.

"Jones o çocuğun ne kadar kötü olduğunu bildiğini söyledi." Annem paketten bir sigara daha çıkartıyor, selofan kafamın içinde elektrikli testere kadar gürültülü bir şekilde kırıyor. "Seni ya da beni zerre kadar sulamadığını söylüyor."

şortumu yumruklarımın arasına alıp kendimi tutmaya çalışıyorum. "Erkek arkadaşının yaptığı benim hatam değildi." Fısıldarken sesim titriyor. "Ben yanlış bir şey yapmadım."

Annem dudaklarına bir sigara daha götürürken başını yana eğiyor. "Hayır mı?" akmak gıcırđıyor, alev patlıyor ve sigaranın ucunda tısılıyor. Duman yüzüne ve altındaki mide bulandırıcı gülümsemeye doğru kıvrılıyor. "Bebeğim, biliyorsun sen masum bir kız değilsin. Her zaman adamlarımın önünde kıını savuruyorsun."

"Seni hasta, sapkın kadın!" O kadar yüksek sesle bağırdım ki sesimin bu kadar yükselebileceğini düşünmemiştim. "Senin zavallı hayatın için endişelendiğimi sanıyordum!" Kapı metal römorka çarparak zinciri salladı ve basamakların ahşap tırabzanlarına çarptı. Merdivenlerden tökezleyerek indim ve kuru kabarmalarla cipe yaslandım. Liam arkamdan gelip sırtımı ovuyor ama ben kolunu savuruyorum.

"Neden bahsediyor Jess? Neyle ilgilendi?" diye soruyor. Cevap vermeyince Liam kapıyı açıyor ve içeri girmemi işaret ediyor. Bir dakika orada duruyor ama onu zar zor görebiliyorum. Çok fazla anı, çok fazla acı var ve ölü bir sükûnet üzerime çöktüğünde hepsi bir anda duruveriyor. Onun ne demek istediğinin dehşeti ve olasılığı, işlemek için çok fazla.

Liam, olmak isteyeceğim son yer olan kulübe yanaşıyor ve ön tarafa park ediyor. Sabahın erken saatlerinde Madam's Playhouse insanların işkence gördüğü, çoktan unutulmuş, köhne bir kâbusa benziyor - ironiye karşı bağışıklığım yok. Metal çatıdaki pas, gri alüminyum kaplama levhalarından kurumuş kan gibi akıyor. Kapının üzerine kocaman bir seri katil tabelası da asılabilirdi. Sabah güneşinin okyanustan gelen sis tarafından boğulmasının bir faydası yok.

Kulübe girdiğimizde kırmızı kapı gıcırıyor ve erken gelişimizi protesto ediyor. Burası gece yarısından önce görülmesi gereken türden bir yer değil, yine de işte buradayız, sabahın köründe içeri giriyoruz. Aslında o kadar da erken değil ama bir Salı sabahı saat on bir, bir seks kulübünde olmak için çok erken görünüyor. Şaşırtıcı değil, burada kimse yok, bu yüzden Liam bizi bir dizi anahtarla içeri alıyor. Kırmızı pantolonsuz resepsiyon görevlisi sadece gece vardiyasında çalışıyor olmalı çünkü biz içeri girerken fit kızı bizi karşılamak için salınmıyor. Işıkların hiçbiri de yanmıyor.

"Neden bu kadar erken geldik?"

Liam kulübün ana odasının ortasında durur. Geniş açık alana sadece zayıf bir acil durum ışığı sızıyor. "Hanımefendiyle konuşmamız gerekiyor," diyor ve beni kapısını çaldığı ofisine doğru yönlendiriyor.

Madam'ı masasının arkasında buluyoruz. Gri saçları omuzlarına dökülmüş, gümüş rengi parlıyor ve kırmızı pantolonunun sateni, devasa tepe lambasından dökülen parlak lamba ışığını yansıtıyor. Göğsü yırtık, siyah şortlu kocaman bir adam masasının yanında diz çöküyor. Biz içeri girerken adam başını kaldırmıyor ama Madam ayağa kalkıyor ve bize doğru süzülüyor, yol boyunca mırıldanıyor.

"Liam, canım." Liam'ın önünde duruyor ve yanaklarını okşayarak yüzünün her iki yanına küçük öpücükler konduruyor. Liam onun ellerini öpüyor ve bir tanesini avuç içlerini sırtına yaslayarak kendi avuçlarının içinde tutuyor. "Ofisini temizledin mi?"

Liam'a bir bakış atıyorum, o da başını hafifçe sallayarak Madam'a bakıyor. Kara kaşları bir uyarıyla çatılıyor. Madam ipucunu yakalamış gibi görünüyor, dudaklarını sıkı bir çizgiye bastırıyor.

Kye, Liam'ın dün sabah ofisteki acil bir durumla ilgilenmek için ayrıldığını söyledi. Mimari bir tasarım felaketi olduğunu sanmıştım ama şimdi öyle olmadığını görüyorum. Madam neden onun şirketi hakkında bir şey bilsin ki? Neyi temizlemesi gerekiyor? Daha da önemlisi, bu temizlik gömleğinde gördüğüm kanla ilgili olabilir mi?

"Halledildi," diye yanıtlıyor Liam, beni kanepeye doğru iterek. Adam şimdi genelev ofisinin arka tarafındaki siyah giysili yatağın ucunda oturuyor. "Merhaba Mark."

Mark başını sallar ama sessiz kalır.

Bir itaatkar. Madam'ın erkek oyuncağı olmalı. Gerçekten çok ateşli biri. Bronzlaşmış, parlak saçları ve güçlü bir Roma burnu var. Baştan çıkarıcı derecede karanlık ve tehditkâr gözler, küçük şortlu bir adamın görünebileceği kadar tehditkâr. Bebek evi sergisi aklıma geliyor ve Madam'ın bu kuzguni saçlı Ken bebeğini seçtiği düşüncesiyle kıs kıs gülüyorum.

Liam oturmam için eliyle işaret ederek korkunç düşünceler zincirimi kırıyor. Siyah deri kanepeler ben yere çöktüğümde yumuşak bir tıslama çıkarıyor ve Liam yakınımı otururken başımı okşuyor. Çenemi kavlıyor, arkasına yaslanıp kolunu kanepelere koymadan önce dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Onun sakinliğini dayanak noktası olarak kullanarak ona doğru gevşiyorum, annem hakkında daha fazla konuşmayı reddettikten sonra en azından bana karşı tamamen soğuk davranmadığı için gözle görülür bir şekilde rahatlıyorum.

Madam'ı bakarken yakalıyorum. "Umarım Liam'a çok zor anlar yaşatmıyordursundur Jess," diyor.

Liam'a bakıyorum, Madam'ın bariz bakışları beni kıvrandırıyor.

"Jess koşullar göz önüne alındığında iyi gidiyor, ancak bu hafta sonuna kadar bir gösteri yapabilmeliyiz."

Madam başını sallıyor ama siyah gözlerini benden ayırmıyor. "Liam içinde bulunduğunuz durumu açıkladı," diyor. "Anladığım kadarıyla Liam'la birlikte kulübe devam edeceksin ve biz de bir açık artırma düzenleyeceğiz. Bu konuda ne hissediyorsun Jess?"

"Gayet iyi, sanırım." Kıvranmaya devam ediyorum. "Liam yardım edeceğini söyledi. Bunu yapacağına güveniyorum."

"Anlıyorum." Madam Mark'a gitmesini işaret eder. Devam etmeden önce onun odadan çıkmasını bekliyor. Gözümü işaret ediyor. "Bay Freeman'dan gelen bir tehdit hafife alınacak bir şey değil. Birkaç kez sinsice kulübe girmeye çalıştı ama ben onu uzak tutmayı başardım."

"Chuck kulübünüze bir casus yerleştirmiş, Madam," diyorum ona. "Beni ziyaret ettiğinde, kaynağının ona kulübünüzden bahsettiğini söyledi. Üyeleri ve muhtemelen burada olup biten her şeyi biliyor."

Koltuğunda geriye yaslanır. "Chuck'ın kaynağı konusunda çok endişeli değilim. Beni daha çok Patron Jones ve neden kulüp hakkında bilgi istediği ilgilendiriyor."

Liam kolunu omuzlarımdan çekiyor ve sıcaklığı da onunla birlikte gidiyor. "Kulüpte ne olduğu Jones'un neden umurunda olsun ki?"

"Kulüpte ne olduğunu umursadığından şüpheliyim," diyorum. "Ama oranın müdavimlerini biliyorsa, herkese şantaj yaparken çok para kazanabilir."

"Patron Jones parayı önemsemiyor," diyor Liam. "Zaten her ay yeterince işletme ona ödeme yapıyor."

"Paradan daha önemli ne olabilir ki?" Madam sormuyor.

"Daha fazla bölge," diye ekliyorum.

"Evet," diyor Madam. "Jones daha önce de beni rahatsız etti, adamlarının kulübüme girmesine izin vermek için işbirliği istedi. Her zaman nezaketle reddettim."

"Mafya reddetmenize izin veriyor mu?" Ben soruyorum.

"Jones tipik bir mafya babası değil," diyor Madam. "O bir işadamı ve kendisini öyle göstermeye özen gösteriyor."

"Herkes onun ne olduğunu biliyor," diyorum.

"Doğru," diyor Madam. "Jones, Miami ve çevresindeki tüm önde gelen projeleri ve seçimleri besleyen güç ve paradır."

"Peki sana bu kadar ilgi duymasının sebebi ne?" diye sordum.

Madam Liam'a baktı ve devam etmesi için başını salladı, "Jones birkaç adamını kulübüme ve eskort servisime düzenli olarak yerleştirdi. Bunu yaptığını bilmiyordum. Her zaman yaptığım geçmiş kontrolleri temiz çıktı. Jones kulübüme ve hayatıma tehlikeli ve izi sürülemez adamları başarıyla yerleştirdi ve şimdi de tüm kızlarımı tehdit ediyor."

"Neden?"

"O bir işadamı," diyor. "İşadamları mülk ve güç ister. Onu elimden geldiğince uzak tuttum. Şimdi Jones şirketimin içine saatli bir bomba yerleştirdi ve talimatlarını yerine getirmeyi reddettiğim anda onu serbest bırakmakla tehdit ediyor."

"Hangisiydi?"

"Bir açık artırma düzenleyin ve daha fazla sipariş bekleyin."

Sözleri düşüncelerimi sarstı. Ne? Chuck açık artırma konusunda benimle yüzleştğinde, sanki kulüpten ve açık artırmadan yeni haberdar olmuş gibi konuştu. Ancak kulüpte bir kaynağı olduğu ve Jones için çalıştığı için durum böyle olamazdı. Yani bu, Madam'a açık artırma yapılacağı söylenmişti ama sonra ben ortaya çıkıp parasal değeri artırdım mı demek oluyor? Mükemmel bir zamanda onun kucağına düştüm. Ama Jones neden açık artırma yapmasını istesin ki?

Her şey kafamda otururken, "Kulübünüzü ele geçiriyor," diyorum. "Jones korkuyu kullanarak sizi ona izin vermeye zorluyor -ne yapmasına?"

Liam bacağımı ovuyor. "Genişliyor, yeni ittifaklar kuruyor. Madam'ın bu kulüpte yarattıklarını kullanarak ne yapmaya çalışacağından endişeleniyorum. Müzayede sadece bir kılıf olabilir."

Madam yavaşça başını sallıyor. "Bir itaatkârı eğitme bahanesiyle yapılan bir açık artırma, gerçekte yapabilecekleri için mükemmel bir kılıf."

"Kızları ve oğlanları en yüksek teklifi verene satmak için kullanın" diyorum. "Ama kime ve ne için?"

"İyi eğitilmiş bir itaatkârı istediklerini yapmak isteyen pek çok insan, varlıklı insan var. Ne yazık ki, yapmak istedikleri şeyler suç veya istismar kapsamına giriyor."

Kaçakçılık. Beş yıl önce bir baskın yapıldığında haber hızla yayıldı. Baskın uyuşturucu değil, kayıp insanlarla ilgiliydi. Çeşitli yaşlardan, milletlerden ve dünyanın farklı yerlerinden gelen kızlar Jones'un sevkiyat sahasına yanaşmış bir nakliye sandığına doldurulmuştu. Tabii ki, insan kaçakçılığı suçu başka bir adamın üzerine yıkıldı ve Jones aklanırken, suç ortağı ömür boyu hapse mahkum edildi.

Jones'un neden Madam'ın kulübüne girmek istediği belli. Ama Jones neden bu açık artırmayı yapmamı istiyor?

Neden özellikle ben? Yüksek sesle sormuyorum ama Liam'ın da aynı şeyi düşündüğünü görebiliyorum.

Annem nedenini biliyor.

"Neden bunu yapmayı kabul ettin?" diye sordum. "İnsanları satmaya katılmayı kabul ediyorsun."

"Eğer yapmasaydım, işime yerleştirdiği on adama, korumaya söz verdiğim kadınlara zarar vermeleri, muhtemelen öldürmeleri için emir verecekti. Tıpkı sizin gibi yardıma ihtiyacı olan kadınlar bana geldi." Madam sandalyeden kalktı ve beni kendine doğru çekti. "Jess, bu adamların kim olduğunu bilmiyorum. Görünmezler. Onlar kiralık katiller ve kızlarımla çok yakın ilişkiler içindeler."

Tekrar Liam'ın yanına çöküyorum. "Bu yüzden mi herkese bilezik taktırıyorsun?"

"Evet," diyor Liam, "İşte bu yüzden biz kulüpteysen onu takmalısın Jess."

Liam'ın telefonu çalıyor ve sessizliğin aniden bozulmasıyla sıçramama neden oluyor. Telefonu kotundan çıkarıp bana doğru bakıyor ve kapıya doğru yürüyor.

"Ne?" diye bağılıyor telefonda, beni tamamen şaşırtarak. Sesini bu kadar yükselttiğini daha önce hiç duymamıştım. "Sana aramamanı söylemiştim-" Gerisi kapının kapanmasıyla boğuklaşıyor.

"Çok üzgün. Sen ne yaptın?" Madam dikkatimi tekrar ona çekerek soruyor.

"Neden bir şey yaptığımı düşünüyorsun?" diye sordum. "Jones ve tüm bu çılgınlıklar insanı strese sokmaya yetmiyor mu?"

Madam sırtıyor. "Liam sadece çok sinirlendiğinde ya da korktuğunda sesini yükseltir."

Omuz silkiyorum, muhtemelen annemin her şeyin ötesinde bir sır sakladığını öğrendiği için kızgın olduğunu belli etmek istemiyorum. "Sanırım dün sabah evinden ayrıldığım için hâlâ kızgın."

"Dün mü?" Madam'ın kaşları yukarı kalktı. "Bu yüzden bu kadar üzgün olmalı."

"Neden?"

"Bunu söylemeye yetkim yok Jess." Liam'ın sesi ofisin kapısını araladığında Madam sessizleşir. Hattın diğer ucundaki kişiye emirler yağdırırken sesi kapıyı kesiyor. "Ama itaatsizlik etmek için talihsiz bir zaman seçtin."

Harika.

"Şahsen Liam'ın taktiklerinde çok yumuşak olduğuna inanıyorum. Zorluyor ama yeterince sert değil" diyor. "Yine de Liam en iyi Dom'larımdan biri haline geldi. Liderlik ve hakimiyet sert bir dil ya da yüksek bir ses gerektirmez. En iyiler ne zaman nazik olacaklarını ve ne zaman itaatkârlarını ilerlemeye zorlayacaklarını bilirler. Size rehberlik etmesine izin verin, pişman olmayacaksınız."

"Deniyorum ama onu sadece birkaç gündür tanıyorum."

"Sadece birkaç günün kaldı.

açık artırma için gösteri." Madam elimi sıktı. "Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

"Sanırım öyle."

"Güzel," diyor Madam. "Sanki hiç konuşmamışız gibi davranmanı istiyorum. Jones'la olan bağlantım hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Ben de senin Chuck'la olan bağlantının hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Onları korktuğumuza ve gitmeleri için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğumuza inandıralım."

"Ama bu senin için ortadan kalkmayacak."

"Hayır, ama Jones'un kulüple ilgili planları hakkında hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi?"

Sırıyorum, "Hayır, Madam."

"Aferin kızım," diye cilveleniyor. "Bekleneni yapacaksın, bekaretini satan çaresiz bir kadın gibi davranacaksın ve bu arada ben de Jones'un yerleştirdiği adamların kim olduğunu bulmaya çalışacağım."

Liam yüzünde asık bir ifadeyle tekrar içeri girer. "Ofise gitmem gerekiyor."

Hanımefendinin kaşları düştü. "Bir başka-" bana doğru baktı, "durum, sanırım?"

"Ne yazık ki evet." Liam bana doğru dönüyor, uzun parmakları saçlarımı örüyor, başımın arkasını kavıyor ve beni kendine çekiyor. Dudakları dudaklarıma değiyor ve bacaklarım bu sıcak temastan dolayı güçsüzleşiyor. Arkasına yaslanıp küçük öpücüğümüzü kesiyor ve dudaklarını yanağıma değdiriyor. Madam'a bakıyorum, sadece bir metre ötemde durduğunu fark ediyorum. Kaşları yukarı doğru kalkmış gibi duruyor ve siyah gözleri parlak ışıktaki şaşkınlıkla parlıyor. Onun yüz ifadesini izlerken karnımda bir kıpırtı oluşuyor ve Liam'ın beni öpmesinin neden böyle bir tepkiye neden olduğunu merak ediyorum.

"Burada kal. Birazdan döneceğim, tatlım." Liam'ın dudakları tekrar benimkileri sıyırdı.

Hanımefendi kendine gelir gibi oldu ve elimi tutarak beni Liam'dan uzaklaştırdı. "Jess yakında gerçekleşecek olan alıştırma gösterisini izleyebilir. Cara denemek istediği bir sahneyi oynamayı planlıyor."

Liam dikkatini tekrar bana yöneltiyor. "İzlemek zorunda değilsin."

"Cara bir teşhirci." Madam gülümsüyor, ama biraz merkezden uzak. "Bunu biliyorsun Liam."

"Onun izlemesini istemiyorum," diye karşılık veriyor.

Ve işte orada. İzlememi istemiyor çünkü muhtemelen Liam'ın onunla yaptığı garip şeyler.

"Ben büyük bir kızım, efendim," diye küçümsedim. "Bir fetiş gösterisini idare edebilirim."

Küstah cevabım karşısında gözleri kararıyor ama kabalığımı görmezden gelip Madam'a geri dönüyor. Liam, Madam'ın yanağına bir veda öpücüğü kondurduktan sonra -bu kez kondurmuyor- beni ofiste Madam ve onun kıpır kıpır kaşlarıyla baş başa bırakıyor.

"Ona ne yaptın?" diye soruyor sessizce.

"Ne demek istiyorsun?" Ne demek istediğinden ya da şimdi ne yapmam gerektiğinden emin olmadan kanepeye geri çökerek soruyorum. Benimle oynayacak Dom'um olmadan öğle arasında bir seks kulübüne kapatıldım. Şu anda, Bay Kye Adams'ı alacağım anlamına gelse bile

gidip normal bir şeyler yapabilirim. Gerçi o adamın neyi normal gördüğünden emin değilim, burada daha iyi olabilirim.

"Seni öptü," diyor Madam, masasının arkasına geçerek. "Dudaktan. İki kez."

Şimdi şaşkınlıkla göz kırpan benim. "Beni her zaman öper."

Aslında ilk istediği şey beni öpmekti ama bu konumuzun dışında. Madam'ın o güzel kalemle çizilmiş kaşları yine kalktı. Cara ve Tiffany de geçen gece aynı tepkiyi vermişlerdi.

"Bu garip mi?" Dom'lar öpüşmez mi diye merak ederek soruyorum. Elbette öpüşüyorlar. Bu seksin bir parçası. Cinsel birleşme türünde gerçek bir seks yaptığımızdan değil, ama Liam benim üzerimde başka erkeklerin olmadığı yerlerde bulundu.

"Liam öpüşmez," diyor Madam, düşüncelerimin arasına girerek. "Liam denizaltılarını asla öpmez. Bunun çok kişisel olduğunu söylüyor."

Oh.

"Peki Bayan Caughlin, ona ne yaptınız?"

Sırıtiyorum. O kıpır kıpır his geri dönüyor, karnımdan ayak parmaklarıma kadar yayılıyor. "Ben hiçbir şey yapmadım, Madam. Sadece kendim oldum."

Nine

HAYAT GİDEREK DAHA DA TUHAFLAŞIYOR. Son yirmi dört saat BDSM dünyasında çok eğitici oldu. Tek bir terim ya da sahnenin ne olduğunu bile bilmezken, bir sahne oynadığımı ve Liam'a kırbaç kullandığımı düşünürsek, acemi statüsünü geçtiğimi söyleyebilirim. Bir şeyler yaptım, engelleri aştım, çizgilerin üzerinden geçtim ve ölümcül bir hataya doğru kollarımı açarak yuvarlandım.

Hata mı?

Liam Firth'e aşık
olmak. Hem de çok.

Her şeyin ötesinde, mafya hayatımı kontrol ediyor ve Patron Jones'un Madam'ın kulübüyle ilgili hastalıklı planlarını hayata geçirmek için beni kullandığını yeni keşfettim. Basit bir para talebinden çıkıp hayatımdaki herkesi içine alan planlar.

Ne kadar uğraşsam da Jones'un ne yaptığını anlayamıyorum. İnsan kaçakçılığı mantıklı gelen tek fikir. Madam'ın kulübü insanları yönetmek ve sonunda Miami'deki son büyük ve kârlı işin kontrolünü ele geçirmek için mükemmel bir yer olacaktı. Ve eminim ki para

Bu yerden geçen yollar pek çok yüksek profilli insana hitap edecektir.

Cara'nın gürültülü kahkahası boş odada ınlayarak beni şimdiki zamana geri getiriyor ve bir şov izlemeye hazırlanırken zihinsel notlar almam gerektiğini hatırlıyorum çünkü iki gün içinde, tanık olmak üzere olduğum gibi bir tür sapıkça şov yapmak zorunda kalacağım, bir seyircinin önünde olmayı bekleyeceğim, sonra büyük bir kalabalık önünde açık artırmaya çıkacağım ve Liam'ın gerisini halletmesi için dua edeceğim. Umarım halleder.

Tekrar Cara'ya ve kulübün ortasında duran adama odaklanıyorum. Havayı belirgin bir koku dolduruyor. Deri, ham ahşap ve misk kokusunun hafif alt tonları, ama başka bir şeyle kaplı. Tatlı bir şey. Tuzlu. Havaya nüfuz eder, kıyafetlerinize siner, saçlarınıza dokunur ve tüm duyularınızı istila eder. Koku o kadar yoğun ki tüm mekanda sıcak bir pus yaratıyor.

Kırmızı bir salonda oturup Cara ve erkek arkadaşının hazırlıklarını izlerken kokunun şehvet olduğuna karar verdim. Bu sadece seks için değil, kontrol ve g için duyulan bir arzu. Yasak ve bilinmeyene duyulan şehvet.

"İki numarayla nasıl başa çıkıyorsun-Liam?" Cara soruyor ve yanıma oturuyor. Gözlerimi Cara'yla birlikte gelen uzun boylu adamdan ayırıp ona bakıyorum. zerinde kısa bir elbise, fırfırlar ve rugan ayakkabılarının altından çıkan bir çift diz üstü çorap var. Bir okul kıızı fantezisine tanıklık etmek üzere olduğumu tahmin ediyorum ve ne yapacaklarından emin olamadığım için karnım rahatsız edici bir şekilde gurulduyor.

Madam bana sessizce oturup izlememi ve uygulamadaki sahneyi bozmamaya dikkat etmemi söyledi. Görünüşe göre Cara kulüp tarafından sipariş edilen eğitimini yeni bitirmiş ve Madam'dan özel bir gösteri yapmasını istemiş. Madam buna 'Byleme' diyor, ne anlama geldiğini bildiğimden değil. Ama kulağa oldukça kışkırtıcı geliyor. Bir yanımlı Liam'ın neden onunla birlikte sahnede olmadığını merak ediyor, çünkü onu kulüp için eğiten oydu, ama diğer yanımlı da olmadığını seviniyor.

"O iyi," diyorum ona, uzun boylu adama dönüp bakarak. Geçen gece onu görmemiştim ama Evren Rockwell'in iç çamaşırılı kızı kırbaçladığı sahneden başka bir şeyi neredeyse hiç özümsememiştim.

"İyi misin?" Cara gülüyor ve ses derimin altına iğneler batırıyor. "Ah, unutmuşum. Onu beceremezsin."

Ona bakmamak için gözlerimi zorluyorum -ve bir an için kaybedebileceğimden endişe ettiğim bir savaş bu-. Evet, Bayan Kaltak. Onu becerdiğini biliyorum. Midem bulanıyor. Yeni becerdim.

"Utanç verici," diyor Cara ve kolumu ovuyor. Yine de o budalaya ona bakma zevkini tattırmayı reddediyorum. "O iyi biri."

O da iyi öpüşüyor, seni edepsiz, basmakalıp kız. Ona beni öpmeyi ne kadar sevdiğini sor.

"Oh iyi." Cara ayağa kalkar. "Umarım açık artırmayı kazanan da iyi bir sikişçi olur."

Liam olduğunu gördüğünde yüzünün alacağı ifadenin ne kadar tatmin edici olacağını düşünerek gülümsemem tereyağı gibi pürüzsüz bir şekilde yayılıyor. "Umarım."

Cara ayrılır, Tanrı'ya şükür, ve yeni adamına doğru sürünür. Adam bir ninja ya da hırsız gibi tamamen siyah giyinmiş, başında da örgü bir şapka var. Birkaç dakika konuşurlar. Bu sırada Cara başını sallıyor ve adam ellerini Cara'nın kollarında aşağı yukarı gezdiriyor.

Bir sessizlik çöküyor ve Cara bir kanepeye oturmak için uzaklaşıyor. Neden ayrıldıklarından emin değilim ama adam da uzaklaşıyor. Hanımefendi beliriyor ama ben Cara'nın tek başına oturuşunu izlemeye o kadar dalmışım ki yanıma oturduğunda zıplıyorum.

"Cara bunun doğru şekilde yapıldığından emin olmak için benim de katılmamı istedi," diye fısıldıyor Madam. "Böyle bir oyun talep eden birkaç erkek üyemiz var ama kızlarımdan hiçbiri istekli değil."

Neyi ağzıma alacağım? Ama Madam parmağını dudaklarına bastırarak beni susturdu.

Cara'nın çılgılığı beni sarsıyor. Adam saçlarından tutup onu ayağa kalkmaya zorluyor. Damarlarımdaki tüm kan dondu. Kadının yüzünü kanepeye doğru iterek birkaç "Hayır" çılgılığını bastırıyor. Koltuktan fırladım, ama Madam beni yakaladı ve

geri döndü. Sorununun ne olduğunu sormak için ağzımı açtığımda bana oturmamı ve sessiz kalmamı işaret ettiğini görüyorum.

Örgü şapkası aslında bir kar maskesi olan adam, Cara'nın ellerini arkadan tutuyor. Yırtılan külotların ve çığlıkların sesi tüm odayı dolduruyor. Görüşüm bulanıklaşıyor. Kalbimin gümbürtüsü kulaklarıma çarpıyor ve diğer tüm sesleri bastırıyor.

Çok karanlık. Panjurların plastik çıtalarından sadece bir parça ışık sızıyor.

Havada bir sigara sisi dolaşıyor.

Eller olmaması gereken yerlerde.

Karnımda bir sertlik, boğazımda bir panik.

Terin ve yanmış tütünün ekşi tadı ağzımı kaplıyor. Nefes alamayacak kadar ağır bir yük.

Sus, kızım. Ses çıkarma.

Kulübün kırmızı kapısı ben içeri dalarken metal kaplamaya çarpıyor. Parlak güneş ışığı dünyaya geri dönüyor ve ben kirli betonun üzerinde dizlerimin üzerine çöküyorum. Ellerim titriyor ama Madam beni çağırırken ayağa kalkıp kaçıyorum.

Madam biliyordu.

Liam biliyordu ve bu yüzden izlememi istemedi. "İyi misiniz bayan?" diye sordu bir ses.

Hayır.

Bir araba kornası çalıyor. Gümbür gümbür bir bas geçiyor ve giderken şarkının sözleri kayboluyor. Ellerim gözlerimden sıyrılıyor ve kaldırımda diz çökmüş olduğumu, arabaların dönerek geçtiğini ve yanımda küçük, yaşlı bir adamın durduğunu görüyorum.

"Ambulans çağırmam gerekir mi?"

Ellerimi kotumun üzerinde gezdiriyorum ve titrek bacaklarımın üzerinde duruyorum. Adamı kovalıyorum ve zavallı adam tüm hayallerini kaybetmiş bir başka umutsuz ruha başını sallayarak oradan ayrılıyor.

Ve ben hiç.

Liam bunu Cara'ya yaptı mı? Onu zorluyormuş gibi mi yaptı? Nasıl yapabildi? Tanrım, hayal bile edemeyeceğim kadar berbat durumda. Cara'ya yaptıklarını izlememi istememesine şaşmamalı. Ona bana ne olduğunu anlattım ve o bunu mu yapmak istiyor? Bana tecavüz eder gibi-

Midem isyan ediyor. İki büklüm oluyorum, kollarımı göğsümde kavrayıp kalbimin dışarı fırlamasını engellemeye çalışıyorum.

Boku yedim. Onun için çalışamam. Onunla. Onun yanında.

Ona aşık olabileceğime istediğim kadar umutsuzca inanmama kesinlikle izin veremem.

"Akşam yemeğine kadar seni görmeyi beklemiyordum." Gin tezgâha bir peçete atıyor ve üstüne bir bardak su koyuyor. Yüzümü gördüğünde, takındığı sırtış kayboluyor. "Ne halt etti o?"

Gypsies'in arka duvarını kaplayan bar taburelerinden birine çöküyorum. Hemen gözyaşlarım başlıyor ve alnımı tezgâha koyuyorum. Bir annenin parlak pembe bebek arabasında bebeğiyle oturması ve yaban mersinli kekini paylaşması umurumda değil. Ben hıçkırığa hıçkırığa ağlarken ikisi de bana bakıyor.

"Onu öldüreceğim," diye tısladı Gin. "Sana zarar verdi mi? Ne yaptı?"

"Bana zarar vermedi," diye burnumu çekiyorum ve dik oturuyorum. Arkadaki anne bebek bezi çantasını topluyor ve bebek arabasını güvenli bir şekilde kahvehaneden çıkarıyor. Gidişlerini izliyorum ve az önce onun gününü değiştirecek bir dizi olayı başlatıp başlatmadığımı merak ediyorum.

Hayat bunu yapar. Postacıyı çocuğuyla eğlenceli vakit geçirmekten mahrum bırakırsanız, o da sinirlenir ve yaşlı adamın postasını verandasına götürmeye zahmet etmez. O yaşlı adam verandasının merdivenlerinden inmek zorundadır, ancak zayıf olduğu için düşer ve kalçasını kırar. Komşusu onu bulur ve ambulans çağırılır, ancak gecikirler çünkü hayatını siktiği adamı kurtarmaya giderken postacı kadının köpeğini ezmişlerdir.

çünkü kahvehanedeki bir sürtük onu erken gönderdi.

"Sonra ne oldu Jess?" Gin soruyor. "Bütün bu ağlamaların bahşişlerimi kaçırıyor."

"Sorunları var."

Gin boğazından alaycılığa yakın derin bir ses çıkararak, "Öyle mi?" dedi.

"Kötü olanlar."

İç geçiriyor ve yanıma oturmak için tezgâhın etrafında yürüyor. "Bana söylemeyeceksin, değil mi?"

Başımı sallayarak cevap veriyorum.

"Ondan en azından iyi bir şey aldın mı?" Bu sefer gözyaşlarım benim yerime cevap veriyor.

Gin nefesinin altında küfrediyor. "Evime git, üstünü değiştir ve gece için hazırlan."

Robot gibi tezgâhtan kalkıyorum. Annemden başka gidecek yerim olmadığını çok iyi biliyor ve bu sabahтан sonra görmek isteyeceğim son kişi o çatlak.

"Mafya beni seks ve para için satmak istiyor," dedim.

Onu.

"Evet," diye yanıtlıyor Gin. "Ve Liam Firth, dünyanın en seksi Dade ilçesindeki bekarların ödeme yapacağını söyledi. Hâlâ ödüyor mu?"

Kapıya doğru ilerliyorum. "Başka bir yol bulmam gerekecek."

Yeni bir işten bahsetmiyorum bile.

Çantamı tezgahın üzerindeki ıvır zıvır yığınının içine atıyorum ve buzdolabından şüpheli bir kutu pizza çıkarıyorum. Günümü daha da kötüleştirmek istemediğim için kutuyu çöp kutusuna atıyorum ve sonra onun yatağına düşüyorum. Ayakkabılarımı yerde bırakıp battaniyelerini üzerime örtüyorum.

Bu nasıl oldu? Birini, hem de herhangi birini değil, Liam'ı önemsemeye başlamak için kendime nasıl izin verdim? I

Cezaya aç biri olmalı. O kadar yasak ki, adam zehirli sarmaşıklara ve uyarı bantlarına sarılmış.

Patronum. Benden daha yaşlı. Patronum. Gizli seks fetişleri var.

Onunla yapamayacağım seks fetişleri.

Sadece birkaç gün içinde, sinsice aklıma girmeyi başardı. Tüm bariyerlerimi yıktı, duvarlarımı yıktı ve ben onu içeri aldım. Bu adam tehlikeli.

Cara'nın ciyaklamaları ve sahte çığlıkları her duyumu işgal ediyor. Parmaklarımı yastığa gömüp zihnimin beni götürmeye çalıştığı yerden kaçmaya çalışıyorum. Oraya gidemem. Uzun zaman önceki o geceyi düşünemiyorum. Benim hatam olmaması önemli değil.

Gin'in gür sesi dairenin içinde yankılanıyor, "Kalk ve hazırlan, Jess!"

Kahretsin, uyuyakalmış olmalıyım. Yorganı geriye atıp kendimi oturur pozisyona getirdim. Bay Joe Black yatağın ucundan bana bakıyor ve sessizce cehenneme gitmemi söylüyor. Gin kapı aralığında durdu ve bilmiş bakışlarıyla beni süzdü.

"Yine de seni becermedi, değil mi?"

Tanrım.

"O yapmadı. Bunu anlayabilirdim." Gin çarşafı yırtıp attı.

"Kalk. Bu gece dışarı çıkıyoruz."

İnledim ve yatağa uzandım. "Hayır."

"Evet." Beni yukarı çekti. "Burada kalıp sızlanmayacaksın. Ayrıca seni konuşturmanın tek yolu çakırkeyif yapmak."

"Buradan ayrılamam, Gin. Liam'la kulüpte olmam gerekiyor."

Gin, "Bir hatunun günde yirmi dört saat seks yapmasına imkân yok," diyor. "Biraz stres atmalısın. Sarhoş ol. Ayrıca, bir akşam yemeği randevumuz var."

Tekrar uzanmaya çalışıyorum ama bana izin vermiyor. "şu Firth denen adam sana h    para veriyor mu?"

"Hayır. Bunu kaldıramam. şimdi olmaz." Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanıyor. Gin yüzünü buruşturuyor.

Gin, "Ama Madam'ın yerinde gösteri yapman için sana talimat verildi," dedi ve yanıma oturdu. "Bunu yapmadan duramazsın."

"Onunla hiçbir şey yapamam." "O zaman başka birini bul."

Daha çok ağlıyorum. "Bu boku başka biriyle yapamam."

"Tamam." Gin yanağımı siliyor. "O zaman unutam gitsin. bu gece."

"Nasıl yapabilirim?"

"Ne zaman  lebilirsin? İki gün sonra mı? Hepsi de sana her şekilde para vermek isteyen seksi bir adamdan para almayı reddettiğin için," diye hatırlatıyor Gin nazikçe. "Hiç kafayı bulmadın. Hiç seks yapmadın. Hayatın boyunca doğru ve dürüst kaldın ve bak bu sana ne kazandırdı?"

"Moral konuşman berbat."

Gin beni ayağa kaldırıp yatağından çıkardı. "Gerçek bu, değil mi? Yolun yanlış tarafından gelen iyi bir kız gibi davranmak sana ne kazandırdı? Sıfır."

O haklı. İki gün içinde Liam'la bir gösteri yapmam, parasını almam ve ona sonsuza kadar bağlanmam ya da bedelini ödemem gerekecek. Bedel ödemek öldürülmek demek ve Jones'un kulüp için açık artırmalar ve kız ticareti ile planladıkları d ş n ld ğ nde, öldürme kısmının yapabileceği en iyi şey olacağından korkuyorum.

"Birkaç saat içinde Gary ile akşam yemeği yiyeceğiz." Gin siyah bir elbiseyi bana doğru fırlatıyor ve elbise başımın üzerine düşüyor. "Tıraş ol, banyo yap ve hazırlan."

Ten

SICAK PEMBE TIRNAK CİLASI, Gin'in deyimiyle bir çift sivri burunlu striptizci topuğundan çıkan ayak parmaklarımdan parlıyor. Duştan sonra daracık siyah bir elbise giydim ve transparan bir G-string giydim. Gin saçlarıma dalgalar ve saçlarımda eksik olduğunu ve umutsuzca ihtiyaç duyduğunu söylediği 'vücut' ekleyerek saçlarımı istediği gibi şekillendirdi. Neyse ki gözümdeki morluk soldu ve makyajım Gin onaylı mükemmellikte.

Gary denen adamın park etmesini söylediği kapalı otoparktan çıkarken bir adam bize kaba bir şekilde bağırıyor. Park ettik, isimlerimizi verdik ve işte, turuncu çizgili bar sihir gibi yükseldi ve bizi içeri aldı. Miami'de, özellikle de yüksek apartmanlarda park etmek için bağlantılar gereklidir.

"Kesinlikle biriyle yatacaksın."

Duruyorum. "Seks yapmak istemiyorum."

"Peki," diye inliyor. "Seni sarhoş edelim, sonra sevişmekten bahsederiz."

Tanrım.

"Bu Gary ne iş yapıyor ki South Beach'te bir ev alabiliyor?"

Gin omuz silkiyor. Elbisesinin dayanıksız kumaşı aşağı kayarak ince omuzlarını ortaya çıkarıyor. "Bir şeyler söyledi

iç tasarım."

Tabii ki Liam'ı düşünüyorum. Elimde değil. Midem titriyor ve hızımı yavaşlatıyorum.

Gin elimi tuttu. "Bana surat asma, bayan. Bedava bir akşam yemeği ve şehirdeki en yeni kulüpte bir gece bizi bekliyor."

Kulüpleri sevmediğimi, çok az içtiğimi ve kalabalık insan gruplarından nefret ettiğimi boş verin. Beni izleyen gangsterler ve korumamdan yalnızca kendisinin sorumlu olduğunu düşünen, yakında eski patronu olacak bir patronum olmasını da boş verin. Gözlerim yaşıyor. Lanet olsun ona. Berbat durumdayım.

"İki içki ve sonra bana onun ne yaptığını söyleyeceksin. yaptı."

Yemek yediğimiz küçük restoranın önünde duruyoruz. Gary denen adamla tanışmayı planlıyordum. Burası tipik bir South Beach mekânı. Kireç yeşili ve sıcak pembe renkli neon tüp ışıklar, alçı ve sırlı cam binanın art deco çizgilerini aydınlatıyor. Uzun boylu, ince topuklu bir kadın bizi pencere kenarındaki bir masaya oturtuyor ve aklım Liam'a geri dönüyor.

"O burada."

Başımı kaldırdığımda uzun boylu, kıvrak bir adamın bize doğru yürüdüğünü görüyorum, gözleri Gin'in üzerinde. Hispanik kökenli, simsiyah saçları ve atletik fiziği özel dikim blazer ceketinin ve şık pantolonunun altından görünüyor. Modaya uygun bir sakal yüzünü kaplıyor ve yanımdaki koltuğa kayarken koyu renk gözleri benimkilerle buluşuyor. Bakımlı bir el uzattı.

"Meşhur Jessica ile tanıştığımı memnun oldum," diyor sinsi bir sırıtışla.

Şimdi, ben berbat bir insan okuyucusuyum. Birinin iyi mi kötü mü olduğunu anlamamı sağlayan harika bir iç zilim yok. Bir şeyler hissettim, muhtemelen Liam'a tepki veren saf feromonlar, ama bunun dışında, iyi bir karakter yargıcı değilim. Ama bu adam? Eşcinsel değil.

Elimi onunkinin içine sokuyorum ve yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum. "Gary, Ginny bana senin hakkında çok şey anlattı."

"Umarım her şey yolundadır." Gary bir kaşını kaldırıyor ve kıkırdayan Gin'e göz kırpmıyor. Koltuğuna yerleşiyor ve geleneksel havadan sudan konuşma rutinine geçiyoruz. Yemek yerken Gin'e ve bana birkaç içki ısmarlıyor. Meyveli bir şey. Tatlı içkiyi yudumlayıp şemsiyeyi ve Gin'in erkeklerden içki kabul etme konusundaki uydurma kurallarını görmezden geliyorum, bir yandan da onun kendinden bahsetmesini dinliyorum. Gary'nin ortağıyla birlikte kurduğu bir iç tasarım işi var (bana sorarsanız kötü bir hamle) ve birkaç yıl önce ortağının ailesine yakın olmak için Georgia'dan taşınmış. İlişki kötüye gitti (bunda şaşılacak bir şey yok) ve şu anda işin tek sahibi o.

"Siz ikiniz nasıl tanıştınız?" Gary'ye soruyorum ve konuşmasını engellemek için Gin'i masanın altından tekmeliyorum. Ona o gülümsemeyi veriyorum ve kaşları çatılıyor. En iyi arkadaşların okuyabildiği bir şey varsa o da çeneni kapa gülümsemesidir.

Gary heyecanlanıyor, "Onu sürekli kendisine asılan çirkin bir adamın yanında otururken gördüm ve bu kızın kurtarılması gerektiğini düşündüm."

Gülüyorum çünkü bu söylenebilecek en aptalca şey ve bu noktada ikinci içkimin kafama gittiğini düşünüyorum. Her şey olduğundan daha komik görünüyor. Yüzüm bulanıklaşıyor ama içkimin geri kalanını yudumluyorum ve Gin kaşlarını kaldırıyor.

Gary akşam yemeğinin parasını ödüyor ve Gin'in geçen gün bahsettiği kulübe taksiyle gidiyoruz. Kulüp tam da Miami'den beklediğim gibi. Yanıp sönen ışıklar, her delikten fışkıran gürültülü müzik ve kapıdan sadece az giyimli kadınlar ile jöleli ve kaslı erkeklerin geçmesine izin veren takım elbiseli adamlarla dolu bir sıra. Görünüşe göre kulübün standartlarına uyuyoruz çünkü devasa omuz kaslarına sahip bir kapıcı, Gary adını söyledikten ve takım elbiseli adam elindeki panoya baktıktan sonra bizi içeri alıyor. Gary'nin Gin ve benden daha fazla bağlantısı var.

İçeride, kötü bir reality şovuna ışınlandığımdan oldukça eminim. İnsan kalabalığı tüm dans pistini kaplıyor. Nöbete neden olan ışıklar gökkuşağı renk dalgalarını titreştiriyor.

zıplayan bedenler arasında. Müzik kulübün içinde titreşiyor ve konuşmayı imknsız hale getiriyor. Kıkırdayan kadın yığınlarının arasından kulübün arka tarafındaki bara doğru kayarken el hareketlerinden yararlanıyoruz.

Lanet olsun, bu yerlerden nefret ediyorum. Steroid kaslar, testosteron, çaresizlik ve kötü seçimlerden başka bir şey iermiyorlar. Çoğunlukla bu kulüplerden uzak durmayı başardım, ama arada bir Gin'le gitmeyi kabul ederek canavarı evcilleştirmek zorundayım. Gary barı işaret ediyor ve içki olduğunu tahmin ettiğim şeyleri almak için ayrılıyor.

Gin eğilip kulağıma bağırıyor, "O harika, ha?" Başımı sallıyorum ve "O eşcinsel değil" diye bağırıyorum.

Gin, sanki ona Satürn'n artık bir gezegen olmadığını ve zavallı Plton'la birlikte kovulduğunu söylemişim gibi bir yüz ifadesi takınıyor.

"Belki de pantolonuna girmek için numara yapıyordur?" "Bu ters etki yapmaz mı?" Gin bağırıyor.

Omuz silkiyorum ve Gary'nin kalabalığın arasından geçerek içkileri taşımasını izliyorum.

"Fondip, bayanlar."

Ne olduğunu sormadan kapıyı çarpıyorum ve boğazım tekilanın ekşi tadıyla yanıyor. Silkelenirken, kimse fark etmeden bu G-string'i kıçımın çatlağından çıkarıp ıkaramayacağımı merak ediyorum.

"Bizi beklemeniz gerekiyordu!" Gin bağırıyor.

"Siktir et," dedim. Rekor kıran boktan bir gün geçirdim. Gary bana bir kadeh daha uzatıyor, ben de dişlerimin arasından tıslayarak bir profesyonel gibi geri atıyorum. Gary'nin elini bir elime, Gin'in elini de diğer elime alıp onları dans pistine doğru çekiyorum.

Pervasız. Evet, umursamaz davranıyorum. Kimin umurunda? Hayatım kontrolden ıktı. Artık bana ait değil. Hayatımın son iki gününün tadını çıkarabilirim.

Dirseklerimi kullanarak, dans pistinin ortasına gelene kadar insan yığınınını itip kakıyorum. Müzik tüm vücudumda yankılanarak gümbürdüyor, birçok farklı kokteylin karışımı başımı aydınlatıyor. Gin'i yakınıma çekip dans etmeye başladım. O biraz

İlk başta şok oldum ama Gary onun arkasına geçti ve birbirimize ve yanımızdaki herkese sürtünmeye başladık. Eller uzanıyor, sırtıma ve kollarıma dokunuyor, biri kalçamda geziniyor. Kime ait olduklarını bilmiyorum. Umurumda da değil. Bu kadar çok bedenin içime girdiğini hissetmek erotik bir kombinasyon. Gin'in vücudu benimkine sürtünüyor, sonra Gary'ninki, kalçası bacaklarımın arasına sürtünüyor. Her şarkıda ve Gary sayesinde birkaç içki daha içerken, Liam düşüncelerime geri dönene kadar bedenlerin baskısıyla dans ediyoruz.

Lanet olsun ona. İkisinden de uzaklaştım, hava almaya ihtiyacım vardı.

Tökezleyerek banyoya gidiyorum, ince bir ter tabakası tüm vücudumu kaplıyor. Burası cehennem kadar sıcak. Elinde iki içki tutan ufak tefek bir hatunun yanında sıraya giriyorum. "Arkadaşlarım tuvalette," diye mırıldanıyor, sanki umurumdaymış gibi.

Sarhoş Tuvalet Hatununa başımı sallayarak iki içki tutmasının sorun olmadığını söylüyorum. Sohbet etmeye devam ediyor, beklerken bana tüm hayat hikâyesini birbirinden kopuk yarım yamalak cümlelerle anlatıyor. Pipetimi emiyorum, plastik bardağın boş olduğunu zar zor fark ediyorum ve bu benim; kulüpte geçirdiğimiz kırk beş dakikadan az bir süre içinde kaç numaralı içkide olduğumu saymayı unuttum.

"Çok güzelsin," diyor Sarhoş Tuvalet Hatunu. Sanırım bana adını söyledi, ama yüzüm uyuşuyor ve bir yarış atı gibi işemem gerektiği gerçeğinden başka bir şeye zar zor odaklanabiliyorum ve G-string bir kez daha kıcımlı işgal ediyor. Ben dans ederken malzeme rahatsız edicilikten düpedüz korkunçluğa dönüştü. Artık her hareket ettiğimde çıkış yerime kabaca sürtünüyor. Onu çıkarmayı tartışıyorum, ama yarı sarhoş bir sersemlikte bile, bunun muhtemelen yapabileceğim en az seksi şey olduğuna karar veriyorum.

Sarhoş Hatun ellerini saçlarımda gezdiriyor. "Keşke gey olsaydım dedirtiyorsun."

Kıkırdıyoruz ve sonunda üç sarhoş kadın daha tökezleyerek kabinden çıkıyor, ikisi birinden zar zor çıkıyor, hatta birbirlerine tutunarak. Sarhoş Hatun ve ben

boş kabinler. Tuvalet kâğıdı şeritlerini oturağın üzerine yerleştiriyorum çünkü doğru bir şekilde havada durabileceğimi sanmıyorum. İğrenç G-string'i hafif bir inilti ile aşağı sıyırıyorum. İşim bittiğinde külotu yerleştirmeye çalışıyorum, ancak ince ip, doğrudan çıkışımın yanında olmadığı sürece hiçbir yere oturmayacağına karar vermiş ve buna saldırmaya devam ediyor. Neyse, siktir et. İstilacı iç çamaşırını çıkarıp küçük çöp kutusuna atıyorum.

Bir asi gibi hissederek rujumu tekrar sürdüm, parlak bir Fuck Ben Ölü Kırmızı - tüpün adı, benim değil - ve kulübe geri dönüyorum. Yanından geçtiğim her adam sanki külotsuz halimle bir rock yıldızıymışım gibi sinsice gülümsüyor. Yağlı saçlı bir adama başımı sallıyorum, o da "Komando burada, benim sinsi, seksi arkadaşım" der gibi başını sallıyor.

Sahile bakan balkona çıkıyorum. Küçük çantamdan telefonumu çıkarıp saate baktığımda yirmi yedi cevapsız arama görüyorum. Yüksek sesle bir kahkaha atıyorum. Yirmi yedi. Bir insanı kaç kez arayabilirsin ve öfkeden patlamadan önce cevap vermezler?

Yirmi yedi olduğuna eminim.

Daha fazla kahkaha yükseliyor ve korkuluklara yaslanıyorum. Kahretsin, çok sarhoşum. İnsanların bana baktığını görmezden gelecek kadar değil ama umursamayacak kadar. Telefonumdaki geri arama tuşuna basıyorum ve gece esintisinde kayıp bir zambak gibi sallanırken korkuluğu kavriyorum.

Beklediğim gibi, seksi kığım, yakında eski Dom olacak, hemen ve daha az değil, bir hırıltıyla cevap veriyor.

"Merhaba, efendim!"

Kıkırdıyorum. "Neredesin lan sen?"

Efendi sesini kullanıyor. "Benimle sertçe konuşmana bayılıyorum." Parmaklıklara doğru eğilip biraz daha gülüyorum, telefonu zar zor tutuyorum ve metal çubuğa doğru sallanıyorum. "Benimle sert konuş, efendim."

"Sarhoş musun sen?" Liam havlıyor.

"Umm, evet." Dudaklarımdan döküldü. "Lapa içtim."

"Lapa mı?"

"Evet." Kalbim sıkışıyor ve boğazım kapanma tehlikesi geçiriyor. "Sana çok kızgınım Liam."

"Bana nerede olduğunu söyle Jess," diye emretti. "Saatlerdir seni bulmaya çalışıyorum."

"Şu yeni yer." Destek için korkulukları kullanıyorum. "Bunu nasıl yapabildin Liam? Bu iğrenç şeyi onunla nasıl yapabildin?"

"Siktir, Jess," diyor Liam kulağıma. "Kiminlesin?"

"Kankam," diye geveliyorum, ama kulağa daha çok kanka, daha az canavar gibi gelmesi için bir dakika uğraşıyorum.

"Orada kal." Hat kesildi.

Birkaç denemeden sonra telefonu çantama geri koyuyorum. Yürüyorum, hayır, kendime karşı dürüst olayım; küçük bir açık hava kanepesine doğru yarı sallanarak ilerliyorum. Bir kez daha düşündükten sonra telefonumu geri alıyorum ve Gin'e mesaj atarak ona gideceğimi söylüyorum, birlikte kalma kuralımızı çiğnediğimi umursamadan. Bu noktada, bir ara sokakta öldürülmek Chuck ve Boss Jones'tan daha iyi bir seçenek gibi görünmeye başlıyor. Pelüş koltuğa çöküyorum ve ağır başımı elimle destekliyorum. Neden bu kadar ağır? Ortalama bir insan kafası yaklaşık sekiz kilo ağırlığındadır ama benimki yirmi kilo gibi geliyor.

"İşte buradasın," diyor Gary yanına sıkışırken Ben.

Beton blok kafamı çalışmaya zorlayarak yukarı bakıyorum. Gary elini sırtımda gezdiriyor.

"Gin nerede?" diye sordum.

Elini sırtımın alt kısmına, kığıma çok yakın bir yere götürüyor ve güvertayı kaplayan cam pencereleri işaret ediyor. Gin'in tuvalette sırada beklediğini, telefonuyla konuştuğunu ve kendisiyle konuşmaya çalışan Sarhoş Tuvalet Hatunuyla uğraştığını görüyorum.

"Sırada," diyor Gary. "Görünüşe göre biraz zaman alacak."

"Neden eşcinsel değilsin?" Bu yanlış oldu, ama benim Ağzım çok kuru olduğu için kendimi düzeltemedim.

"Suya ihtiyacım var." Gary sırtıyor, "Ben eşcinsel değilim."

"Biliyordum!" Jeopardy'de doğru cevabı vermişim gibi alkışlıyorum. "Ona olmadığını söyledim."

Neredeyse tuvalete girmiş olan Gin'e dönüp bakıyor. "Aşağılanmalı mıyım yoksa gurur mu duymalıyım emin değilim."

"Kesinlikle gururum okşandı," diye mırıldandım. "Harika saçların var."

Çok şıksın."

Gary gülerken saçlarına dokunuyor. "Neden erkeklerden hoşlandığımı düşündü ki?"

Beni duyabildiğinden emin olmak için iyice yaklaşıyorum. "'Ortağım' dedin ve ortağının ailesiyle birlikte olmak için buraya taşındınız."

"İş ortağı."

Şimdi anladın mı? "İşte bu yüzden varsayımların götleri vardır," diyorum ona.

Gary sırtıyor, "Bunun doğru bir ifade olduğunu sanmıyorum." Asla yapmayacağım bir şey yaparak koluna dokunuyorum ama iki shot, birkaç meyveli votka karışımı ve iki içki önceki çekingenliğimi yok etti. "Sen çok güzel," diyorum ona.

"Teşekkür ederim, sanırım." Gary kolunu omuzlarıma doluyor, ben de daha da yaklaşarak elimi kalçasına koyuyorum. "Sen de fena sayılmazsın."

Bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim. Çok kötü olmadığımı biliyorum. Striptizci ayakkabılarım ve dayanıksız elbisemle harika görünüyorum. Gary çenemi kavırıyor ve başımı ona doğru eğiyor. Eğiliyor ve dudaklarını nazikçe dudaklarıma bastırıyor. Dili kayarak ağzımı istila etti. Öpücüğü derinleştirdikçe karnım sıkıca düğümlenerek geri çekilmeye çalışıyorum ama Gary boynumun arkasını kavrayıp ağzını benimkine yapıştırıyor. Kafamın içinde küçük alarm zilleri çalmaya başlıyor. Onun öpücüğünü istemiyorum. O Liam değil. Tadı deri ve güç gibi değil. Bu öpücük tatlı bir şeker karışımı ve tekila ile ısıtılmış, berbat bir kombinasyon. Elim göğsüne koyup onu itiyorum ama dili daha da derine iniyor ve özensizleştiriyor. I

Tekrar itiyor ve başımı çeviriyorum. Kaçmaya çalışıyorum ama beni sıkıca kavıyor. "Bırak beni."

"Jessica sana onu bırakmanı söyledi."

Karnım zıplıyor, derin baritonu duyularıma çarpıyor ve ayak parmaklarımı karıncalandırıyor. Tanrım, bu çok hızlıydı. Efendim beni almaya geleceğini söylediğinde şaka yapmaz.

Gary başını kaldırıp bakıyor, Liam'a hak ettiği saygıyı zar zor gösteriyor. "Siktir git, dostum." Ağzını açıp benimle konuşmak için dönüyor ama Gary'nin kafası geriye düşüyor ve Liam'ın parmakları saç tellerine dolanmış halde, saçlarından tutularak koltuktan ayağa sürükleniyor.

Lanet olsun, Liam.

"Jess az önce ona dokunulmaması için kesin talimat verdi." Liam yüzünü tehditkâr bir şekilde Gary'ye doğru eğiyor ve onu hafifçe sarsıyor. "Kulakların ağır mı işitiyor dostum?"

Biraz sallanarak ayağa kalktım, "Sorun yok Liam."

Liam bana ölümcül bir bakış fırlattı. "Gerçekten değil, Jess."

"Hey, özür dilerim," diyor Gary ve Liam onu hafifçe serbest bırakıyor.

onu iterek uzaklaştırıyor. "Erkek arkadaşı olduğunu bilmiyordum."

Gin o anda banyodan çıkmaya karar veriyor ve Liam'la benim aramıza girerek kollarını belimize doluyor. "Bize katılabildiğinize çok sevindim!" diye bağırıyor. "Çok eğleneceğiz!"

Liam ona "Jess ve ben gidiyoruz," diyor ve elimi tutuyor.

"Seninle bir yere gitmiyorum." diyerek geri çekildim.

Bunu söylemek doğru değildi, özellikle de bu kadar yüksek sesle. Üçümüz sessizce durup Liam'ın cevap vermesini bekledik. Hırlamaması ve bana karşılık vermemesi beni şaşırttı. Bunun yerine elimi kavrayıp ağzına götürüyor ve dudaklarını parmak eklemlerime bastırıyor. "Gidiyoruz, tatlım. Şimdi."

Zaten titrek olan dizlerim jöleye dönüşüyor. Gözyaşlarım gözlerime saplanıyor. Ben onun tatlısı değilim. Artık olamam. "Olamam,

Liam."

Eğiliyor, ağzını kulağıma değdiriyor, "Bunu evde konuşuruz." Dudakları yanağıma okşuyor. "İnsanlar izliyor, Jess. Bunu olduğundan daha kötü hale getirmeyelim."

Hay sikeyim. Etrafıma bakıyorum ve evet, bir çift izliyor ve sadece birkaç metre ötede bir adam ilgiyle bakıyor. Başımınla onaylıyorum. Liam'ın itibarını tehlikeye atacak kadar sarhoş değilim.

Benimle geldiği ve berbat suratlı Gary ile kalmadığı için Gin'in elini tutuyorum. Kulüpten sallantılı bir trenle çıkıyoruz. Dışarıda müziğin gürültüsü kulaklarımda çınlıyor. Gin ve Liam'ın birkaç kelime konuşmasını ve sonra bir taksi çağırmasını yenilgiyle izliyorum. Görünüşe göre bundan sonra olacaklar hakkında hiçbir söz hakkım yok, ama yine de bu son zamanlarda hayatımın temasına uygun. Yanağıma bir öpücük kondurup, öfkeli seksin en iyi seks olduğunu fısıldadıktan sonra beni Liam'la birlikte kaldırımda bırakıyor. Suikastçı Sürücü, Liam'ın gümüş renkli SUV'siyle gelip kaldırımda duruyor. Assassin arka kapıyı açmak için acele ediyor.

"Atla," diye emrediyor Liam.

Siktir git, diye düşünüyorum ama bunu yüksek sesle söylemeyecek kadar akıllıyım. "Hayır, teşekkürler." Caddeden aşağı iniyorum. Liam'ın eli kolumun üst kısmına yapışıyor ve beni ona doğru döndürüyor.

"Jessica, arabaya bin, hemen."

"Bırak beni."

Gelmiyor. Onun yerine, arabaya doğru çekiliyorum.

"Seninle gelmem için beni zorlayacak mısın?" Sesim neredeyse histeriye dönüşüyor. Sokakta sıralanan birkaç kişi dönüp bakıyor.

"Jessica, konuşmayı kes."

"Sen de bunu seviyorsun, değil mi?" Sesim birkaç desibel daha yükseliyor. Liam gitmeme izin verdi. "Kendini kızlara mı zorluyorsun?"

Yaklaşıyor ve ben geri çekiliyorum, korku parmak uçlarımı karıncalandırıyor. Gözleri içimi yakıyor. "Bin şu lanet arabaya, sonra konuşuruz."

"Bay Firth!" diye bağılıyor biri. "Herald için bir resim mi?"

Liam'ın tüm vücudu kaskatı kesiliyor. Kulağına "Gülümse ve kendini toparla," diye emrediyor ve kolunu belime dolayarak bizi döndürüyor. Yüzünü kamerayla kapatmış ufak tefek bir adamla yüzleşmek için dönmeyi bırakıyoruz.

"Bu akşamki güzel randevunuz kim?" diye soruyor kamera yüzü. Yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum ve tam flaş patlarken doğruluyorum.

Liam adamı görmezden geliyor ve beni arabaya doğru çekiyor. Muhabir dışında birkaç kişi daha izlediği için karşı koymuyorum.

"İyi akşamlar, Bay Suikastçı." Liam'ı arkama alıp içeri girerken şoföre gülümsüyorum ve o da kapıyı kapatarak bizi sessizliğe gömüyor.

"Suikastçı mı?" Liam soruyor.

Omuz silkiyor ve kollarımı kavuşturuyorum, böylece güce aç sapık erkeklerle konuşmak istemediğimi etkili bir şekilde ifade etmiş oluyorum. "Eve gitmek istiyorum," diyorum Liam'a. "Seni görmek istemiyorum."

"Eve gidiyoruz."

"Hayır." Sonunda gözyaşları başladı. Kafamın içinde gürültüler yükseliyor. Keder, hayal kırıklığı ve tekila, votka ve o meyveli içeceklerin içerdği diğer her neyse onun kalıntıları. "Senin evin değil Liam, benim evim."

"Annene gitmiyorsun," diyor ama sesi inanılmaz derecede sakın. "Bu olay yatışana kadar benim evim senin evindir."

Başımı ellerimin arasına alıyorum ve sarhoş bir kadının dökebileceği en ıstıraplı ve yıkılmış gözyaşlarını döküyorum. Ne kadar zavallı olduğumun farkında değilim ama umursamayacak kadar da bitmiş durumdayım. "Hayır Liam," diye hıçkırıyorum. "Yaptığın şeyle olmaz."

"Düşündüğün gibi değil Jess. Sonra konuşuruz."

"Bu boku yapamam," diye ağlıyorum. Liam beni kucağına çekiyor. Yarım yamalak bir kaçma çabasıyla karşı koymaya çalışıyorum ama arabanın içi dönmeye başladığı için vazgeçiyorum. İçine gömülüyorum. Çok iyi hissettiriyor. Çok sakın, çok sıcak ve istediğim her şey gibi kokuyor.

"Ben öyle şeyler yapmam. Onun kadar sapkın değilim," diye fısıldıyor Liam yüzümü avuçlayarak. "Cara'nın istediği gibi olamadım, bu yüzden zamanımızı erken bitirdik. Kulübün başka bir üyesiyle gitti."

"Bunu yapamazsın-"

"Hayır." Gözlerini Assassin'e dikti. "Hemen sonuca varmadan önce bana sormalıydın."

"Gerçekten mi?"

"Evet, sadece Jess."

Gözyaşlarım geri geliyor ama bu sefer rahatlamaktan. Tüm vücudum ona doğru gevşiyor. Kollarımı boynuna doluyor, yumuşak dudaklarını öpüyorum. "Telefonlarına cevap vermediğim için özür dilerim."

"Oh, olacaksın, tatlım. Olacaksın."

Liam bana yardım ediyor, evet yardım ediyor çünkü hâlâ sallanıyorum, ön kapıdan geçip beni kanepeye bırakıyor. Beyaz düğmeli gömleğinin kolunu kavıyorum ve onu yanıma çekiyorum. Kalçalarını kavrayıp kucağına oturuyorum ve pantolonunun içinde gelişmekte olan şişkinliği aşağı yukarı okşuyorum.

"Siktir, Jess," diyor Liam, belimi kavrayarak. "Ne kadar içtin?"

Parmaklarımı kaldırıp içtiğim içkilerin ve shot'ların sayısını zihnimde işaretliyorum. "Çok fazla."

"Artık senin için içmek yok. Bi-polar oluyorsun," diyor Liam. "Aldığın alkol miktarını absorbe edebilmek için midene biraz yiyecek gir-"

Ağzımı onunkine bastırıyorum, dilimi dudaklarının arasından geçirmeye zorluyorum, ama saçlarımı kavıyor ve beni uzaklaştırıyor. "Çok sarhoşsun."

"Evet," diye nefes alıyorum. "Seni istiyorum."

Bir ses çıkarıyor, derin bir cinsel inleme. "Jessica. Yapamam."

Gömleğinin düğmeleri epey zorluyor ve ilk birkaçını çözmek için ciddi bir odaklanma gerekiyor, bu yüzden üst bedeninin çıplak olmasına ihtiyacım olmadığı için vazgeçiyorum. Sadece alt kısmı. Kemer tokasına doğru ilerliyorum ve toka şingirdayarak açılıyor. Fermuarının metali, yavaşça aşağı kaydırıldığında alçak bir gıcırtı sesi çıkarıyor ve bacaklarımın arasındaki yumuşak boşluğun zonklamasına neden oluyor. Alt dudağını ısıriyorum ve bir elimi pantolonunun içine sokup boxer'ındaki küçük açıklığı bulmaya çalışıyorum. Aletine düzgün bir erişim bulamayınca vazgeçiyorum ve sertliğini kumaşın üzerinden sıkıca kavriyorum. Tanrım, çelik gibi, pantolonun içine sıkışmış siki beni istiyor. "Beni becermeni istiyorum."

Boğazından bir ses daha çıktı. Elini kavrayıp elbisemin eteğinin altından geçiriyorum ve parmaklarını bacaklarımın arasına sokmaya zorluyorum.

Parmakları mememin üzerinde kayarken gözleri açılıyor. Sırtımı kamburlaştırıp sikini sıkıca kavriyorum, onu pantolonundan kurtarmak için tekrar deniyorum ama Liam beni durdurup elimi tutuyor. "Külotun hangi cehennemde?"

"Onları çıkardım," diyorum ve dudaklarımı çenesinde gezdirip ağızına kadar götürüyorum.

Onu öperken gözlerindeki sepya rengi tehlikeli bir şekilde parılıyor ama geri çekiliyor. "Bütün gece iç çamaşırsız mı dolaştın? Dans edip, suratını mı dağıttın? Yabancı erkeklerin seni öpmesine izin mi veriyordun?"

Öfkeli bir şekilde ayağa kalktım. "Berbat suratlıya hiçbir şey için izin vermedim. İğrenç Gary o yarım yamalak öpücüğü çaldı."

Liam başını sallıyor, "Oh, tatlım."

"Beni şimdi becerirsen, beni satın alamazsın." Onu sertçe öpüyorum, bunun önemini ona zorla kabul ettirmeye çalışıyorum. "Eğer beni şimdi becerirsen, sadece bana yardım etmiş olursun."

"Ben sadece sana yardım ediyorum."

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Hâlâ orada. Müzayedede. Para." Parmaklarım saçlarını tarıyor ve başını geriye doğru çekiyorum. Bana izin veriyor. Dudaklarımı zımpara kağıdının üzerinde gezdiriyorum.

Çenesindeki kirli sakaldan boynuna kadar, teninin cennet gibi misk kokusunu ısırarak.

Liam'ın tutuşu hafifçe sıkılaşıyor, ensemdeki saçlarımı çekiştiriyor ve beni kendisine yaklaştııyor. "Sarhoşsun Jessica. Sabah farklı bir bakış açısına sahip olacaksın," diyor.

"Yapmayacağım. Tanıdığım buna değecek tek erkek sensin. Sen kırık bir kalbi riske atmaya değersin."

Yüzü yumuşuyor, ben de onu tekrar öpüyorum. "Beni burada, kanepede becer. Senin olmanı istiyorum. Sadece senin."

Bu sefer o da beni öpüyor ve alt dudağımı hafifçe emiyor. Oda hafifçe sallanıyor, başımı döndürüyor. Ayrılıyorum ve göğsüne yaslanıyorum.

"Jess?"

"Yorulдум." Ona doğru sarkıyorum, boynum artık başımı taşıyamıyor. "Başım neden bu kadar ağır?"

Kolları beni sarıyor. "Karnın nasıl?"

"Öfkeli," diyorum ona ve sanki emir almış gibi gürlüyor. "Orada parti tamamen ters gitti. Birinin polisi araması gerekiyor."

Sanırım dans eden küçük şeytanlar ayaklarını çılgın bir ritimle vuruyor, çılgın kahkahalarla başlarını geriye atıyor ve mideme zarar veriyorlar.

"Oldukça iyi bir hayal gücün var, küçük Jess'im." "Ne?"

"Düz yürüyebiliyor musun?" Liam elimi tutuyor ve beni yukarı çekiyor. Oda eğiliyor. Zemin, fazla kilolu başımı karşılamak için yükseliyor. Yer yüzüme çarpmadan önce kolu beni kurtarıyor. Sanırım gülüyor. "Bunu hayır olarak kabul ediyorum."

Merdivenlere doğru yürüyoruz ama zemin yer yer engebeli ve dengemi kaybedip duruyorum. Bu konuda bir şeyler yapmalı. Eğri büğrü bir evde yaşayan lanet bir mimar. Hafif bir öğürme sesi çıkardığım için Liam beni nazikçe kaldırıyor ve odasına götürüyor. Özlemle yatağına doğru uzanıyorum ama lanet olsun ki geçmiyor.

Banyoya girdikten sonra dünya vahŖi balesine s o n veriyor ve beni kocaman bir küvetin kenarına oturtuyor.

Sikeyim, Evet! "Lütfen söyle Ben Biz vardır alarak a birlikte banyo yapalım."

"Hayır."

"O zaman neden buradayız?" Sızlanıyorum.

"Yorgunum." "Bir dakika bekle, anlayacaksın."

Haklı çünkü birkaç saniye içinde o iğrenç küçük canavarlar vücudumu terk etmeye karar verdiler ve hatırladığım son Ŗey onları pahalı beyaz bir tuvalete bıraktığımđı.

Eleven

ONE DAY UNTIL AUCTION

"KALK VE PARLA, benim sebepsiz küçük asim."

Parlak kehribar odayı dolduruyor ve ben de onu ve başıma gönderdiği acıyı engellemek için kollarımı gözlerimin üzerine atıyorum. Birisi ağzımı kuru pamukla doldurmuş ve kafatasımdan bir acı tefi fırlıyor. Işıktan uzağa yuvarlanıyorum ve başımı battaniyeyle örtmeye çalışıyorum.

"Uh, uh, Jess," diye bağıyor Liam sanki bir hoparlörden bağııyormuş gibi. "Karnına yemek sokmamız lazım."

"Bağırmayı kes, lütfen." Battaniyeyi tekrar deniyorum ama bu sefer tamamen geri çekiliyor ve ben de soğuğa karşı inleyerek kıvrılıyorum.

Gülüyor. Ses beynimde sekiyor. "Çığlık atmıyorum, Jess. Buna akşamdan kalma denir."

Bir şeyler şingirdiyor, yatak sallanıyor ve Liam'ın iri elleri kalçamda geziniyor. Şimdi çıplak olduğumu fark ediyorum. Doğruluyorum ama midem böyle sarsıntılı hareketlere isyan edince pişman oluyorum. Gözlerimi sabit tutarak tekrar yere çöküyorum. Yavaşça açıp Liam'ın çıplak göğsüne, siyah pantolonuna ve gri çarşafıara odaklanıyorum. Bir saniye sonra doğrulup etrafıma bakıyorum.

Onun odasındaayım.

Evin geri kalanından çok farklı. Gri yatak takımları ve duvarlar aynı, ancak seyrek mobilyalar düşünöldüğünde garip bir şekilde daha rahat hissettiriyor. Beyaz panjurların arasından sızan sabahın altın rengi ışığı tüm odayı soluk bir parıltıyla yıkıyor. Büyük bir yatak, tüylü siyah bir alan halısı, küçük pelüş bir sandalye ve ahşap bir şifonyer dışında oda boş. Duvarlarda tek bir resim bile asılı değil. Metal komodinin üzerinde, içinde bir bardak portakal suyu ve kahvaltılıklarla dolu bir tabak bulunan ahşap bir tepsi duruyor. Yanında da vazoda tek bir gül.

Yatağa bakıyorum ve ıtıtalı ahşap yatak başlığını incelemek için dönüyorum.

Onun yatağındaayım. Çırılçıplak.

"Liam," diye fısıldıyorum neredeyse panikle.

"Bana zorla aldırmaya çalışsan da masumiyetin hâlâ bozulmadı." Liam bana bir bardak su uzattı. "İç."

Dizlerimi göğsüme çekip titreyen bir elle bardağı alıyorum.

"Merak etme," diyerek Liam yatağında yanıma uzanıyor ve bir parça tost uzatıyor. "Dün gece dua ettiğın tanrıları yatıştırmak için bir bakirenin kurban edilmesini memnuniyetle kabul edeceğim."

"Ne?"

Liam sırtıyor. "Eminim ettiğın onca dua gözden kaçmamıştır ve en azından bir tanesi verdiğın tüm sözleri tutmanı sağlayacaktır."

Kocaman gözlerle ona bakıyorum. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Üçüncü kez kustuğında dans eden iblisleri durdurmak için herhangi bir tanrıyla anlaşma yapmaya çalışmış olabilirsin, böylece sadece uyuyabilirsin."

Aman Tanrım.

"Sarhoşken çok konuşkan oluyorsun." Liam tost parçasını boş elime koyuyor. Bardağı eğıyor

Suyu ağızıma götürüyorum ve midemde fokurdayan bulantıya rağmen nefes alarak yavaşça içiyorum. "Hem de azgın."

Su püskürüyor ve ağızımdan fışkırıyor. Bir kısmı burnumu yakıyor.

"İtiraf etmeliyim ki, iç çamaşırsız dolaşman beklenmedik bir tahrikti."

Vay anasını.

"Onları nerede bıraktın?" Liam soruyor. "Zorlu bir çıkış ve bir çöp tenekesi hakkında bir şeyler mırıldandın."

Aniden görünmez olmayı dileyerek gözlerimi sıkıca kapatıyorum. "Onları attım. G-stringler berbat."

Başını sallıyor. "Kıçına bir şeylerin sürtünmesinden hoşlanmadığını tahmin ediyorum. Bunu düzeltereğim."

Tanrım. Kendimi bu kadar kötü hissetmeseydim, muhtemelen gülerdim. Ama ilk kusmamdan sonrasını hatırlamadığım için cevap veremeyecek kadar dehşete düştüm. Bu yüzden battaniyeleri kapıp tekrar uzanmakla yetindim.

"Ye," diye emrediyor Liam ve tostı elimden alıp defalarca dudaklarıma vuruyor. Açıyorum ve bir ısırık alıyorum. "Aferin kızıma."

Liam başımın üzerinden uzanıyor ve aramızdaki yatağa bir gazete bırakıyor. Aldım ve nefes nefese kaldım. Siktir, resim. Gazeteyi kavriyorum ve dikkatle inceliyorum. Liam kolunu belime dolamış, yüzünde kocaman, ağzı sulanmaya değer bir gülümseme var. Neyse ki tamamen sarhoş görünmüyorum, sadece hafif çakırkeyifim. Başlık okuyuculara F.E.A.R.'ın bekârlarından birinin nihayet sahiplenildiğini söylüyor. Kim bu gizemli kadın? Haberler bilmek istiyor.

O yürüyen bir bela torbası.

"Muhtemelen günlerce sizi analiz edecekler," diyor Liam. "Herkesin görmesi için bazı hoş olmayan kişisel bilgilerin sergilenmesine hazırlıklı olun."

Yüzümü buruşturuyorum. "Nasıl kişisel?"

"Her şey," diyor Liam, beni rahatlatmaya zerre kadar zahmet etmeden. "Sen benim aşk ilgim olarak etiketlendin, bu yüzden

Konuşacak başka bir şey bulana kadar sizi mercek altına alacaklar."

"Tüm geçmişimi mi kastediyorsun? Annemi mi?" Oh, lanet olsun. Karavan parkı ve... Yapamam. Bu çok korkunç. "zr dilerim."

Liam tostı tekrar kaldırıyor. "Ben değilim."

Benim bir servet avcısı gibi grneceğimden ya da onun serseri olduğunu syleyeceklerinden zgn değil mi?

"Seksi bir pilile birlikte olmalısın..."

Liam tostı dudaklarıma bastırıyor. "Ateşli bir pilile birlikteyim."

Omuzlarım kyor ama içten içe sırtarak bir ısırık daha alıyorum.

"ok korkunç davrandığım için özür dilerim." Yutkunuyorum. "Gerçekten kızmış olmalısın."

"Hayır." i çekiyor. "Endişelendim ama kızamıyorum. Kendini kaybetmeden önce bu kadar uzun süre dayanabilmene şaşırdım."

Göz ucuyla bakıyorum ve o da başparmağıyla kaşımı düzeltiyor.

"Jess, dehşete düştün, korkunç bir duruma sokuldun ve üstüne üstlük ağır bir şiddetle tehdit edildin." Liam dudaklarını alnıma bastırıyor ve kolunu başımın altından geçirerek beni çıplak göğsüne çekiyor. Yanağımı pürüzsüz tenine sürterek onu içime çekiyor. "Annemi ziyaret ettikten sonra -bu arada güzel bir kadın- gücünü nereden aldığını anladım."

"Annem zayıftır."

Yüksek sesle nefes verirken göğsü iniyor. "Onun yerine güçlü olmak zorunda kaldın. Seni takdir ediyorum. Geçtiğimiz hafta başına gelen her şeye gğs gerdin."

Liam'ın Cara'yla birlikte olduğu düşüncesini pek iyi karşılamadım. Ama geçmişinde taciz olan herkes muhtemelen benzer bir tepki verirdi. "Cara'yla gerçekten bunu yapmıyor musun?"

"Hayır, Jess," diyor Liam ve çenemi yukarı çekerek sepya gözleri benimkileri buluyor. Yüzünü kaplayan ince kirli sakal onu saf bir erkek mükemmelliğine dönüştürüyor. Tanrım, bu adam

Tehlikeli. "Onu yargılamıyorum, siz de yargılamamalısınız ama ben uygun değildim."

"Geçmişin yüzünden mi?"

"Kısmen." Tüm söylediği bu ve bana kuru tosttan küçük lokmalar yedirmeye devam ediyor. Bir dakika sonra, "Madam'da tanıştığımız ilk gece seninle sandığından daha fazla ortak yönümüz olduğunu söylemiştim," dedi.

Ona alaycı bir bakış attım. Nerede yaşadığımı, nasıl bir ortamda büyüdüğümü gördü. "Nedense bundan şüpheliyim Bay Firth."

"Zor bir dönemden geçtim," diyor hâlâ bana tost yedirirken. "Üvey babam bende neyin yanlış olduğunu ya da öfkemle nasıl başa çıkacağını bilmiyordu, bu yüzden ilk ergenliğimi evde olduğumdan daha sık yatılı okullarda geçirdim. Bir yılını Fransa'da geçirdim, mimar olmaya karar verdim ama Amerika'ya döndüğümde kullanmaya başladım."

Gözlerimi kırptırdım, afalladım.

"Çoğunlukla kokain. Haplar. Bazı günler elime ne geçerse onu kullanıyordum. Anneni yargılamıyorum. Kaçış arayan hiç kimseyi yargılamıyorum. Ancak, hastalığın içine çekilmeyi reddeden ve kalıtsal şeytanlarının üzerine çıkmak için ne gerekiyorsa yapan herkese hayranlık duyuyorum. Annem sessiz bir alkolikti. Üvey kardeşim-" Liam kaşlarını kaldırıyor, "Şey, bana nasıl başa çıkacağımdan emin olmadığım sorunlar verdi. Kafam iyi olana kadar en kötü yanlarıma teslim oldum ve sonra çok daha kendine zarar verici davranışlara yöneldim. Sonra neyse ki bana yardım eden biri tarafından bulundum."

Tanrım, düşündüğümde çok daha fazla zarar görmüş. "Kim?" Ona kimin yardım ettiğini zaten bildiğimi hissetmeme rağmen soruyorum.

Liam gülümsüyor. "Madam."

"Onunla nasıl tanıştın?" diye sordum. Kafasını sallıyor.

"Yemek yerken."

Bana söylediği her şeyi özümserken Liam beni beslemeye devam ediyor. İkinci dilimden ve bir bardak sudan sonra kendimi yeniden yarı insan gibi hissetmeye başlıyorum. Liam komodinin üzerine koyduğu tepsiyi alıyor ve çatalı omlete saplıyor.

Yumurtalar. Küçük bardakların olduğu tepsiye ve parlak kırmızı gülün olduğu vazoya bakıyorum. "Bunu sen mi yaptın?" Kahvaltıyı işaret ederek soruyorum.

"Evet." Bana birkaç lokma yedirdi. "Eğer benimle kavga etmeyi bırakıp seninle ilgilenmeme izin verirsen, iyi bir aşçı olduğumu göreceksin." Gözlerimi deviriyorum. "Ateşlisin, bir şeyler inşa ediyorsun, yürüyen bir seks makinesi olduğun gerçeğinden bahsetmiyorum bile elbette, Sen de yemek yap."

Bu söz bana yıkıcı bir sırtış kazandırdı. Onu öpmek için eğildim ama parmağını dudaklarıma bastırdı. "Yumurta ve dün gecedan kalan kustum mu? Önce dişlerini fırçalayalım." Beni yataktan çekiyor ve çarşafı düşüyor. Gözleri çıplak bedenime takılıyor. "Duşta olduğun gibi, gitmemiz gereken yerler var."

"Nereye?" Beni banyoya sürüklerken soruyorum. Tamam, beni sürüklemiyor. Başım bu kadar ağrımasaydı arkasından neşeyle zıplıyor olurdu. Duş dedi. Duş. Birlikte yıkanacağız. Tamamen beyaz ve gri bir banyoda duruyoruz.

"Birkaç işimiz var ve seni temizledikten sonra sana göstermem gereken bir şey var." Liam beyaz mermer tezgâhtaki çift lavabonun önünde durup bana bir diş fırçası ve gargara uzatıyor. Onları alıp ağızımdaki ekşi tadı temizliyorum, Liam kollarını kavuşturmuş her hareketimi izliyor.

İşim bittiğinde beni duşa götürüyor ve fayans kaplı büyük bir kabinin kavisli duvarının etrafında dolaştırıyor. Jet spreyle duvarları kaplıyor ve uzak taraftan pırıl pırıl bir yağmur duş başlığı çıkıyor. Suyun sıcaklığını ayarlıyor ve pantolonunu çıkarma zahmetine girmeden beni altına çekiyor. Su üzerimize dökülüyor ve kumaşı ıslatarak kalçalarını ve ereksiyonunu ortaya çıkarıyor. Çenemi kavlıyor ve beni ona bakmaya zorluyor. Dün geceki davranışından sonra gözlerinde beklemediğim bir yumuşaklık var. Kalbimi sarmaladığım sert kabuktan küçük bir parça kopuyor ve Liam küçük çatlaktan içeri süzülüyor.

"Ne yaptığın, annenin ne yaptığı umurumda değil," diyor. "Sadece seninle ilgilenmek istiyorum."

Geri çekilmeye çalışıyorum ama bir kolunu belime dolayarak beni göğsüne çarpıyor. Su ince bir sis halinde üzerimize püskürüyor, uzun kirpiklerinde parılıyor ve dudaklarında mücevher gibi boncuklanıyor.

Bu adama aşık olamam. Sürekli benimle ilgilenmeye çalışan bu adama.

Çenem titriyor. Başparmağını dudaklarıma sürüyor. Liam ellerini kollarımdan aşağı kaydırıyor ve beni duvara doğru itiyor. Bileklerimi kavıyor ve başımın üzerine getirip bir eliyle soğuk fayansa tutuyor. Çenemi kavıyor, dudakları dudaklarıma iniyor, parmakları ağzımı açıyor, bana havaya ihtiyacı olduğu kadar ihtiyacı varmış gibi öpüyor. O hınzır parmaklar ağzımdan kayarak göğsümün üzerinden, kalçalarımın arasından geçiyor, kıvrımlarımı ayırıyor. Ağzının içine doğru inliyorum, parmağı açıklığının hemen içine girip ıslaklığını yumruma doğru çekerken bacaklarımı açıyorum. Sırtımı kamburlaştırıyorum, daha fazlasını istiyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Lütfen daha fazla.

"Liam," diye nefes alıyorum, kavrayışına karşı sarsılıyorum, ama ellerimin başımın üstünden inmesine izin vermeyi reddediyor. Göğsünü göğsüme bastırıyor ve acımasız ritmini sürdürerek beni küçük inilti çıkararmaya zorluyor. Ellerimi tekrar serbest bırakmaya çalışırken kalbim onunkine karşı güm güm atıyor, ama tutuşu acı verene kadar sıklaşıyor. Zihnim onun erotik dokunuşundan bileklerimi kavrayışına odaklanıyor. "Liam."

"Bırak gitsin, tatlım," diyor Liam, sesini derinleştirerek ve dizlerimi güçsüzleştirerek. Dudakları benimkileri yutuyor, alıyor, sahipleniyor. "Karşı koymayı bırak ve bırak gitsin."

Parmağının ucu içimde daha derinlere dalıyor, sonra klitorisimin üzerinde sıkıca, neredeyse acı verici bir şekilde kayıyor. Parçalanıyorum, ağzına doğru inliyorum. Bacaklarım gevşedi. Ona doğru yığılıyorum ve kalbim yavaşlayana kadar beni ılık su spreyinin altında tutuyor.

Twelve

"NEREYE GIDIYORUZ?" Liam kırmızı ışıktaki durduğunda soruyorum. Şehir merkezinin boş otoparklar ve küçük alışveriş merkezleriyle dolu, alışveriş yapılan tek yerin ucuz bir dolar dükkânı ya da içki satış mağazası olduğu keyifsiz kısmına girdik.

Liam, "Sizin için birkaç eşya almamız gerekiyor," diye cevap veriyor ve keskin bir dönüş yaparak yıkık dökük bir alışveriş merkezine giriyor. "Kredi kartınız çantanızda mı?"

Cipinin paspası üzerinde duran ayaklarımın arasındaki çantama bakıyorum ve aniden durduğumuzda neden onun kartına ihtiyacım olduğunu merak ediyorum. "Evet," diyorum ve başımı kaldırıyorum.

Olamaz.

Önümüzde pembe bir tabela yanıp sönüyor ve Liam'ın park ettiği yerin önündeki mağazanın aslında açık olduğunu ve izleme zevkim için en iyi XXX videoları sattığını duyuruyor. Kırmızı bir neon tabela da yoldan geçenlere yılın en yeni ve en iyi oyuncaklarının satıldığını haber veriyor. Koltuğa gömülürken dehşet içinde etrafıma bakıyorum. Porno, seks oyuncakları dükkânının yanındaki içki dükkânından çıkan yaşlıca bir kadın Liam'ın cipine bakıyor. Yemin ederim beni renkli camdan görüyor.

Pencereden. Durur ve buruşuk bir paket ucuz sigara çıkarır ve aracı izleyerek yakar.

"Lütfen bana alkolik olduğunu söyle," diyorum koltuğumda daha aşağı kayarak. "Ve titremeye başlamadan önce sana votka, viski ya da her neyse getirmemiz gerekiyor."

Liam kulaktan kulağa sırtıyor ve onun aslında bir sadist olduğuna karar veriyorum. "Sweets, sana malzeme almamız lazım."

Yüce Tanrım, lütfen hayır.

"Şehrin en pis yerinden mi?"

"Erzak deposuna gidebiliriz, Madam ziyaretleri."

Tedarik evi kulağa iğrenç geliyor ama bizim bulunduğumuz yer kadar berbat değil. "Kırbaçlarınızı satın almak için zengin adam kataloğunuz ya da özel bir yeriniz yok mu?" diye sordum.

Liam gülümseyerek bana bildiğini söylüyor ama yaptığımız şey bu değil. Bunu yapıyoruz. Lanet bir seks dükkanına giriyoruz.

"İhtiyacımız olan şeyi almadan seninle devam edemem." Liam dükkânı işaret ediyor. "Her şeyi buradan alabiliriz."

"Oraya giremem," diye fısıldıyorum, sanki yaşlı kadın beni duyabilirmiş gibi. "Evde eşyaların var!"

Liam arabanın kapısını açıyor ve beni dehşete düşürerek benimkini açmak için yolcu tarafına doğru yürüyor. "Hadi, Jess."

Sakın adımı söyleme! Beni herkesten saklayacakmış gibi gözlerimi yere dikerek dışarı kayıyorum. Parlak sarı bir el arabasını iten bir adam yürüyor. Kapının önünde durup Liam'a bakıyor. İçki dükkanının dışındaki kadın biz geçerken bir ses çıkarıyor. Beni yargılama. Ona bağırmak istiyorum. En azından öğleden önce içki dükkanına gitmiyorum.

İçeride, aynı derecede ince saç çizgisi ve çerçevesiz gözlükleri olan zayıf bir adam tezgahın arkasında oturmuş deri ciltli büyük bir kitap okuyor. Neyse ki Liam beni camekânın önünden çekerken göz teması kurmuyor ya da merhaba demiyor. Etrafıma bakmamak ya da seks dükkanındaki bir bakire gibi kıkırdamamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum -tam da olduğum gibi- ve her ikisini de yapmanın son derece zor olduğunu kanıtliyorum.

İnsan aklının hayal edebileceği her müstehcen nesne dışarı önce Ben. Raflar üzerine raflar, raflar dolup taşıyor ve duvarlardaki küçük metal kancalar müstehcen nesnelerle dolup taşıyor. Liam bir ipe dizili, sıkıca ve parlak bir şekilde paketlenmiş siyah boncukların önünde duruyor ve mandallardan birini çekiyor. "Küçük güzel kıçınla oynamaya başlayabiliriz." I olsun o. Bu o Yani lanet olsun Komik, Bayım. Fetiş. Utanç tatlı bir intikamdır. Ama bu oyunu iki kişi oynayabilir. Omurgamı dikleştiriyorum ve toplayabildiğim en iyi poker suratını takınıyorum. Paketi elime alıp inceliyorum, boncukların nereye konacağını okuduğumda sessizce yanaklarımın ısınmamasını söylüyorum. Benim uzman olmayan görüşüme göre çok büyük görünüyorlar.

"Hayır, teşekkürler. Benim sapkınlığım değil," diyorum ve geri veriyorum. Topuğumun üzerinde dönüp koridordan aşağıya, daha güvenli bir bölgeye doğru ilerliyorum ama donup kalıyorum.

Hayır. Daha güvenli bir bölge değil.

Tabii ki, vibratörler ve büyük kauçuk dildolarla dolu koridoru çevirirdim.

"Oh, Jess," diyor Liam, neredeyse kaldırımdan geçenlerin duyabileceği kadar yüksek sesle bağırarak. "Biraz fazla heveslisin ama sanırım hazırlıklı olmak en iyisi."

Dehşete kapılıyorum, gülünç derecede büyük kırmızı bir dildoyu eline alıyor, dikkatle inceliyor, ellerini şaftın etrafında, hassas vuruşlarla yukarı ve aşağı kaydırıyor. "Bu boyut olarak yakın, değil mi?" Liam soruyor ve kasıklarının yakınında tutuyor. Yanıt olarak yanaklarım kıpkırmızı oluyor. "Hayır mı? Çok mu küçük?"

"Kendin hakkında oldukça çarpık bir fikre sahipsin," diyorum ona ve arkamı dönüyorum. Koridorun yarısında durup sırtıtıyorum, araştırmalarım ve Madamlar turum sırasında öğrendiğim her şeyi hatırlıyorum. Raftan, önü delikli deri bir kemer alıp belime sarıyorum ve bedenime göre ayarlıyorum. Liam'a dönüyorum ve en yakın nesneyi, devasa, korkutucu görünümlü ve gerçekçi şeftali tonlu bir horozu alıyorum. Boğazımı temizliyorum, böylece dükkânda olan herkesin

duyabilir ve "Geçen gece istediğin bu değil miydi?" diye sorabilir.

Liam sırtışını silmeye çalışarak elini ağzının üzerinden çenesine doğru kaydırıyor. Sesini alçaltarak fısıldıyor ve eğiliyor, "Ateşkes mi?"

"Sen başlattın," diyorum ve eşyaları yerine koyuyorum.

Liam beni tüylü astarlı, metal klipsli ve mandallı deri kelepçelerin bulunduğu bir rafa götürüyor. Siyah bir çift kelepçede karar kılıyoruz, ayak bileklerim için de aynı kelepçeler var ve kaşlarımı kaldırıyorum.

"Yolun aşağısı için," diyor ve kırmızı uçlu uzun siyah bir kırpık ve ona uygun bir maske alıyor. Yüz ifademi görünce sırtıyor. "Denemeye açık olduğumu söylemiştin."

"Eğer o boncukları almaya kalkarsan her şey biter" diye uyarıyorum ve onu tezgâha kadar takip ediyorum.

Adam eşyaları sıraya koymak için defterini yere bırakıyor ve ben onları onun ürkütücü küçük parmaklarından koparıp bir ıslak mendil kapmak için içimde kabarcıklı bir istek duyuyorum ama sessiz kalıp Liam'ın benden çantamdan kartı almamı istememesi için dua ediyorum.

Yapmıyor ve kısa süre sonra arabaya geri dönüyoruz.

"Şimdi ne yapıyoruz?" Arka koltukta yeni fetiş malzemelerim varken soruyorum.

Liam motoru çalıştırıyor ve beni endişelendiren bir gülümsemeye, "Bunu ben bilirim, sen öğrenirsin," diyor. "Bir durağımız daha var ve bir sürprizimiz var."

"Lütfen bana başka bir seks dükkânı olmadığını söyle." Sadece sırtıyor ama cevap verme zahmetine girmiyor. Harika.

Liam cipi bir gökdelenin devasa soluk iskeletinin önünde durdurur. Metal inşaat demiri ve çimento karışımı yığınları, tabanın etrafındaki mavi bir muşambanın altında saklanıyor. Devasa bina, şehir merkezine yakın küçük bir adada yükseliyor.

Okyanus. Liam inşaat alanının önüne park ediyor ve beni araçtan indiriyor. Üzerimizde, sonunda Miami'nin üzerinde yükselecek devasa bir binanın içi boş başlangıçları duruyor. Şimdiden beş yüz metreyi aşan bir yüksekliğe ulaşmış durumda. Gözlerimi kısıyorum, güneş ışığının parıltısını gözlerimden koruyarak tepemde sallanan devasa vinçlerin turuncu kollarına bakıyorum.

"Neredeyiz biz?" Beni mavi brandaların etrafından dolaştırıp zincirli metal çitin içine götürürken soruyorum. Bir tabela bizi düşen nesnelere karşı uyarıyor ve OSHA'nın baret takmamızı emrettiğini söylüyor. F.E.A.R. logosunu taşıyan bir başka tabela ise izinsiz girenlere karşı yasal işlem başlatılacağı tehdidinde bulunuyor. Liam beni binanın ağzındaki devasa bir açıklığa doğru çekiyor ve gri gölgeler bizi yutuyor. Atlantik'ten gelen rüzgâr boş açık odadan geçerek alçak bir ısıklık sesi çıkarıyor ve büyük açıklıkların üzerinde asılı duran muşambaları çırpıyor.

"Siz, Bayan Caughlin, Miami'nin en dünya dostu ve teknolojik açıdan en gelişmiş yüksek binasının girişinde duruyorsunuz." Liam köşeye yığılmış bir yığının tepesinden mavi bir baret alıp başıma geçiriyor ve beni binanın içine doğru sürüklüyor.

Bu bina, dikkat etmediğim planlar olmalı. "Bu projede benim de fikrimi almak ister misin?"

Liam beni çekerken sırtıyor. Onu zar zor tanıyorum. Sepya gözleri bir çocuk gibi parlıyor. Beni bir dizi büyük beton merdivene doğru çekiyor. Birkaç kat yukarı çıkıyoruz ve beni bir dizi boş odaya götürüyor, ayakkabılarımız tozlu zeminleri çiziyor. Adımlarımızın yankıları okyanusun uğultusu ve açıklıkları örten muşambaları yırtan rüzgârın gürültüsü arasında zar zor duyuluyor. Büyük bir açık alanda duruyoruz ve Liam beni çıkıntıya doğru çekiyor, bir muşambayı kenara çekip pırıl pırıl okyanusu işaret ediyor.

"Burası konferans odası olacak," diyor Liam. "Harika bir okyanus manzarası var ve tüm acil çıkışlar OSHA kurallarına uygun." Göz kırıyor ve ben mülakatımı hatırlıyorum. Onunla tanıştığım ilk günü.

"Neden buna dokunmamı istiyorsunuz ki?" Baretimi ve şaşkınlığımı kafama geçirerek etrafıma bakıyorum. "Planlara bakmaya bile yetkim yok."

Kaşlarını çatıyor. "En üst katı tasarlamak için yardım istiyorum."

"Bir tasarım zaten inşa edildikten sonra onu değiştiremezsiniz."

Liam sırtıyor. "Hayır Jess, iç kısım. Taşıyıcı duvarlar ya da güvenlik duvarları yok. Sadece yerleşim planı."

"En üst kat ne olacak?" "Bu bir sır."

Omuzlarım çöküyor. "Ne olması gerektiğini bilmediğim bir tasarım üzerinde nasıl çalışabilirim?"

"Burası yaşam alanı."

"Bir çatı katı," diyorum. "Anladım. Çok zengin bir kış için bir yer tasarlama konusunda yardım istiyorsun."

Liam bir gülümsemeyi bastırır. "Onun gibi bir şey."

İçimi çekiyorum ve dönüp denize bakıyorum. İnsanlar sahilde sıralanmış, beyaz kuma karşı küçük renkli noktalar. Yılın bu zamanında çoğunlukla turistler, aileler ve balayına çıkan çiftler. Hepsi neşeli, umut ve hayat dolu.

"Daha fazlasını bilmek istemiyor musun?" Liam arkadan soruyor Ben.

Omuz silkiyorum. Altmış binlik geri ödeme planım Berbat. Gerçek mimarlık öğrenmek istiyorum. İç tasarım değil, ama sanırım bir yerden başlamam gerekiyor ve Liam Firth tüm eyaletteki en iyisi.

"İlk olarak, çatı katı sahibinin yerleşim konusunda çok özel talimatları vardır. Sabah güneşinin nereden girmesini ve akşam ışığın nereden parlamasını istiyorlar." Eli sırtımın küçük kısmına bastırıyor. "Bina sekiz yüz metre yüksekliğinde olacağından, burayı mükemmel hale getirmek için her türlü fırsata sahip olacaksın."

Dönüp ona bakıyorum. "Bu Four Seasons'tan daha uzun."

Megawatt gülümsemesini gizleme zahmetine girmiyor. "Kesinlikle öyle, Bayan Caughlin."

"Bu çok daha uzun gibi," diye soluk soluğa kalıyorum, sayı yerleştikçe gözlerim büyüyor.

"Dünyanın en yüksek binası olmayacak ama Miami'de olacak."

Hatırladığını fark ettiğimde midem bulanırken kalbim tekliyor.

"O zaman yardım edecek misin?" Liam soruyor. "İçinde yaşamak isteyen en gösterişli kış için en saçma çatı katını mı tasarlayacaksın?"

"Kim olacak?"

Ciddi bir yüz ifadesi takınıyor, kaşları aşağıya doğru iniyor, tamamen iş adamı gibi. "Bu gizli bir bilgi Bayan Caughlin."

İçime garip, neredeyse panik dolu bir his çöktü. Bir adım geri atıyorum. "Yapma."

Şimdi kaşları gerçekten çatıldı, "Ne yapmayayım Jess?"

"Bunu yapamam Liam." Boğazım düğümleniyor ve nefes almak için çırpınıyorum. "Bunu seninle yapamam ve Cuma'dan sonra her şey biter."

İçeri girmesine izin veremem ve sonra benimle işi bittiğinde, beni bir numara olarak bir kenara koyamaz. Yatağının direğinde bir çentik. Kafam karışıyor, bir yanım bana geçmişiyile ilgili pek çok şey anlattığını hatırlatmak için savaşıyor. Muhtemelen başka kimseye anlatmadığı şeyler. Benden sürekli istediği gibi ona güvenebilirim. Sadece onu içeri alırsam.

Liam öne doğru hamle yapıyor ama ben daha da geri çekiliyorum. "Jess, neden Cuma gününü bitireceğimizi düşünüyorsun?"

Harika, şimdi ağlıyorum. Bütün bunlarla uğraşamayacak kadar yorgunum ve hâlâ akşamdan kalma bir bok çuvalı gibi hissediyorum. "Cuma günü gösteriye çıkacağız ve kulüpteki zamanımız sona erecek."

Başını yana eğiyor. "Neden böyle söylüyorsun?" "Beni satın almayacağını söylemiştin. Hatta uydurdun

Bu tasarım işi parayı haklı çıkarmak için." Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor ve onları silmeye çalışıyor ama ben onu itiyorum.

"Bunu yapamam Liam." Elini kaldırıp konuşmayı kontrol altına almaya çalışıyor ama ben devam ediyorum: "Bu haftadan sonra senin için nasıl çalışacağımı bilmiyorum. Zaten dağılmış durumdayım. Çizgileri senin gibi çizemem. Önce yardımcı, sonra çalışan olamam."

"Dur," diye bağıyor. Sesi boş alanda yankılanıyor. Yaklaşıyor ve kollarımı tutuyor. "Sadece dur. Seni satın almıyorum. Sana teklif vermiyorum. Yardım etmeye çalışıyorum. Siktir et Jess, bütün bunları neden yaptığımı sanıyorsun? Patron Jones'un, senin deli ve yalancı annenin ortasına düştüm ve seni güvende tutmak için altmış bin dolar ödemeyi mi planlıyorum?"

Büyük, çirkin gözyaşları yüzümden sel gibi akıyor.

"Madam'ın evindeki ilk gün sana kimsenin sana dokunmasına izin vermeyeceğimi söylemiştim."

"Bu sadece Baskınlık geninin konuşması," diyorum, gözyaşlarımı silerek ve kalan bir parça haysiyetimi geri kazanmaya çalışarak.

"Jessica," diyor yumuşak bir sesle, ama kelimenin arkasına koyduğu ağırlıkla neredeyse sert. "Bunların hiçbirini kendim için yapmıyorum. Ben buradayım, bunu senin için sunuyorum."

Tüm dengem bozuluyor. Ellerimle yüzümü kapatıyorum. Kimse sadece benim için bir şey yapmadı. Liam yaklaşıyor, böylece bedenlerimiz birbirine değiyor ve o sıcak kıvılcım derimin altında tutuşuyor.

"Liam, lütfen," diye yalvarıyorum. Son birkaç gündür aynı sözcüklerle defalarca yalvarmış olmam çok tuhaf ama bu kez tamamen başka bir anlama geliyorlar. Onun ilerlemesini istemiyorum. Bu yalvarış onun durması için. Uzakta ve güvenli bir mesafede olmasını istiyorum, ne kadar uzak olursa o kadar iyi. Benim saçmalıklarımın onu yakmayacağı bir yerde. Benimle birlikte aşağı çekilemeyeceği bir yerde. Yaptığımız şeyin ardından mahvolmayacağım kadar uzakta.

"Jessica, bunun bitmesini istemiyorum. Bunu açıkça belirttiğimi sanıyordum."

Çenem titreyerek inliyorum.

"Beni dışlama. Bana bir şans ver, Jess." Liam ellerimi aşağı çekiyor ve yüzümü kavırıyor. Ağzı benimkine yaklaşıyor, başparmağı dudaklarımı okşuyor ve beni usulca öpüyor. şefkatle. Onun içinde eriyorum, parmaklarımı boynunun arkasına doluyorum ve kendimi yavaş, tatlı pcğn içinde kaybediyorum. Ta ki biz artık patron ve çalışan olmayana kadar. Bir Dom ya da bir Sub. Biz sadece iki kişiyiz, kimliklerimiz birbirimizin içinde kayboldu. Bir kadını öpen bir adam. Bir erkeğe aşık olan bir kız.

Liam geri çekiliyor ve sanki bir deri tabakasını soyuyormuş gibi hissediyorum. Kelimeler aramızda söylenmeden duruyor, tenimizi ısıtıyor, damarlarımızda dolaşıyor - artık bekleyemeyeceğimizi biliyoruz. Ben bekleyemem. Onu istiyorum, şimdi. Burada sadece iki kişiyiz. Burada kurallar geçerli değil. Beni satın almıyor. Sadece yardım ediyor. Liam beni yeterince önemsiyor. Herkesten daha çok önemsiyor. Daha önce hiç kimsenin olmadığı kadar. Onu sıkıca kavırıyorum, kontrolden çıkarken kendimi tutmaya çalışıyorum, her paramı ona veriyorum.

"Tatlım, Jess. Sen benimsin."

Kapıdan zar zor geçtik. Gmleğim çıkıyor ve garaja düşüyor. Ayakkabılarımızı çıkarıp kapının önünde bırakıyoruz. şortumun düğmesini açıyor. Eve açılan cam kapıya beni bastırđıđında iim ürperiyor. Dişler boynumu, köprücük kemiğimi sıyrıp göğsüme kadar iniyor. İpeksi sutyenin içinden bir meme ucunu ısıtıyor, sıcak dilini tomurcuğın üzerinde gezdiriyor. İnliyorum ve başımı geriye atıp parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum.

Arada sırada devam ediyoruz. Yüzümü sıcak bedenine bastırmak için duruyorum, gömleğinin kumaşından göğsünü ısıtıyorum. Hırlıyor, kabaca göğsümü avuluyor. Kendimi barbar gibi hissediyorum. ılgınlığa varan bir açlık tarafından srkleniyorum. Gömleğini kavırıyorum ve onu yırtma dürtüsüne direniyorum. Göğsündeki kas kütlelerinin üzerinde yumuşakça yuvarlanıyor ve merdivenlere bırakıyoruz. Ellerimi omuzlarında gezdiriyorum.

göğsünde, kollarında, sırtında kırmızı çizgiler bırakarak. Tırnaklarımla, dişlerimle onu benim olarak işaretliyorum. Onu ikinci katın korkuluklarına doğru ittiğimde kısık bir homurtu çıkarıyor. Önünde diz çöküp kemerini çözdüğümde uzun parmaklarım saçlarımın arasında dolaşıyor, metalin şingirtisi içime arzu dolu ürpertiler gönderiyor.

"Jessica, şimdi benim yatağımda." Liam beni çekip kaldırıyor, böylece kalçalarım onun beline dolanıyor, ani bir şefkatle boynumu öpüyor ve bizi yavaşlatıyor.

Öğleden sonra ışığı odasına doluyor, yatağının üzerinden süzülüyor. Sabahtan kalma dağınıklık hâlâ devam ediyor ve beni kendine doğru çekerek ortasına doğru sürünüyor, ben de ona sarılıyorum ve gülmeye başlıyorum. Beni yere yatırıyor ve gülümsemesini dudaklarıma bastırıyor, yoğunluğun yerini oyunculuk alıyor. Bırakıyor ve vücudumdan aşağı kayıyor, kalan birkaç kat giysiyi soyuyor, ardından küçük öpücükler yerleştiriyor. Kot pantolonu bir fısıltıyla yavaşça aşağı kayarken ve yere düşerken gözleri benimkileri tutuyor. Yerleşirken bacaklarındaki yumuşak tüyler uyluk içlerime sürtünüyor. Kalbim göğsümde çılgınca çarpıyor, içimi yakan bir aciliyet var.

Bu oluyor.

"Liam."

Donup kalır. Yüzünden acı dolu bir ifade geçiyor.

"Gerginim," diye fısıldıyorum.

"Seninle ilgileneceğim, Jess." Eğilip ağzımı öpüyor ama önceki vahşiliğinden eser yok. "Sadece izin ver."

Başımı sallıyorum ve gözlerimi sıkıca kapatıp parmaklarımı çarşaflara geçirerek tutunmaya çalışıyorum. Liam vücudumda aşağı doğru ilerliyor, dilini göbek deliğime doğru serin bir çizgi bırakarak takip ediyor. Kalçamın kıvrımını öpüyor ve aşağı doğru iniyor. Sıcak dili dışarı fırlıyor ve temasla sarsılıyorum, ağzı klitorisimden karnıma saf bir ateş gönderiyor. İçimde öyle bir basınç oluşuyor ki, çarşafları bırakıp hareket eden başını kavriyorum. Ağzıyla buluşmak için kalçalarımı sallıyorum, tekrar ve tekrar ve dünya parçalanıyor.

Başım dönüyor. O eğilirken parmaklarımı saçlarından çözüyorum. Yan masa tıkırdıyor, sonra bir kırışma sesi sessizliği bozuyor. Elimi tutuyor ve avucuma serin, nemli bir nesne yerleştiriyor. Gözlerim açılıyor ve içim jöleye dönüyor. Bu gerçekten oluyor. Bunun hayalini kurmuştum, yüzlerce farklı şekilde hayal etmiştim ama bu şekilde olacağını hiç düşünmemiştim. Günün ortasında, güneşli yatak odasında güzel bir adamla değil.

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum," dedim. O lanetlediğim iğnenin harika bir fikir olduğu ortaya çıktı.

"Elbette, sen benim sorumluluk sahibi küçük Jess'imsin. Hala bir tane kullanabilirim," diyor, "Eğer endişeleniyorsan-"

"Aramızda hiçbir şey istemiyorum." Kıpırdanmaya başladım. Bunu analiz etmek için çok fazla zaman olursa, çıldırmaya başlayabilirim. "Sanırım sen yapabileceğim en güvenli seks olacaksın."

Elimden prezervatifi aldı. "Özür dilerim."

Sözleri kafamın içinde çalkalanan sinirlerle birlikte çarpışıyor. "Neden?"

"Ne yaparsam yapayım bu canımı yakacak," diyerek beni hafifçe öpüyor. "Seni incitme düşüncesine dayanamıyorum."

Altımdaki yatağın içinde eriyorum. Ben lanetliyim. Bu adam zaten bana sahip. "Canımı yakman hoşuma gidiyor."

Liam'ın gözleri kararıyor, dudakları hafifçe aralanıyor. Sanırım ona çoktan sahip olmuş olabilirim.

"Acele et," diyorum bacaklarımı ona dolayarak. "Senin benim patronum olduğunu düşünmeye başlamadan önce-" Sertçe nefes alıyorum, sikini açıklığıma bastırıp ıslak ipeğin üzerinde kayarken sırtımı kamburlaştırıyorum.

Liam alt dudağımı emiyor, dişlerinin arasına alıyor ve bırakmadan önce kabaca derisini çekiştiriyor. Ellerini benimkilerle birleştiriyor ve kollarımı başımın üzerine getirip orada tutarak beni ağırlığının altına hapsediyor. "Söyle," diye nefes alıyor.

"Ne?"

"Dün gece söylediğin şey."

Gözlerimi kırpiştirıyorum, aletini içime ne kadar sert bastırdığını görünce neredeyse nefes nefese kalıyorum ve ne dediğimi hatırlamaya çalışıyorum. "Sik beni mi?"

"Hayır."

"Seni istiyor muyum?"

Aleti açıklığımda kayıyor, çok ıslağım ve ucunu yumruğumun üzerinde kaydırıyor. Dişlerimi sıkıyorum, o kıvrımlarımın arasından geri kayarken kanım içimde dalgalanıyor. "Hayır," diyor ağzıma karşı, dudaklarını dudaklarıma sürtüyor. "Söyle."

Kalbim kaburgalarıma çarpıyor, onunkine karşı ağır bir şekilde atıyor. "Seni istiyorum. Sadece seni."

Gözleri daha önce göstermediği bir sahiplenmeyle parlıyor. Liam bana daha sert bastırıyor. Bir gerginlik ve sert bir yanma, sonra ileri doğru iterek içime giriyor. Sertleşiyorum ve küçük, kız gibi bir ses çıkarıyorum, sadece ellerimi sıktığının ve ben nefes alırken açık ağzımı öptüğünün farkındayım.

Birkaç saniye boyunca, bedenim uyum sağlarken ikimiz de hareket etmiyoruz. Liam beni öpüyor, ikimiz de hareket etmediğimiz halde derin derin nefes alırken yüzümü izliyor. Havayı içime çekiyorum, ellerini kavriyorum ve her ayrıntıyı özümsemeye çalışıyorum. Oda alaca bir altın rengine bürünmüş, tek ışık panjurların eğimli açıklığından geliyor. Güneş ışığının beyaz yarıkları düz çizgiler halinde üzerimize düşüyor, saçlarını ve tenini aydınlatıyor. Onun içimdeki baskısı, bedenim onu çılgın bir güçle sararken fazla dolu olmanın verdiği yanma. Sıcak nefesleri ve ağzımın kenarlarını öperken yumuşak dudakları.

Liam ellerimden birini bırakıyor ve kalçamı kavrayarak kalçasını yukarı kaldırıyor. İçeri kayarken çenesindeki kaslar sertleşiyor.

"Rahatla Jessica," diye pantolonunu indiriyor ve hareket etmeye başlıyor, her ilerleyişinde daha derine giriyor, bedenimi onu tamamen kabul etmeye zorluyor. Kafam boşlukla doluyor, zihnim tek bir duyuma ya da tek bir duyguya odaklanamıyor. Acı, zevk, korku, kabullenme. Başımı çeviriyorum ama Liam çenemi kavrayıp bir parmağını dudaklarımdan geçiriyor.

"Benimle kal, Jess," diye fısıldıyor ve daha da içeri giriyor, acı kötüleşirken beni yeniden merkezliyor ve dışarı kayıyor. "Burada benimle kal."

O hızlanırken başımı sallıyorum, zihnim farklı yönlerle dağılıyor. Elini kavıyorum ve parmaklarımı bileğine doluyorum, hareketsiz yatıyorum, bana ne yaptığını hissediyorum. Her yerimi istila ediyor. Bedenimi, zihnimi. Onun kaygan tenini benimkine karşı hissediyorum, bedenlerimizin yavaşça sallanması birlikte hareket ediyor. Ağzıma girip çıkan, dişlerimi sıyıran parmağının tuzluluğu. İçime o kadar derin itiyor ki, neredeyse acıtıyor ve sonra geri itmeden önce neredeyse sonuna kadar çekiyor.

"Çok güzelsin," diye fısıldıyor, derinlere dalıyor. Yanıkla sırtımı kamburlaştırıyorum, delici acıyla karışık bir zevk dalgası. "Sen mükemmelsin. Hayal ettiğimden daha iyisin."

Göğsüm sıkışıyor, boğazımdaki bir pençe beni boğmakla tehdit ediyor ve gözlerimi kapatıyorum.

"Bana bak," diye mırıldanıyor, sesi zorlanıyor. Gözlerimi açıyorum ve onun acılı ifadesini yakalıyorum, ihtiyacı karşısında neredeyse çaresiz. Ona ne yaptığımı görmem için bir acı. Daha derine dalarken göğsündeki deri meme uçlarımin üzerinden kayıyor. "Seni tam burada istiyorum."

Liam dişlerini sıkıyor, içime öyle sert giriyor ki acıtıyor. Bir an için kendini kaybetmiş gibi görünüyor, kaşları iniyor. Çenesi geriliyor, tamamen tükeniyor ve ağzını benimkine kenetleyerek hafif bir inilti çıkarıyor. Beni kendine çekerken kollarındaki kaslar geriliyor, adım dudaklarından dökölüyor. İticileri yavaşlıyor ve aleti içimde zonklarken hareketsiz kalıyor.

Odayı sağır edici bir sessizlik kaplıyor. Derin bir nefes alıyorum.

Liam yüzümü, çenemi öpmeden ve boynuma doğru inmeden önce üzerimde nefes nefese kalarak bir süre öylece yatıyor. Hâlâ elimi tutuyor; hâlâ içimde, her yerimi sahipleniyor. "İyi misin Jess?"

Başımı salladım, hayretle gözlerimi kapattım. Bunu ona ben yaptım. Tüm vücudunu zevkten titrettim. Kendini kaldırdı ve beni serbest bıraktı. Tenlerimiz birbirinden ayrılırken serin bir hava üflemesi donup kalmama neden oluyor. Liam dışarı kayıyor ve ılık nem de onunla birlikte kayarak kalçalarımaya yapışıyor.

Liam yuvarlanarak beni de yanına alıyor ve göğsüne bastırıyor. "Konuş benimle Jess, iyi misin?"

Her şey biraz gerçeküstü olsa da "Ben iyiyim," diyorum. Bedenim ve zihnim doğrudan iletişim kuruyor gibi görünmüyor. Az önce yaptığımız şeyin tüm görüntüleri etrafımda dönüyor ve beni şaşkınlık içinde bırakıyor. Daha da yaklaşıyorum ve sırtıttığımı fark ediyorum. "Ben iyiden de iyiyim."

Liam kısık bir kahkaha atıyor, göğsü kulağımın dibinde gümbürdüyor. Yukarı bakıyorum ve onu esnerken yakalıyorum. Dik oturup uzaklaşıyorum ama çarşafın ve iç baldırımın üzerindeki meniyle karışık pembe lekeyi görünce donup kalıyorum. Liam bir kaşını kaldırıyor ve bana seksi bir sırıtış atıyor.

"Kendinizden oldukça memnun görünüyorsunuz Bay Firth," diyorum ona, beni yataktan çekip banyosuna götürürken. Yürürken kalçalarım birbirine yapışıyor ve bana her yerimi sahiplendiğini hatırlatıyor. Beni duşa sokarken sırtıttığını duyar gibi oluyorum.

"Gerçekten de Bayan Caughlin, az önce Miami'nin gördüğü en seksi, yirmi iki yaşındaki stajyerle yattım."

Liam sadece sapıkça seks fetişlerine sahip değil, aynı zamanda iç çamaşırları için gerçek bir şeyi var. Onun için seçtiğim farklı beyaz iç çamaşırlarının hepsinin modelini yapıyorum. Çırılçıplak yatıyor, yatağının ucunda kasıla kasıla yürürken beni izliyor, sorduğunda ayak parmaklarıma dokunmak için eğiliyor. Beni kendine çekip öpücüklerle gösterdiğinde aydınlık yatak odasını kıkırdamalarla dolduruyorum. Parmaklarımı hafifçe çene çizgisinde gezdiriyorum.

Liam'ın ilgisinin ödülleri şu ana kadar bize sunulan tüm zorluklardan daha ağır bastı. Çünkü

Hayatımda ilk kez, beni kendi çıkarları için kullanmanın en iyi yolunu bulmaya çalışan kapüşonlu gözlerle değil, bana takdirle bakan birine sahibim. İçime yayılan sıcaklık, sıcaklığıyla neredeyse dayanılmaz ama buna alışabilirim. Kabullenebilirim. Belki düşündüğümünden daha değerli olduğumu söylediğinde inanmaya bile başlayabilirim.

Sadece birkaç gün sonra birine aşık olmanın mümkün olduğunu keşfettim. Şehvet ve fiziksel çekim var.

-Yeniliği. Ama bu sadece kelimeler, tatlı öpücükler ya da şefkatli kucaklaşmalar değildir. Gözlerimiz buluştuğunda orada bir kabullenme, bir kıvılcım vardır. Sadece bizim konuştuğumuz bir dil, ruhlarımız diğerinde tanıdığı bir şeyi görüyor. Güvendiği bir şey. İkimizin de iyileşmek için umutsuzca yanımızda taşıdığımız hasarlı parçalar. Onun ihtiyacım olan her şey olacağını bilmek. İstedğim her şey. Eğer ona izin verecek kadar cesursam.

"Seni beslesem iyi olacak," diyor Liam, sesi saçlarımda boğuklaşıyor.

Sırıyorum ve altında kıpırdanıyorum, siki üzerimde kalması için ısrar ettiği dantel külotun içine giriyor. "Şimdi sik, sonra ye."

"Sloganını sevdim," diye sırtıyor Liam. "Ağrın yok mu?" "Evet," diyorum dudaklarına karşı.

"Beklemeliyiz." Kaşları sanki kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi iniyor. "Seni incitmek istemiyorum."

"Sadece bana şaplak at ve kırbaçla tokatla."

Bu sefer o kara kaşlar kızgın görünüyor, ben de kırıksıklıklar düzelene kadar onu öpüyorum. Liam bileklerimi kavırıyor ve başımın üzerine getiriyor. Yüzü değişmiş ve Sir'e çok benziyor, bu da kalbimin çarpmasına neden oluyor.

"Kimıldama." Ayağa kalkıyor ve ben de yatak başlığına doğru kayarak başımı yaslıyorum, böylece o odanın içinde yürürken çıplak vücuduna hayranlıkla bakabiliyorum. Liam kusursuz ve evet, önyargılı olduğumu fark edecek kadar ona vurulmuş durumdayım. Ama adam saf kas, hepsi mükemmellikle sarılmış. Tüm doğru noktalarda yumuşak saçlar, mayo çizgisi ve göz kamaştırıcı beyaz kıcı dışında pürüzsüz bronz ten. O kadar keskin bir tezat ki

Altın rengi bronzluğu onu bir Yunan Tanrısından ziyade daha insani bir seviyeye indiriyor. Siyah deri kelepçeleri tutarak arkasını dönüyor.

"Bunları kırıyor muyuz?" diye sordum. Geçen gün tanık olduğum yavaş baştan çıkarıcılıkla bana doğru yürüyor. Her adımı kasıtlı. Kesin. Bana doğru ilerlerken gözleri kararıyor, çenesi geriliyor. Bir şekilde, çıplak bile olsa, korkutucu.

"Evet, öyleyiz." Liam yatağa tırmanıyor. Göğsümün üzerine oturuyor ve önce bir bileğini, sonra diğerini tahta çitalara sabitlerken yüzümden birkaç santim ötedeki sikine bakıyorum.

Başımı kaldırıyorum; ona bakarken boynumdaki nabız normal hızına yavaşlıyor. İfadesi -çenesinin sert duruşu, kaşlarının çatıklığı- bana seçenekler sunan bir adamın bakışı değil. İtiraz etmemi bekleyen bir adam da değil. Bunun yerine kendinden emin, gücün kendisinde olduğunu bilen bir bakış. Ve ben de bunu ona veriyorum.

Gözlerim tekrar onun dolgun, zonklayan ereksiyonuna takılıyor. Kalbim onun yatağına bağlı olduğum için değil, içimde kaynayan acıdan dolayı tekliyor. Liam parmaklarını çene çizgimde gezdiriyor ve dudaklarımda duruyor. Nasırlı başparmağı dilime hafifçe sürtünerek geçiyor. Çenemi gevşetiyorum, dudaklarıma değdirmeden önce sert uzunluğunu okşarken hafifçe açılıyorum. Dilim dışarı fırlıyor, satenimsi ucun üzerinde kayıyor, yarıktaki tuzlu damlayı yalıyor.

"Aç," diye emrediyor, parmaklarını kullanarak çenemi aşağı çekiyor. Genişçe açıyorum, aletini dudaklarımdan arasından geçirmesine izin veriyorum. Daha derine girdiğinde vücudum neredeyse rahatlayarak gevşiyor. Dişlerimi siper ediyorum, o çekilirken ucunu emmek için dilimi kullanıyorum. Parmakları sikinin yerini alıyor ve onları açgözlülükle emiyorum, nefeslerinin nasıl değiştiğini, ağırlaştığını seviyorum. Aletini tekrar dudaklarıma doğru kaydırıp kendini kabaca içeri itiyor. Bir tıslama sesi çıkarıyor ve saçlarımı kavriyor, diğer eli çenemi kavriyor, içeri ve dışarı kayıyor.

Yatağına bağılı olmak, Liam'ın beni yatak başlığına yaslaması ve aletini ağızıma sokması bana aşağılayıcı, neredeyse utanç verici gelmeli ama gelmiyor. Onun yerine kendimi güçlü hissediyorum, gösterdiği şefkatten zevk alıyorum. Onun baskınlığı içimde bir şeyleri uyandırıyor. Onu memnun etme ihtiyacı. Ona istediğini verebileceğimi göstermek için duyduğum ilkel bir özlem, kontrolü tamamen ele geçirdiğı bu ana izin veriyor. Bana zarar verebileceğini ama vermeyeceğini bilmek.

"Sen cennetsin," diye fısıldıyor. Kayarak çıkıyor ve ben de dışlerimle ucunu ısııyorum. Saçlarını tutuyor ama vücudumdan aşağı kayarken bırakıyor. Ağızını dudaklarıma bastırıyor, dudaklarını emiyor, hala parmaklarını kullanarak ona erişim sağlıyor, dilini ağızımın içinde aletinin yaptığı gibi hareket ettiriyor. Yavaşça. Ağgözlülüğe yakın bir ihtiyaçla. Kalçalarını birbirine bastırarak kıpırdanıyorum. Liam yanıma uzanmadan önce komodinin üzerindeki vazodan gülü alıyor ve eliyle başını destekliyor. Çok rahat ve kendinden emin. Olması gerektiğı gibi, bu noktada istediğı her şeyi ona verebilirim.

Liam serin yaprakları yanağıma ve dudaklarıma sürüyor. "Öp onu," diyor. Dudaklarını yapraklara bastırıyorum ve dudaklarının ayrılışını izliyorum. "İşte böyle hissediyorsun. Yumuşak, tatlı yapraklar." Gülü boğazımda, göğüslerimin arasında gezdiriyor ve külotumun üzerinden fırçalamadan önce göbeğimin etrafında dolaştırıyor. "Tatlı amını öpmemi ister misin?"

Huysuzluğu sarsıcı, kalbimin çarpmasına neden oluyor. "Evet, Efendim."

Liam bir an duraksar, karanlık bir şey titrer ve ona efendim dediğimi fark ettim.

Gözlerini kaçırıyor ve aşağı iniyor, tümseğıme küçük öpücükler konduruyor, sonra külotumu yavaşça çıkarıyor. Kalçalarını kavıyor ve bacaklarını sonuna kadar açarak beni ona sergiliyor. Tıpkı kulüpte bunu ilk kez yaptığında olduğu gibi, utanmıyorum, sadece şehvetle doluyorum, onu ne kadar sertleştirdiğimin farkındayım. Bir parmağı içime bastırıyor ve kayıyor

içeride, tüm uzuvlarımın gevşemesine neden oluyor. O uzun parmaklar mememin üzerinde kayıyor, ıslaklığımı yarığımdan takip ediyor.

"Çok tahrik edicisin," diyor parmağını derinlere sokarken. "Benim için çok ıslanıyorsun."

Elini karşılamak için kalçalarımı kaldırıyorum, arzuyla sarhoş oluyorum. Liam başını aşağı indirirken bir parmağını daha sokuyor, sıcak dilini klitorisime doğru fırçalıyor, etime zar zor dokunuyor. Ateş yükseliyor, parmakları parmak eklemlerime çarpıyor. Dişlerimi gıcırdatıyorum, her yerime dokunmasını istiyorum. Beni becermesini. Tadıma bakmasını. Aletini göğüslerimin arasından geçirip tekrar ağızıma sokmasını. Zihnim vahşi, kafeslenmemiş hissediyor. Ona doğru eğiliyorum, dilini daha iyi temas kurmaya zorlamaya çalışıyorum ama kalçalarımı o kadar sıkı kavriyor ki, hayal kırıklığı içinde kıvranıyorum ve homurdanıyorum. "Becer beni, lütfen."

"Sabır, tatlım," diyor Liam geri çekilirken, parmaklarını ıslaklığımda gezdirirken. Bacaklarımın arasına doğru ilerliyor ve sikini açıklığıma bastırıyor. "Seni istediğin gibi sikmeyeceğim."

"Lütfen efendim," diye inliyorum. Ben kıvranırken kelepçelerdeki zincir takırdıyor. Beni becermesini istiyorum. Vahşice. Sert ve merhametsizce. İstedliğini alsın ve beni çaresiz bıraksın. Zaten yolu yarılardım. "Efendim, sizi içimde istiyorum."

Başını yavaşça sallıyor ve yüzüne yavaş bir sırıtış yayılıyor. Beni tam istediği yerde tutuyor ve umurumda değil. Liam gülü alıyor ve çiçeği tekrar tenimin üzerinde gezdiriyor. Serin yapraklar meme uçlarıma değiyor ve acı verici bir şekilde geriliyorlar. Sapının etime sürtünmesine izin veriyor, dikenler her göğsümün üzerinde gezdirdiğinde hafifçe kaşınıyor. Tekrar dudaklarıma götürüyor, sonra başımın yanına koyuyor, öne doğru eğilirken sikinin ucu hafifçe içime kayıyor. Rahatlayarak inliyorum, bacaklarımı açıp daha yukarı kaldırıyorum.

"Zincirleri kavra," diye emrediyor Liam ve bir eliyle kalçamı kavrayarak diz çökerken beni yukarı çekiyor, temasımızı sürdürmeye devam ediyoruz.

Kolu sırtımın altından kayarak kalçalarımı onunla buluşacak şekilde yukarı kaldırırken parmaklarımı kelepçelere bağlı zincirlerin etrafına doluyorum. Başparmağı klitorisimi okşuyor ve dişlerimin arasından tıslayarak içime kaymasını izliyorum. İçim sulanıyor, o yavaşça kabzasına kadar girerken tüm kaslarım gevşiyor. Liam yavaş bir ritim tutturuyor, kendini derinlere gömerken başparmağını kabaca klitorisime bastırıyor.

"İzle," diye geveliyor ve gözlerim kapandığından habersiz gözlerim titreyerek açılıyor. Yavaşça hareket ediyor, beni sikerken izlemeye zorluyor. İçime girerken karnındaki kaslar geriliyor, uzun parmakları tenimi kavırıyor, etimi kazıyor. Ama bu sert ya da çaresiz hissettirmiyor, sadece tek bir parçamda değil, tüm benliğimde olan bir şey değil. Sanki beni yaptığımız her şeyi görmeye, hissetmeye ve deneyimlemeye zorluyor. Göğsüm tanıdık bir daralmayla sıkışıyor ve nefes nefese kalıyorum. Daha da yavaşlıyor ama derinlere iniyor, gidebildiği yere kadar gidiyor, neredeyse acı verici bir şekilde, ta ki karnımda yavaş bir titremeyle içimde birikene kadar. Tüm vücudum sertleşiyor ve dişlerimi sıkıyorum, daha derine gitmesini sağlamak için bacaklarımı destek olarak kullanıyorum.

"Ver onu bana Jess," diye fısıldıyor ve veriyorum. Önce yavaşça açılıyor, sessiz bir çözülme, ama sonra boğazımdan kopuyor, dudaklarımdan şiddetle kopuyor ve dünya kararıyor.

Kendime geldiğimde Liam boğazımı öpüyor, beni kendine yakın tutuyor ve kulağıma onun olduğumu fısıldıyor. Sadece onun olduğumu.

Thirteen

Sonunda yatak odasından çıktık, temizlendik ve Liam'ın parasını ödediği açık renk çiçekli elbiseyi giydim, onun sevdiği küçük dantel külotu giymeyi de ihmal etmedim. Onu alt katta bol bir pantolon ve beyaz düğmeli bir gömlekle buluyorum. Bu adam her şeyi giyebilir ve bir model gibi görünebilir.

İşaret ettiği yemek sandalyesine çöküyorum ve önüme bir çatal, su, içinde salata ve ızgara tavuk olan bir kâse koymasını izliyorum. Bu gerbil yemeğini yemeyi hangi noktada kabul ettiğimi merak ediyorum. Ağzım istemsizce kapanıyor. "Bana bir ton sebze falan yedireceksin, değil mi?"

"Sağlıklı, evet," diyor sırtarak, ama marulun üzerine döktüğüm sos miktarını görünce sırtışı kayboluyor. "Ranch sosunun yanında biraz salata ister misin, tatlım?"

"Bende biraz var, efendim." Yutuyorum ve o da başparmağıyla dudağımdaki sargıyı siliyor. Tüm vücudum düşündüğüm gibi hissetmiyor. Tatmin edici bir sakinlik yerine, cildim neredeyse kaşınıyor, çok gerginim.

"Bir günümüz kaldı Jess," diye hatırlatıyor bana.

Bana hatırlatmanıza gerek yok. Zamanın akıp gittiğinin farkındayım. Geçtiğimiz iki gün

Kafam bir film gibi ve her şeyi bir kenara itemiyorum. Madam'a girdiğim anda hayatımın ne kadar boka saracağını bilmeliydim. Chuck emirleriyle yüzüme damgasını vurduğu anda kaderim mühürlenmiş ve parlak kırmızı balmumuyla kapatılmıştı. Tüm bunları olduğu kadar ciddiye almaya başlamalıyım.

Ciddi bir durum. Liam'la daha yeni seks yaptım. Nedensel bir ilişkinin çok ötesine geçtik ve bu karanlık sulara daldık, ikimiz de ne yaptığımızı etiketlemek istemiyoruz. O kadar çok etik ve kuralı çiğniyor ki, bunun ikimiz için de cazibenin bir parçası olup olmadığını merak etmeye başlıyorum. O benim her anlamda üstüm.

Çatalım tabağa çarpıyor ve Liam yemeyi bırakıp bana bakıyor. "Neyin var?"

"Yaptığımız şey bir felaket olacak," diyorum ona. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

Liam elimi kavradı, "Öyle olmak zorunda değil." "Bu sadece şovla ya da sen ve benle ilgili değil, Liam."

Durum hayati tehlikeye dönüştü ve artık tehlikede olan sadece annem ve ben değiliz. Hanımefendinin daha önce söylediklerine göre, Patron Jones adamlarını şirketlerinin her yerine yerleştirmiş. Hem eskort servisi hem de kulüp. Henüz kimliğini tespit edemediğimiz kaynak yardımcı olmadıkça bunu nasıl başardığı bir muamma.

Ya yardım etselerdi?

"Hanımefendi insanlar hakkında nasıl bilgi alıyor?" Ben soruyorum. "Geçmiş kontrollerini kim yapıyor?"

"Emin değilim." Liam salatasına geri dönüyor, marulları tabağın içinde gezdiriyor. "Sanırım Madam kimlikleri korumak için onları kendisi yönetiyor."

"Madam nasıl olur da on yeni erkeği radarından kaçırabilir?" Soruyorum ve masadan uzaklaşıyorum. "Bir şeylerin ortaya çıkması gerekirdi. Sadece birkaç saat içinde hakkımda bilgi toplamayı başardı."

Bekle...

Her şey kafamda canlanırken, kaynağın kim olabileceğine dair aklım başka yerlere kayıyor.

Lena bana Madam'ın kartını verdi. Eskort servisini aradığımda, kim olduğumu zaten biliyorlardı. Sanki benim aramamı bekliyorlardı. Madam'la buluştuğumda, geçmişimi zaten biliyordu ve hayatımın çoğunu bir dosyada saklıyordu. Konuşma tarzına bakılırsa tıbbi kayıtlar da dahil. Tıbbi kayıtlar sağlık kliniğini ziyaret ettiğimi, ancak doğum kontrolü için bir kez bile Aile Planlaması'na gitmediğimi gösteriyordu. O işneyi olmak zorundaydım çünkü başka bir formum yoktu.

O biliyordu. Her şeyi biliyordu.

"Madam daha onunla ilk tanışmamdan önce bilgilerime sahipti," diyorum ona. "Benim hakkımda her şeyi biliyordu. Müzayededen bahsetmeden önce bile."

"Jones'un onu bu işe ittiğini biliyoruz."

"Ve bunu neden kabul ettiğini de," diye belirtiyorum. "Ama neredeyse çok mükemmel görünüyor."

Liam elini kaldırıyor, "Çünkü öyle." "Ne demek istiyorsun?"

"Sen kulübe gelmeden önce senin hakkında her şeyi biliyordu, değil mi?" Liam soruyor. "Yani seni izliyordu. Madam öyle herkesi kulübüne almaz, Jess. Her kadını çok dikkatli bir şekilde süzer. Chuck Freeman'ı ve annenle olan bağlantısını öğrenmiş olmalı."

Sanırım daha önce Lena'nın kulak misafiri olmasıyla ilgili sorum cevaplanmış oldu.

"Lanet olsun Jess," diye iç geçiriyor Liam. "Madam bunu planladı. Hepsini. Muhtemelen benim de dahil olacağımı biliyordu ve bana söyleyerek sessizliğini bozmak zorunda kalmayacaktı çünkü bunu sen yapacaktın." "Neden?" diye soruyorum. Hiçbiri mantıklı gelmiyor. Liam belli ki ona güveniyor, o zaman neden onu kullansın ki? Neden sadece Doğrudan ona mı?

Liam başını ellerinin arasına alır. "Senin hakkında konuştum Jess. Görüşmenin olduğu gün."

Sırıtiyorum, "Benden mi bahsettin?"

"Evet. Siz ofisimden ayrıldıktan sonra sizi düşünmeden edemediğimi söylemiştim. Sanırım görüşmeden önce bile sizden bahsetmiş olabilirim. Sonra o gün Madam'a yeni bir stajyer aldığımı söyledim. Sonra da ona senden bahsettim." Liam masadan kalktı ve odada volta atmaya başladı, düşünürken böyle yaptığını çabuk öğrenmiştim. "Ama senin kim olduğunu zaten biliyorsa, neden senden bahsetmedi?"

"Benim aynı kişi olduğuma dair bir bağlantı kurmuş muydu?" Liam'ın Madam'a benden bahsettiği düşüncesinden beynimi kurtarmaya çalışarak soruyorum. "Ama hakkımdaki her şeyi biliyorsa ve dediğin gibi beni izliyorsa, o gün seninle görüşme yaptığımı da bilirdi."

Liam başını sallar. "Haklısın ama bunu bana neden söylemediğini ve neden hâlâ hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi davrandığını anlamıyorum."

"Belki de Jones'un kulübünde kimlerin olduğunu öğreneceğinden endişeleniyordur?"

Liam başını sallar. "Hayır, bu olamaz." Duruyor ve beni koltuktan kaldırıyor. "Jess, neden seni izlesin ki?"

Omuz silktim, "Sanırım Lena ona Chuck'ın benden para istediğini söylemiş."

"Ve Jones kulübüne çoktan girdiği için endişelenirdi," diyor. "Jess, annenin Jones'a neden borcu var?"

Başımı iki yana sallıyorum. "Sebebini bilmiyorum Liam," diyorum ona. "Ama bu sorunu değiştirmeyecek."

"Carrie ödeme sırasının sende olduğunu söylerken ne demek istedi?"

"Bilmiyorum, Liam!" diye bağırdım. Ses tonuma kaşlarını kaldırıyor ve ben de bir özür mırıldanıyorum.

"Çok değerli bir şey olmalı Jess. Seni bedenini satmaya zorlayacak kadar değerli." Gözleri kısıldı, "sen de işin içinde olduğun için mi?"

"Annemin uyuşturucu sorunlarına karışmıyorum," diye tükürdüm, suçlama imasından hoşlanmamıştım. "Onu ilgilendiren her şeyden uzak durmaya çalışıyorum."

Liam yanıma çöktü. "Madam bunun ne olduğunu bilebilir mi?"

Hiçbir fikrim yok, ama bu benim hakkımda nasıl bu kadar çok şey bildiğini açıklayabilir. "Annemin ne sakladığını öğrenmeliyiz," diyorum. "Jones'un bizi neden tehdit ettiğini sadece o biliyor."

Lastikler karavan parkının içinden geçen toprak yolda çıtırdıyor. Karavanın önünde duruyoruz. Plastik mini panjurların arasından mavi renkli bir ışık titriyor, bu da annemin yine televizyon izlerken sızmış olduğunu gösteriyor. Meraklı komşu Daisy daha kapıyı açmadan Liam ve ben içeri giriyoruz ve annemi şüphelenildiği gibi kanepede uyurken buluyoruz.

Onu sarsıyorum ve gözlerini açıp küfrediyor. "Şimdi ne istiyorsun?" diye soruyor.

Liam onun kolunu kavırıyor ve annesini dik oturtuyor. "Bilgi, Carrie." Kanepede onun yanına yerleşir. "Bana Jones'un Jessica'yı neden kullandığını ve ona neden borçlu olduğunu anlatacaksın."

Annem bana doğru bakıyor, ben de başımı sallıyorum.

"Jones'un açık artırmayı Jess'in yapmasına razı olacağını söylerken ne demek istedin?" Liam soruyor. "Neden parayı iki katına çıkardı? Sen ne yaptın?"

Annem yutkunuyor. Ayık olduğunu fark ettim. Annemi en son on yıl önce ayık görmüştüm. Alkollü araç kullanma olayından sonra kendini temizlemeye çalıştığında.

"Ondan bir şey aldım," diye yanıtlıyor annem. "Gerçekten değerli bir şey."

"Tamam," diyor Liam, benden daha sabırlı bir şekilde. "Peki ne aldın?"

Annemin elleri titriyor ve sigara paketine uzanıyor. Titreme o kadar kötüleşir ki Liam çakmağı kapar.

ve ona doğru çeviriyor. Derin bir nefes alıyor ve cevap vermeden önce koltuğa geri oturuyor. "Bir hayat."

İkimiz de bu cevabı beklemiyorduk. Liam arkasına yaslanıp annemin koluna dokunuyor ve kaybolan bakışlarını tekrar ona çeviriyor. Ağır çekimde başını çeviriyor ama çoktan odadan çıkmış gibi görünüyor. "Carrie, ne demek istiyorsun?"

"Bir hayat gerçekten değerlidir," diyor annem. "Jess'e o Grant ile ilgilendiğimi söyledim. Öyle de yaptım."

"Ona nasıl baktın Carrie?"

"Nasıl düşünürsün?" diye soruyor annem sertçe. "Kızıma dokundu. Onu öperken buldum. Pis elleri geceliğinin her yerindeydi."

Kalbim kulaklarımda çarpıyor. Dizlerimin üzerine çöktüğümü hatırlamıyorum. Annem sigarasını bana doğrulttu. "Sana o küçük elbiseleri giymeyi bırakmanı söylemiştim Jess. Erkekler ten görünce çılgına dönüyorlar. Sanki ellerinde değil."

Liam'ın sakın tavrını korumaya çalışıyormuş gibi rahatlatıcı bir nefes aldığını duyuyorum. "Carrie, Grant kim ve sen tam olarak ne yaptın?"

Annem derin bir nefes çekiyor, sonra ağzını açıyor, duman gözlerinin etrafında dönüyor. Daha kelimeler ağzından dökülmeden ne söyleyeceğini biliyorum. "Küçük kızıma dokunan o pis adamı öldürdüm. Jones'un yeğenini."

Fourteen

Büyük Patron Brandon Jones'un kardeşi olan merhum Terrance Jones'un oğlu GRANT JONES o berbat gecede odama girdiğinde hayatlarımız sonsuza dek birbirine karışmıştı. Annem Grant'i odamda yakaladı. O da dediğim gibi uçurtma gibi uçuyordu ve annem bana küçük bir fahişe ve daha travmatik hakaretler ederek kötü isimler söyledi, ama hepsi gösteriş içindi. Bunu bilmiyordum ve bize ne yaptığını anlatırken, zihnini uyuşturmak için neden eline geçen her uyuşturucuyu kullandığını ilk kez anlıyorum. Koluna iğneyi batıran ya da ciğerlerine kömürleşmiş dumanı çeken suçluluk duygusu değil. Korkudur. Saf ve basit.

Annem kızına tecavüz eden adamı evden kovacak kadar dikkatini dağıtmıştı. Sonrasında benim için ne yaptığını ise hiç bilmiyordum. Bize anlattığına göre, ertesi gece onunla barışmak bahanesiyle onu aramış. Onunla buluştuğunda, yeni aldığım sopayı kafatasında kırmış. Tozlu arka bahçemizde durup sigara içerek onun kan kaybından ölmesini izlemişti. Sonra da cesedini küflenmiş plastik duşakabine sardı.

Banyodaki perdeyi, arka bahçedeki çamaşır ipiyle onun etrafına sabitledi. Komşular uyuyana kadar beklediğinden emin olduktan sonra, onu eski Chevy'sine taşıdı ve cesedini attığı en yakın inşaat alanına sürdü. Grant'in oraya gömülmüş olması gerçekten ironik.

Her gün işe giderken inşaat alanının önünden geçiyordu ve otoparka hazırlık olarak zemini düzleştirmek ve tesviye etmek için silindir kamyonları kullanmak üzere olduklarını biliyordu. Saatlerce kazmış ama neyse ki kum ve kırmızımsı toprak, boru döşemesinden dolayı hâlâ yumuşakmış. Sonunda, diyor annem, sadece birkaç metre derinliğinde sığ bir mezar açmayı başarmış ve ardından üstüne fazladan toprak atarak Grant Jones'u ve o gece yaptıklarını başarıyla gömmüş.

Ertesi gün, sahip olduğumuz her şeyi topladığımızı ve bir sonraki karavan parkına taşındığımızı hatırlıyorum. Kafasının çok iyi olduğunu ve bunun onu paranoyaklaştırdığını düşünmüştüm, paranoyanın gerçek olduğunu ve adamı soğukkanlılıkla öldürdüğünü hiç bilmiyordum. Odamdaki fişe kısa devre yaptırmaya çalışırken içine ne girdiğini merak ederek hafif bir dehşet içinde izledim, ancak tüm karavanı yakmayı tercih etti, tüm yeri ve kanlı arka bahçeyi başarılı bir şekilde kömürleştirerek suçunun tüm kanıtlarını yaktı. Ev sahiplerinin umurunda değildi ve itfaiye müdürünün bir karavan parkını araştırması çok zahmetliydi, bu yüzden herkes kafasını çevirdi.

Günlerdir haberleri izlediğini ama hiçbir haber alamadığını söyledi. Annem her öğleden sonra Benny's'e giderken şantiyenin önünden geçiyor, sadece otoparkın asfaltının atıldığını görünce biraz rahatlıyordu. On gün sonra haberlerde Grant Jones'un işe gelmemesiyle ilgili bir haber yayınlandı ama bir daha haber yapılmadı.

Şimdi annemin neden televizyonun karşısına geçip, o pisliğin yüzü gösterildiğinde bana susmamı söylediğini anlıyorum

ve Ekran. Bu gerekir var korkmuş ve Bok dışarı .
Özellikle de bu konudan bir daha hiç bahsedilmediğinde.
Kimse onu aramıyordu.

Onu daha da korkutan şey ise Patron Jones'un asla
Yaptım.

Sonrasında o kadar sarhoş oldu ki
Bir direğe bağlanmış ve toplantılara ve rehabilitasyona gitmesi
emredilmiş. Biraz gitti ve bu ayık kalmaya çalıştığı tek zamandı.
Onu şişeye ve eski alışkanlıklarına geri döndürenin tacizcimin
şeytani hayaleti olduğunu çok az biliyordum.

On yıl sonra, neredeyse paçayı kurtarıyordu.

"Ben hallettim bebeğim."

Annemin benim için bir şeylerle ilgilenmeye çalıştığı tek
zamandı ve çok kötü gitti.

Batan güneş, evinin birinci katının tamamını tozlu altının camla
renklendirilmiş bir versiyonuyla doyuruyor. Sepya, tıpkı Liam'ın
okyanusa bakan gözleri gibi. Aklımı başıma toplamayı başardım
ve Liam'ın yanına oturdum, elimde bir fincan kahve,
bacaklarımız oturma odasındaki kanepede iç içe. Karavan
parkından ayrıldığımızı zar zor hatırlıyorum. Liam'ın bizi evine
geri götürdüğünü hatırlamıyorum, sadece annemin bana ne
yaptığını anlatırken gözyaşlarını gördüğümü hatırlıyorum.

Liam, "Jones, Carrie'nin Grant'i öldürdüğünü başından beri
biliyordu," diyor.

Sanırım başımı salladım. "Jones annemi bir şey için
kullanabileceği zamana kadar beklemiş olmalı. Grant piçinin
Jones'un yeğeni olduğunu bile bilmiyordum."

Liam iç geçiriyor. "Annen Grant Jones'a nasıl bulaştı?"

Omuz silktim, "Muhtemelen Benny's aracılığıyla. Yıllardır
orada çalışıyor. Benny tedarikini Patron Jones'tan alıyor."

Liam bir süredir sessiz, bu da beni endişelendiriyor. Annem
ona hikayeyi anlatırken dinledi, sessizce oturdu.

itiraf etti. Hâlâ pek konuşmuyor. Annem daha birkaç saat önce cinayet işlediğini itiraf edip sonra da cesedi gömerek olayı örtbas ettiğine göre fazla bir şey söylemesini de beklemiyorum. Yine de biraz daha konuşsa iyi olurdu.

"Mafyanın aile üyesini inşa ettiği binanın otoparkının altına gömdüğünün farkındasın," diyor Liam kesin bir ifadeyle.

Evet. Şimdi biliyoruz. Şimdi biliyoruz ama annemin onu gömerken bildiğini sanmıyorum. Yaptıysa ona tebrikler.

"Onu cinayetten ihbar edecek misin?" Ben soruyorum.

Liam bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor. "Hayır, Jessica. Annen seni koruyordu." Liam elimi tutarken omuzlarım gevşiyor. "Jones'un seni neden kullandığını artık biliyoruz ve bu sadece para için değil," diyor, "ama bilmediğimiz şey seni neden kulüpte kullandığı."

Patron Jones'un ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını fark ettim. Yeğenin kaybolması ve ölümüyle ilgili olarak annemden şüpheleniyor olabilir ama Jones'un ne olup bittiğine ya da benim tüm bu karmaşadan haberim olup olmadığına dair hiçbir fikri yok. Annemden intikam almak için beni kullanıyor, onun yaptıklarından şüpheleniyor ve bunu Madam'ın kulübüne girmek için kullanıyor olabilir. "Lütfen bana bunun sonunda bize avantaj sağlayacağını söyle."

Liam'ın yüzü acımasız bir görünüm alır. "Bundan şüpheliyim ama Madam'ın ne yaptığını ve neden yaptığını bulmamız gerek. Onu on dokuz yaşından beri tanıyorum ve mutlaka bir planı vardır."

"Bekle, onu on dokuz yaşından beri mi tanıyorsun?" Sesimdeki şaşkın tonu engelleyemeyerek soruyorum. Bu, Liam'ın üvey ağabeyinin onu daha fazla istismar etmesini engellemesinden sadece birkaç yıl sonraydı. Kadının ona yardım ettiğini söylemişti ama o kadar gençken yardım ettiğini sanmıyordum.

"Evet." Liam ayağa kalkar ve yürümeye başlar. "Kulübe geri dönüp Madam'ın ne yaptığını ve Chuck'ın kaynağının kim olduğuna dair bir haberi olup olmadığını öğrenmemiz gerekiyor."

"Ve yarın akşam için antrenman."

İri elleri altın rengi dalgaların arasında gezinirken Liam inliyor.

"Hâlâ gösteriyi yapmak zorundayız," diye hatırlatıyorum ona. "Kimsenin planları, Jones'un Madam'ın kulübüne neden girmek istediği ya da beni neden kullandığı hakkında hiçbir şey bilmiyormuşuz gibi davranmalıyız."

"Biliyorum, Jess."

"Birkaç gün önce çok hevesliydin. Artık değil misin?"

Bana kuru bir bakış attı. "Uyuşturucu ya da kara para aklama borcunu ödeyerek seni koruduğumu sandığım zamanlar. Bir cinayet hakkında mafyanın sessiz kalması için değil."

Beni yakaladı.

"Madam'dan bilgi almak için endişelenelim, sonra oradan devam ederiz." Liam parmaklarını oynatarak elini uzattı. "Buraya gel."

Kendimi açıyorum ve kollarımı ona sarıyorum, kokusunu içime çekiyorum ve kendimi onun sıcaklığıyla dolduruyorum. Tanıdık geldi, çok tanıdık. Çok yakın. Fazla dahil. Ama artık çok geç, bu yüzden başımı göğsüne yaslıyorum ve onu kendime çekiyorum, korumasının içine giriyorum.

Fifteen

NIGHT BEFORE AUCTION

"HANIMEFENDİ NEREDE?" Kulübe girerken LIAM pantolonsuz resepsiyon görevlisine havlıyor.

Resepsiyonist irkilir ve elindeki eski telefonu kucağına düşürür. Tekrar eline alır ve kapatmadan önce ahizeye bir şeyler mırıldanır. "Onu son gördüğümde Tiffany ile konuşuyordu. Özel odalardan birinde."

Liam resepsiyon görevlisine teşekkür etme zahmetine katlanmıyor ve ben de ona yüzümü buruşturarak, "Kusura bakma, tam bir pislik, ama çok stresli" diyorum ve Liam'ı kulübün kırmızı deri kaplı kapısına kadar takip ediyorum.

Bir Perşembe gecesi için ortalık oldukça canlı görünüyor. Birkaç çift etrafta dolanıyor, birkaç kişi şezlonglarda dinleniyor ve bir kadın yerde oturmuş, başı siyah giyimli bir adamın kucağında, adam parmaklarıyla saçlarını tarıyor. Başka bir kadın ise bacakları ve kolları bağlı, tuhaf görünümlü bir sandalyede oturuyor. Etrafındaki hiç kimse onun içinde bulunduğu durumu umursamıyor ya da önemsemiyor gibi görünüyor. Liam'ı tutmak için uzanıyorum ama kulüpte olduğumuzu hatırlayınca elimi bırakıyorum. Alt moddayım. Hatunu oraya kim koyduysa mutlaka geri alacaktır. Kimse bağlı olduğu için üzgün görünmüyor, o yüzden sanırım endişelenmeyi bırakıp neden burada olduğumuza odaklanacağım.

Bilgi.

Kapısı duvara çarpıp Liam içeri girdiğinde Madam masanın arkasındaki koltuğundan başını kaldırmaya zahmet etmiyor. Tembelce arkasına yaslanıyor, siyah gözleri Liam'ın üzerine düşüyor.

"Kapıyı kapat," diyor sertçe.

Liam beni içeri çekiyor, koltuğa oturtuyor ve ofisin kapısını sessizce kapatıyor. Hanımefendiye doğru dönüyor ve öne doğru eğiliyor, avuçlarını masasına dayıyor, omuzları ve sırtı tamamen dikleşiyor.

"Neden?" diye o kadar soğuk soruyor ki neredeyse tükürüyor. Buz.

Madam gözlerini kısar, bakışlarıyla beni değerlendirir. yüzüme doğru hareket etmeden önce ayak parmaklarıma kadar kayıyor. Görünmez V-kartımın kocaman kırmızı bir X ile işaretlendiğini ve Liam'ın elinde kalemi tuttuğunu görebiliyor gibi hissediyorum. Kaşlarını çatıyor ve neredeyse gülüyor.

"Sahte bir bakire için sahte bir müzayede," diyor. "Bu mükemmel."

Liam hareket etmiyor ve cevap vermek için bekledikçe daha da büyüyor gibi görünüyor.

"Sakin ol Liam," diyor Madam. "Jones Jess'i izliyordu. Lena iki hafta önce bana, Jess'i Lena'nın alındığı lokantaya kadar takip eden siyah bir araba gördüğünü bildirdi."

Liam'ın sırtı hafifliyor ve rahatlıyor ama sadece biraz. "Beni bu işe bulaştırmak için Jess'i kullandın. Onun kim olduğunu biliyordun ve ikimizi de kullandın. Neden?"

Madam iç çekiyor ve sandalyesine yığılıyor. Bu, kadını gördüğüm en bitkin haliydi. Gözümüzün önünde yaşlanıyor gibi görünüyor. "Patronun her yerde casusları var. Jones'un adamlarının kim olduğu ya da kimin kimin tarafında olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Sadece buradaki ofisimin temiz olduğunu biliyorum çünkü bir müşterim burayı, eskort ofisini ve kulübü böceklerle karşı süpürdü. Jones beni aradığında, bana ne yaptığını ve aylık açık artırmalar düzenlemeye başlayacağımı söyledi. Eğer konuşsam? Cehennemi yağdıracaktı.

Kulübümdeki kadınlar. Ne yapmam gerekiyordu? Korkmuştum."

Elimi kaldırıyorum ve ikisi de bana bakıyor. "Lena'nın takip edildiğini nasıl bildiğini hâlâ merak ediyorum."

"Lena'nın bu konularda tecrübesi var," diyor Madam ve Liam'a dönüp bakıyor. "Elimdekileri kullandım. Sana güvenemediğim için üzgünüm ama Jess'in kim olduğunu anladığımda, onunla burada buluşacak kişinin sen olman için her şeyi ayarladım."

"Aman Tanrım," diyerek koltuktan fırlıyorum. Liam'ın şaşkın ifadesini görene kadar bağırdığımı fark etmiyorum. "Seni lanet olası işbirlikçi bit-"

Liam kelimelerin ağzımdan çıkmasını engellemek için elini kaldırıyor. "Yeter, Jess. Otur ve daha fazla taşkınlık yapma."

Ona pis bir bakış atarak yere çöküyorum ama ağzımı kapatıyorum.

"Jones'un Jess'i kullanmayı planladığını anladın mı?" Liam bilgi almak için soruyor. "Sadece takip edilmesinden mi?"

"Hayır," diye yanıtlıyor Madam ve masasından bir zarf çıkarıyor. Zarfı Liam'a doğru iter. "Jess hakkında elimdeki tüm bilgileri topladım ve bulabildiğim kadarını buldum. Ne yapmayı planladığından emin değilim. Acımasız adamlar onu takip ediyordu ve Chuck Freeman hastadan da öte. Jones'un onu neden takip ettiğini anlamaya çalıştım ama annesinin Benny için çalıştığından başka bir şey bulamadım, o da Jones için kulübünde uyuşturucu satıyordu. Gözüm onun üzerindeydi ve sen buraya gelip yeni stajyerinden bahsettikten sonra iki kere iki dört eder dedim. Bu yüzden Lena'yı ona kartı vermesi için gönderdim."

Liam avucunu masaya vurarak, "Onu bu işin tam ortasına getirdin!" dedi.

Hem Madam I hem de Liam onun patlamasıyla sıçrar. Madam oturduğu yerden kalkar ama Liam yerinde kalır. Madam geri çekilir. "Öyle ya da böyle Jones tarafından kullanılacaktı. Onu takip ediyordu Liam. Eğer seni bu işe bulaştırırsam, şansı daha da artacaktı."

"Onu bir açık artırmaya katılmaya zorlayarak, asla reddedemeyecekti."

Madam başını sallar. "Bana başka seçenek bırakmadı. Bir açık artırma düzenledim ya da başka bir şey."

"Onu ne kadar tehlikeye attığın hakkında hiçbir fikrin yok Jolie," diyor Liam o kadar yumuşak bir sesle ki bu kadar çabuk sakinleşmesi neredeyse şaşırtıcı. Dom'umun söylediğinden çok daha fazla üzgün ve stresli olduğunu düşünmeye başlıyorum. Parmaklarını saçlarının arasında gezdiriyor. "Bu iş kontrolden çıktı. Şimdi de ben hedef alınıyorum."

Kulaklarım diken diken oldu. "Ne demek istiyorsun?"

Madam bana "F.E.A.R. hedef alındı," dedi. "Liam'ın ofis binasında sorunlar varmış."

Gömleğindeki kan. İki gün üst üste ofiste acil durum. Lanet olsun. Bektan işlerim Liam'ı şimdi de hayal edebileceğimden daha kötü bir duruma soktu. "Ofisinde ne oldu?" diye sordum.

Derin bir nefes aldı ve Madam'a ondan gördüğüm en soğuk bakışı attı, "Bu noktada, bu bir endişe değil, Jessica. Ben hallettim."

Ağzımı açıyorum ama itiraz etmemi ya da daha fazla soru sormamı engellemek için elini kaldırıyor.

"Şimdi olmaz," diyor ve Madam'a dönüp bakıyor. "Tüm detayları hallederiz ve kulübe yerleştirilen adamlarla ilgili ne yapacağımıza daha sonra karar veririz. Hâlâ şu lanet açık artırma sorunumuz var." Omuzları çöküyor ve kendimi bir pislik gibi hissetmeme neden oluyor. Şirketine yönelik tehditler alırken bir velet gibi kaçarak onun stresini daha da artırdım. Kim bilir ne oldu da gömleğine kan bulaştı? Arkama baktım, hâlâ Madam'la konuşuyordu, "-ve onu sahnede istemiyorum. Onu burada hiç istemiyorum."

"Öyle olmalı, Liam." Madam'ın yüzü yumuşar ve tekrar yerine oturur. "Üzülerek söylüyorum ki başka seçeneğimiz yok. Cam ve Kye inandırıcı görünmesi için teklif vereceklerini söylediler ama ihtiyacı olan miktara ulaştığımızda sen kazanacaksın."

Liam başını sallıyor, parmaklarını tekrar saçlarında gezdiriyor ve bana dönüyor. "Yukarı çık ve benimle odamızda buluş."

Kendimi var olan en zavallı insan eti parçası gibi hissederek ayağa kalkıyorum ve kapıya doğru yürüyorum. Ben daha açamadan, gürültülü bir vuruşla herkes irkildi. Kilidi açtım ve Tiffany'yi koridorda, yüzünde mahcup bir ifadeyle dururken bulduk.

"Cara'ya ve makyajına ihtiyacım var," diyor Tiffany ve kıvrıkcık kızıl saçlarını çekiyor. "Ve ütüsü. Otuz yedi numara otuz dakika içinde burada olacak. Saçımı düz seviyor."

Otuz yedi mi?

"Üye isimlerini bu şekilde gizli tutuyoruz," diyor Madam, sonra Tiffany'ye dönüyor. "Cara burada değil. Nerede o?"

"Kahretsin," diye tısladı Tiffany. "Çoktan yeni üyeyle birlikte olmalı."

"Kim?" Madam yerinden fırlayarak sandalyesini yere çarptı.

"Sana anlattığını söyledi," diyor Tiffany kocaman gözlerle. "Meraklı bir adam tanıyormuş ve sen de ona bir Comp ziyareti yapmasını söylemişsin, ama onunla birlikte."

Madam ve Liam'ın omuzları gevşer. "Unutmuş olmalıyım," diyor Madam, Liam'a bakarak. "İdare etmek zorundasın, Tiff."

Tiffany suratını asarak, saçını çekiştirerek ve ellerini dehşet içinde havaya kaldırarak oradan ayrılır.

"Hadi," diyor Liam ve elini sırtımın küçük kısmına koyuyor. "Diğerleriyle konuşmam gerek."

Diğerlerinin Cameron, Kye ve Evren olduğunu tahmin ediyorum. Midem ayaklarıma kadar çöktü. Kye'in takdimi en hafif tabirle berbattı ve Cameron'la tanıştığımda o kadar afallamıştım ki tüm o korkunçluğu algılayamadım. Evren'in varlığıyla başa çıkabileceğimden emin değilim. Geçen gece sahnede, yoğunluğu tüm kulübü işgal etti.

Liam beni dışarı çıkardı, oldukça kabaca kulübe geri götürdü. Madam'ın ofisinde bulunduğumuz kısa süre içinde kulüp

biraz arttı. Daha fazla insan etrafta dolanıyor, sohbet ediyor, garip ekipmanlar kuruyor. Sandalyeye bağı olan kadın kurtarıldı, bu beni çok rahatlattı. Büyük odanın ortasına, sahneye yakın bir yere doğru yürüyoruz ve Liam beni küçük bir kanepeye oturtuyor. Cara'yı ve onun yerine geçen Dom'u hatırlayınca içimi hafif bir tedirginlik kaplıyor. Gerçek bir Ravishing'in ne olduğuna tanık olduktan sonra, bu o kadar da kışkırtıcı değil. Benim için değil ve Liam için de olmadığına memnunum.

"Burada kal," diyor Liam.

Beyefendi moduna geri döndüğünü hatırlıyorum, bu yüzden başımı sallamak yerine ona gülümsüyorum. "Evet, efendim."

Bir parmağını çenemin altına sokup başımı geriye yatırıyor ve başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. Omurgamdan aşağı bir ürperti kayıyor. Tanrım, bu adam. Eğilip dudaklarını burnumun üzerinde gezdiriyor. İçime bir tatlılık doluyor, karnımda çırpınıyor. Onun sakinliği, onun güvenliği, beni merkezliyor ve yok olana kadar odayı yutuyor.

"Sen harika bir kadınsın, tatlım," diyor ve uzaklaşıyor.

Sırtını izliyorum, beyaz gömleğinin altında kasları dalgalanıyor ve kulüpte süzülüp gözden kayboluyor. Kanepede aşağıya doğru eğiliyor ve bir göz attığımda en sevmediğim patronum olacağından emin olduğum kişiden başkasını göremiyorum.

"Merhaba tatlı kız." Kye benden uzağa yerleşiyor, bana dokunmamaya dikkat ediyor, ki adamın cüssesi düşünüldüğünde bu çok zor. Bir kolunu kanepenin arkasına dayıyor ve gövdesini bükerek bana bakıyor. "Seninle uğraşmamam gerekiyor ama Liam'ın Little'ıyla konuşmama aldırmayacağını biliyorum."

"O zaman belki de sen devam etmelisin," diyorum ve el sallayarak onu uzaklaştırıyorum.

"Aferin kızıma." Kye o gülünç sırtışıyla sırtıyor ve bir tutam saçını alnından fırçalıyor. Başımı sallıyorum ve başka tarafa bakıyorum. "Liam'ın sana karşı çok yumuşak olmadığını bilmek güzel."

Gülümsememe engel olamıyorum.

"Bu sırtıştan anladığım kadarıyla siz de daha yakından tanışmışsınız."

Panik içinde baktım. Tanrım, artık bakire olmadığımı haykıran bir işaret takıyor olmalıyım. Yüz ifademi gören Kye'in dudaklarında bir gülümseme beliriyor.

"İkna edici bir piç olabiliyor," diyor. "F.E.A.R.'ı onunla birlikte kurmam için beni nasıl etkiledi sanıyorsun? Liam bir şeyi kafasına koyar ve hedefine ulaşana kadar da durmaz."

Ve Liam'ın hedefi, sanırım, bendim. Tam olarak ne yapmaya çalıştığından hâlâ emin değilim ama erkekleri uzak tutmak için inşa ettiğim tuğla duvarı aşmayı başardı. Ben bu muyum? Bir meydan okuma mı? İstedliğini elde etti, kendimi isteyerek teslim etmemi sağladı, peki şimdi ne olacak? Bu oyundan bıkacak ve fethetmek için başka bir şeye mi ihtiyaç duyacak?

Liam yanımızda dururken Kye, "Şeytana bak," diyor ve ayağa kalkıyor. "Senin ufaklık uslu durdu. Bir şeyleri doğru yapıyor olmalısınız. Sadece bir kez konuştu."

Liam'ın kaşları birbirine çatıldı, "Konuştun mu? Kimseyle konuşmak yok dediğimi biliyorsun."

"Ama onu tanıyorum, efendim."

Eğiliyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Doğru," diyor ve tekrar Kye'a bakıyor. "Konuşmamız gerek. Madam tüm durum hakkında sizi bilgilendirdi mi?"

Kye başını sallar ve Evren yürürken geri adım atar. Dantel giysilerin üzerine koşum takımı gibi görünen siyah deri bir kıyafet giymiş küçük bir kadın da onunla birlikte geliyor ve dizlerinin üzerine çökerek gözlerini yere diyor. Öne doğru eğilerek daha yakından bakıyorum ve kadını buradaki ilk gecemden tanıyorum. Koyu renk gözler.

Onun yanında sessizce yerde oturmasına şaşırarak dikkatimi tekrar Evren'e veriyorum. Onu gördüğümde, neden öyle olduğunu da anlayabiliyorum. Adam yakından daha da muhteşem. Liam şimdiye kadar gördüğüm en seksi erkeklerden biri ve kontrollü ve sade tarzında bir nezaket var

Bana hükmediyor olsa bile bu ona yansıyor. Kye koca bir ayı ve kendimi onun yanında rahat hissetmekten alamıyorum. Bu Evren mi? İlk gözlemim ona mükemmel uyuyor.

Bu kez saçları arkaya doğru toplanmamış ve omuzlarının üzerinden düz, temiz çizgiler halinde gevşekçe düşüyor, tepedeki ışıkların gül rengi tonu oniks parlaklığında ateşli çizgiler yaratıyor. Her yeri kusursuz ve mükemmel kesilmiş. Düğmeli gömleğinin altındaki belirgin kaslar zayıf görünüyor, bir dansçı gibi onunla birlikte titizlikle hareket ediyor. Yakından bakınca gözlerinin karanlık olduğunu görüyorum, o kadar karanlık ki kulübün alçak ışığında siyah görünüyorlar. Tepedeki ışıklardan gelen aynı kırmızı ateş ona şeytani bir görünüm veriyor. Kanepedeki alçak yerimden gelecekteki üç numaralı patronuma bakıyorum ve sahnedeki kadının kullandığı kırbacı nasıl sessizce kabul ettiğini anlıyorum.

Önümüzdeki hafta işler kesinlikle ilginç olacak.

Evren elini dalgınca Kara Göz'ün başının üzerinde gezdiriyor. Ağzımı kapatıp Liam'a bakıyorum, neyse ki arkadaşına olan şaşkınlığımla eğlenmiş görünüyor.

"Alabilir miyim?" Evren bana eliyle işaret ederek söylüyor.

Nefesimi tutuyorum. O, bebek evindeyken geceliğimi kaldırmamı isteyen sert sesli adam. Onun için ayıcığını kaldırmış olan Kara Göz'e dönüp bakıyorum. Beni ne için isteyebileceğini anlamaya çalışırken kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ve yardım için tekrar Liam'a bakıyorum.

Liam ona, "Seni uyarıyorum, ağzı bozuktur," der.

Kye gülüyor ve tekrar yanıma oturuyor. "Küfür içermeyen bir cümle kurmaktan aciz."

"Merhaba." Evren elini uzatıyor ve Liam'a kendini tanıtip tanıtamayacağını sorduğunu fark ettiğimde şaşkınlıkla bakıyorum. "Ben Bir Numara."

Vay anasını. Evet, bahse girerim burada bir numaradır.

"Ah," diye inliyor Kye. "Kıza karşı bu kadar resmi olma. O senin kim olduğunu biliyor."

Evren o siyah gözlerini tekrar bana dikmeden önce Kye'a soğuk bir bakış fırlatıyor ve ben onun elini tutmadığımı fark ediyorum. Gevşek bir eli onunkine koyuyorum, gözlerim Liam'a dönüyor ve nasıl davranmam gerektiği konusunda onu referans alıyorum. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama aralarında bir tür güç mücadelesi yaşanıyor ve ben bunun bir parçası olmak istemiyorum.

"Konuşabiliyor musun?" Evren bana soruyor. "Kendini tanıtmak kibarlıktır."

Dudağım kıvrıldı. Liam haklıydı. Bu adamla pek iyi anlaşılamazdım. "Adım Jessica, ama sen bunu zaten biliyorsun, değil mi?"

Beni şaşırtan bir gülümseme yayılıyor ve gözlerini karartıyor. "Liam'ın sabrına hayranım."

Kye eğildi ve bana şöyle dedi. "Liam bir değişimci olduğunu reddediyor ama bence bunu kabul etmek istemiyor."

Liam sanki bu bir tür hakaretmiş gibi "Ben bir anahtar değilim," diyor ama Kye'a sırtıyor, yani bu aralarında süregelen bir şaka olmalı. Ne demek istedikleri hakkında hiçbir fikrim olmadığı için bunu sormam gerekecek. "Bir kadına kendini ifade etmesi için alan tanımak benim için sorun değil."

Evren, "Bu sadece ne olduğunuzu gizlemek için bir bahane," diyor.

Liam onun sözlerini duymazdan geliyor ve beni koltuktan kaldırıyor. Kara Göz'e dönüp bakıyorum ama o da benim gibi tam bir alt modda.

"Sweets, odaya çık." Liam eğiliyor ve dudaklarını kulağıma değdiriyor. "Pozisyonunu al."

Her nasılsa, günlerce süren strese, her köşede gizlenen tehditlere ve ortaya çıkan bir cinayete rağmen, bu sözler her şeyi kırıyor ve ona gülümsüyorum. "Evet, efendim."

Evren'e kaba bir bakış attıktan sonra - adam Egzotik Seks Tanrısı gibi görünebilir ama kontrol manyağıdır - Liam, Kye'ın saçımı düzeltmesine bir dakika izin verdi ve bana

Küçük elbisem küçük bedenime çok yakışıyor. Ben uzaklaşırken konuştuklarını duyuyorum.

"Güzel bir kıcı var," diyor Evren, muhtemelen gerekenden daha yüksek sesle.

Kocaman bir sırtışla ikinci kata çıkan merdiven boşluğuna doğru ilerliyorum. Koridorda özel odamıza doğru yürürken karnım zonkluyor. Buraya geleli iki gün, onunla tanışalı ise neredeyse bir hafta olmuştu. Kahretsin, ne kadar hoppa bir kadına dönüştüm. Bir hafta ve Dom'um beni seks delisi bir canavara dönüştürmeyi başardı.

"Geçen gün seni üzdüğüm için özür dilerim." Kraliçe Cara'nın şakıyan sesi koridorda yankılanıyor. Onu özel odalardan birinin dışında dururken görüyorum. Sonraki birkaç kelimenin üzerine fazladan şeker koyuyor, onları ek bir şirretlikle tatlandırıyor. "Hanımefendi bana tetikleyicileriniz olduğunu söylemedi."

Gözlerimin onun üzerinde kaymasına izin veriyorum, benden aşağıda olduğunu bilmesini sağlıyorum. Bu oldukça sığ ve düpedüz sinsice ama kendime engel olamıyorum. Kadın derimin altına sürünüp yumurta bıraktı. Cara'nın yaslandığı kapalı kapıya başımı sallıyorum. "Bu akşamki efendin senden bıktı mı?"

Tüm tüyleri güzelce yerinde duruyor ve ben tek bir tanesini bile karıştırmayı başaramadığım, onun yerine kendi tüylerimi yerinden oynattığım için kendime lanet ediyorum.

"O sert biri," diyor Cara. "Liam gibi yumuşak değil. Eminim arkadaşım seninle çok eğlenirdi."

Yeme direniyorum ve Liam'a yumuşak dediği için alaycı suratını yumrukluyorum. Özel odaya girip kapıyı arkamdan kapatmadan önce ona en iyi, beni sıkıyorsun kaltak, gülümsememi veriyorum.

Çekmeceleri karıştırıyorum ve beyaz maskemi ve bilekliğimi bıraktığım yerde buluyorum. Yeterli zaman olduğunu umarak soyunuyorum ve banyoya koşup makyajımı tazelemeye çalışıyorum. Bu akşam antrenman yapabileceğimizi umarak duşta durulanıyorum. Şu lanet sahne gösterisi ve müzayededen önce bir günüm var.

İşim bittiğinde kendimi hazırlıyorum ve yatağın ayak ucunda duruyorum, maskeyi başıma geçirmeden önce bilekliğimi bileğime takıyorum. Şimdi bekliyorum. Neyse ki uzun sürmeyecek. Çok geçmeden koridordan boğuk sesler duyuyorum. Maskeyi gözlerimin üzerine çekiyorum ve parmaklarımı arkamda birleştirerek dik duruyorum. Sonunda kapı yumuşak bir gıcırtyla açılıyor. Kalbim göğsümde çarparak hafifçe başımı döndürüyor. Ayak parmaklarım parke zeminde kıpırdıyor ve beklentiyle sırtıyorum.

Ayakkabılar, Liam'ın normalde yürüdüğünden biraz daha yüksek sesle ve daha sert bir gümbürtüyle yerde sürtünüyor. Daha geride duruyor, bana hiçbir şey söylemiyor. Ne düşündüğünü merak etmekten kendimi alamıyorum. Liam genellikle bir şeyi doğru yaptığımda beni överek söze başlar, beni bekletmez. Midem çalkalanıyor, biraz huzursuzum. Bir çekmecenin tahta fısıltısıyla açılıp kapandığını duyuyorum. Merdivenlerden koşarak çıkmış gibi ağır, biraz düzensiz nefes alışları biraz daha yaklaşıyor.

Daha hızlı ayak sesleri. Yaklaşıyor ve sonra yakınımda duruyor. Ayaklarımın dibindeki zemine çarpan metalin kayma ve kıvrılma sesleri nabzımı hızlandırıyor. hızlanır. Ama o yakındayken olduğu gibi değil.

Liam değil. Liam değil.

Ellerimi çözüp hareket etmeye başlıyorum ama kalın bir şey ağızıma çarparak dudaklarımı ayırmaya zorluyor, sonra da başımın etrafını sarıyor. Bir ayakkabı dizlerimden birinin arkasına çarpıyor. Yere yığılıyorum, kendimi yakalamak için uzanıyorum ama iri eller bileklerimi kavıyor, beni yere itiyor ve sırtıma sabitliyor. İçgüdüsel olarak, omurgama baskı yapan ağırlığın altında eziliyorum. Saçlarım tutuldu ve başım yere çarptı. Acı kafatasıma saplanıyor, sonra azalıyor ve beni sersemletiyor. Soğanlı vücut kokusu havaya siniyor ve ağızımdaki kalın malzemede boğuluyorum, zar zor nefes alabiliyorum.

Nefesimi içime çekerek çığlık atmaya başlıyorum ama daha boğazımdan çıkmadan yan tarafıma gelen bir tekme çığlığımı kesiyor. Kaburgalarımın keskin bir acı yayılıyor ve inliyorum. Bir homurtu duyuyorum ve

metal tıngırdıyor. Soğuk deri, birbirine sıkıca bağlanan bileklerimi sarıyor. Ağzımdaki kayış çekilerek başım geriye doğru itiliyor ve öğürüyorum. Tekrar ayağa kaldırılıp bağlı ellerimin üzerine yatağa çarptırıldığımda kulağımın etine ekşi nefesler düşüyor. Bir çığlık atmaya çalışıyorum ama yanağıma gelen darbenin şiddetiyle başım geriye düşüyor.

"Sessiz ol, küçük kız," diye hırlıyor.

Sesini tanıdığımda donup kalıyorum. Maskeyi kavriyor ve gözlerimden aşağı çekiyor.

Chuck.

"Bu hasta heriflerin neden bir kadının ağzının kapatılmasından hoşlandıklarını anlayabiliyorum," diyor, soluk yüzü alaycı bir ifadeye bürünüyor, ağzındaki altın diş parlıyor. "Konuşamıyorsan tartışamazsın, değil mi küçük orospu?"

Gözlerim yaşıyor ama ona ağladığımı, yalvardığımı ya da herhangi bir şekilde işbirliği yaptığımı görme zevkini tattırırsam lanetleneneceğim. Bunun yerine çığlık atıyorum, ağzımdaki tikaçtan mümkün olduğunca çok küfür çıkarmaya çalışıyorum ama Chuck gülüyor. Ayaklarımı yere sağlamca basarak yataktan fırladım ve öne doğru hamle yaparak omzumu onun çıkıntılı karnına çarptım. Homurdanıyor ama göbeği darbeyi emiyor ve zar zor hareket ediyor, sadece beni yatağın üzerinden geriye itecek kadar. Sırt üstü yere düşüyorum, kelepçelerin deri ve metali sırtımın küçük kısmına batıyor. Omurgamdaki acıyla nefesim kesildi ve yanıma yuvarlandım. Chuck bacaklarımı kavradı ve beni yüzüstü çevirdi. Bileklerimin mandallarını çözüyor, kollarımı büküyor ve başımın üzerine kaldırmaya zorluyor. Tekrar çığlık atıyorum. Başımın arkasına vuruyor ve gözlerimde küçük yıldızlar oluşuyor. Oda hafifçe sallanıyor. Ellerimi yatak başlığına sabitlemek için zincirleri kullanıyor. Başımı çeviriyorum, gözlerimdeki küçük piksellere odaklanmaya çalışıyorum ve nefes alabilmek için nefeslerimi yavaşlatıyorum.

"Bir daha çığlık atarsan boynunu kırarım," diye homurdanıyor. Chuck ayaklarımı zincirlerle yatağın demirlerine bağlıyor ama karnını birkaç kez tekmelemeden önce değil,

Avazım çıktığı kadar bağıriyorum. Ama çıkardığım her ses nafile, ağzımdaki tıkaç çıkarmayı başardığım her çığlığı boğuyor. Chuck bir yastık alıyor ve yüzümün yanında durarak çığlıklarımı tamamen boğmakla tehdit ediyor. Sakinleşiyorum ve çığlık atmayı bırakıyorum. Yastığı bir kenara atıyor ve elini yavaşça eşofmanının önünden içeri kaydırıp aletini kavlıyor. Tüm vücudum donuyor. "Gerçek bir erkeğin nasıl hissettiğini bilmek ister misin?"

Ağlamayacağım. Ağlamayacağım.

Gözyaşlarımı yutuyorum ve Chuck'a Liam'ın onun suratını dağıtacağını söylüyorum ama sesim boğuk nefesler halinde çıkıyor.

Chuck başını yana eğmiş, dikkatle dinliyor. "Ne dediğini anlayamıyorum prenses," diyor gülerek. "Eminim seni beceren şu hasta Liam Firth hakkında bir şeyler söylüyorsundur. Seni beceriyordu, değil mi?"

Bu sefer ona Liam'ın sadece yumruk atmayacağını, onu yere yatıracağını ve böylece onu öldürebileceğimi söyledim.

"Bahse girerim Firth'ün seni kurtarmaya geleceğini söylüyorsundur." Chuck şifonyerlere doğru ilerliyor ve baston gibi uzun bir sopa çıkarıyor. Daha önce görmemiştim ama kötü görünüyor, özellikle de sopayı tutan adamın gözlerinde psikopatça bir pırıltı olduğu için. Avucuna vurarak bana doğru yürüyor. Maskeyi tekrar yukarı çekip gözlerimi kapatıyor. Her şey kararıyor, dünyam aniden karanlıktan ve kulaklarımı acıtacak kadar keskin seslerden başka bir şey olmuyor. Koku alma duyum yoğunlaşıyor, ekşi vücut kokusu ondan yayılıyor ve burun deliklerimi istila ediyor. Chuck elini kığımın derisinde gezdiriyor ve dokunduğu her sinir ucu acıyla karıncalanıyor. "Firth'ün acil bir telefon görüşmesiyle meşgul olması çok kötü. Yani ayıracak vaktimiz var."

Kahretsin. Boku yedim. Bu noktada ağlamakta utanılacak bir şey yok. Hem de hiç.

"Jones nereye gidersen git, seni bulabileceğimizi hatırlatmamı istedi," diyor Chuck. Eli kığımından ayrılıyor. Sopa'nın serin ahşabı tenimin üzerinde kayıyor ve sonra o da gidiyor. Kaskatı kesildim, çığlığım baston arkama inmeden önce kaçmaya başlamıştı bile. Acı içimi temiz bir çizgiyle kesiyor,

karnıma kadar yayılıyor. Çığlık boğazımda düğümleniyor.
"Burada, kulüpte. F.E.A.R.'da."

Nefesimi kesecek bir güçle kıcımın üzerinde tekrar çatlıyor.

"Firth'ün evinde," diye devam ediyor Chuck ve bastonunu tekrar yere vuruyor. "O boktan karavanda." Baston tekrar yere iniyor ve göz kapaklarımda arkasındaki karanlıkta renkler yanıp sönüyor. Tekrar vuruyor.

Tekrar.

Şeftali.

"Ne diyorsun sen?"

Bir sonraki darbe kalçalarımda yumuşak etini kesiyor. Sıcak nem kalçamdan aşağı kayıyor. Bileğimi büküp bileziği almaya çalışıyorum ama kayışlar çok sıkı.

Şeftali. Lütfen durun. Şeftali.

"İniltilerini anlayamıyorum, güzel kız," diye ağır ağır nefes alıyor. Baston bacaklarıma iniyor. Dişlerimi sıkıyor, acıyla nefes almaya çalışıyorum.

Tahta çatırtıları, birinin bağırması, çığlık atan erkek sesleri. Yatak sallanıyor ve birkaç yüksek sesli çatırtı odayı dolduruyor.

"Buraya nasıl girdi lan?" Kye'ın sesini hemen tanıdım.
"Yakalayın onu."

Yumuşak bir ses kulağıma fısıldıyor, bana her şeyin yolunda olduğunu söylüyor. Beni yakaladı. Ellerim serbest bırakıldı, sonra bacaklarım. Maske aşağı kayıyor. Ağzımdaki tıkaç kayıyor ve karnımı tutarak kuru kusuyorum ama sırtımdaki ve bacaklarımdaki acı beni durduruyor.

"Kanaması var," diyor başka bir erkek sesi.

Sonunda gözlerim açıldı. Beni kucağına çeken adamdan uzaklaşıyorum ama uzuvlarım çok ağır ve her hareket ettiğimde her yerim yanıyor.

"Kıpırdama," diyor ve beni çözenin Evren olduğunu ve şu anda parmaklarını saçlarımda gezdirip beni sessizce susturduğunu fark ettiğimde sendeleyerek uzaklaşıyorum.
"Yaralanmışsın."

Gözlerim nihayet yeterince odaklanıyor ve başımı biraz daha kaldırıyorum ama Evren başımı tekrar kucağına itiyor ve sıcak elini omzumda gezdiriyor. Yarı çıplak olduğumu ve kıcıma ve bacaklarıma vuran acının aslında hareketsiz kalmam gerektiği anlamına geldiğini düşünerek ona izin veriyorum. Kaçmaya çalışan gözyaşlarıma direnerek kollarımı çıplak göğsümün üzerine sarıyorum. Odanın ortasında duran adama odaklanıyorum, elleri dehşet içinde kel kafasının üzerinde.

"Ne kadar kötü?" Cameron Ellis Cajun aksanıyla soruyor.

"Henüz emin değilim," diyor Evren, hâlâ kolumu ovuşturarak. "Git Liam'ı bul."

Cameron ayrılıyor ve Kye odanın ortasındaki yerini alıp ellerini saçlarında gezdiriyor. "Başka bir şey yaptı mı, tatlım?" Sesi biraz çatallaşıyor. "O-"

Söyleyemiyor bile. İnsanlara sapıkça şeyler yapan bu adamlar.

"Hayır," diyorum ve omuzları rahatlayarak çöküyor. Tekrar doğrulmaya çalışıyorum ama iki adam da uzanmam için havlıyor, ben de beni psikopat Chuck'tan kurtardıklarını düşünerek uzanıyorum. Başım Evren'in kucağına dönüyor ve gözlerim Kye'dan aşağı kayarak yerde yatan Chuck'ı oluşturan sarı eşofmana odaklanıyor. "Lütfen bana onu öldürdüğünü söyle."

"Hayır," diyor Evren, ellerini hâlâ kolumda gezdirerek. "Liam buraya geldiğinde ölmüş olmayı dileyecek."

Yine oturmak daha iyi olurdu ama acı tüm vücuduma ateş gibi yayılıyor.

"Uh, uh," diyor Evren. "Yaralanmışsın. Böbreklerine vurduğunu sanmıyorum ama moraracaksın."

Siktir, bu kulağa hiç hoş gelmiyor.

Kapı uçarak sonuna kadar açıldı, duvara öyle bir kuvvetle çarptı ki şam duvar kağıdının altındaki sıva çatladı. Liam hışımla odaya giriyor ve gözleri bana takılınca duruyor. Öfkesi havada çatırdıyor, yoğunluğu neredeyse elle tutulabilir. Öylece duruyor, gözleri benden yerdeki Chuck yığınının kayıyor. Liam'ın

Sepya gözleri kararıyor ve Chuck'ın birkaç dakika önce görüldüğü kadar psikopat görünüyor. Hışımla Chuck'ın yanına gider, bacağını geri çeker ve tekme atar. Gürültülü bir çatırtı odayı dolduruyor. Liam tekrar tekmeliyor, sonra tekrar ve Cameron onu itip "Liam, dur!" diye bağırana kadar Chuck'ın total bedenini tekmelemeye devam ediyor.

Liam derin nefesler alarak geri çekiliyor. Evren'in eli tekrar kolumda geziniyor. Çenem titriyor ve Liam bana doğru ilerliyor.

"Sanırım en kötüsü poposunda bir kesik olabilir," diyor Evren kesin bir ifadeyle. "Onun dışında, bence sadece sana ihtiyacı var Liam."

Ve bununla birlikte ağlamaya başladım.

Liam beni kaldırıyor ve ben de sırtımdaki çığlık çığlığa acıyı, bacaklarımdaki yakıcı ıstıرابı görmezden gelerek kollarımı ona doluyorum ve yüzümü boynuna gömüyorum. "Şeftali dedim. Durmadı. Bileziğimi alamadım."

"Tuttum seni Jess," diye fısıldıyor Liam ve beni odadan çıkarıyor.

Tepeden tırnağa muayene, Kye'ın kişisel zulasından ağrı kesici ilaçlar ve sert bir içkiden sonra US1'den güneye doğru yol alıyoruz. Liam dikiz aynasından bakıyor, çenesi o kadar gergin ki azı dişlerinin kırılacağından endişeleniyorum. Beni kontrol etmek için göz ucuyla bakıyor. Ona iyi olduğumu söyleyip duruyorum ama bunun bir yalan olduğunu biliyor. İyi değilim ve muhtemelen Miami'den, Jones'tan, Chuck'tan ve kulüplerden bir süreliğine uzaklaşana kadar da iyi olamayacağım.

Güneş Güney Glades'in üzerinde batıyor ve manzarayı koyu bronz rengine boyuyor. Tüm dünya donuk görünüyor, gece bastırmadan hemen önce yerleşen kasvetli ışııkla doyurulmuş eski bir fotoğraf gibi. Yolu kaplayan küçük çalılar ve mangrovlar siyah lekeler ve mürekkep sıçramalarına dönüşmüş.

Bizi Key Largo'ya götürecek uzun yola çıkmadan önce son benzin istasyonunda hızlı bir mola verdik.

Sonra oradan, Liam alt anahtarlardan birinde yer alan evinde kalacağımızı söyledi. Sessiz olacağına ve kimsenin beni orada bulamayacağına söz veriyor. Anneme bakması için birini de göndereceğini söyledi.

"Annem mi?" Ben soruyorum.

"Onu öylece bırakamayız. Sana yapılan saldırı sınırı aştı," diyor Liam. "Sam onu güvenli bir yere götürecekt."

"Sam kim?"

"Suikastçı."

Uyuşturucu ve içkinin yol açtığı uyuşuklukla birlikte bir tür şok, kesik ve travma sonrası yaşadığının farkında olarak kıkırdamaya çalışıyorum ama canım yanıyor, o yüzden duruyorum. Liam ve Kye'ın bana verdiği ağrı kesici ilaçlar acımı hafifletti ve Tanrı'ya şükür dikiş atılmasına gerek olmadığını söyledi ama kalçalarımda öyle derin yaralar var ki sanki kıcımlı dikenli tellerin üzerinden geçirmişim gibi hissediyorum. Tüm vücudum bir dikenli telle dövülmüşüm gibi acıyor ve sabah nasıl acıyacağını düşünmekten nefret ediyorum.

"Açık artırmaya katılmayacaksın," diyor Liam ve direksiyonu öyle sıkı kavlıyor ki, kopacak diye endişeleniyorum. "Kulübe geri dönmüyorsun. Jones'la ben ilgilenirim. Ondan daha kötü adamları indirdim."

Bu beni sisten çıkardı ve zar zor tanıdığım adama baktım. Ben de onu tanımıyorum. Son bir haftada belki de çoğu kişiden daha fazla şey öğrendim, ama o bir ömür boyu sırlar ve acılar saklıyor. Bana üvey kardeşinin çöküşünü anlatırken öyle neşeyle gülmüştü ki, şimdi Liam'ın bununla bir ilgisi olup olmadığını merak ediyorum.

"O zaman ne yapacağız?" diye sordum. "Madem müzayedeye katılmamı yasakladın."

"Bir yolunu bulacağım," diye yanıtlıyor. "Jones'un taleplerine boyun eğersen, bunun parayla biteceğini kim söyleyebilir? Ya da açık artırmayla? Sizi kullanmaya devam edecek, sizi kontrol etmek ve sahip olmak için korkuyu kullanacak, ta ki bundan bıkana kadar."

"Sonra ne olacak?"

Liam cevap vermiyor ama vermek zorunda da değil. Kaynaklar bir kez kullanıldığında, elden çıkarılma eğilimindedirler. Telefonum çalıyor ve ben sıçıyorum. Liam'ın eli kalçama indi. Ayaklarımın arasında yerde duran çantamdan telefonu çıkartıyorum. Ekranda şu yazıyor: SEVGİLİ ANNEM, annemin aradığını bildiriyor.

"Ne?" Ahizeyi kaldırdım.

Bir dakika boyunca sessizlik oldu, sonra yumuşak bir ses "Cevap verdiğinize çok sevindim Bayan Caughlin" demeden önce uzaklardan küçük bir inilti geldi.

Tnel görüşü tuhaf bir şeydir. Tuhaflaşan sadece gözler değil. Sesler, kafanızı tamamen beyaz gürültü ile dolduran düşük titreşimli bir uğultuya dönüşür. Kokular kaybolur ve uyuşukluk artık bedeni tanımlamak için bir kelime bile değildir çünkü zihin artık ona bağlı değildir. Herhangi bir şeye dair tüm farkındalık azalır ve geriye tam önünüzde küçük bir görüş noktasından başka bir şey kalmaz.

"Hâlâ orada mısınız Bayan Caughlin?" Patron Jones soruyor, sesi telefonda o kadar yumuşak ki bir makine gibi çıkıyor. "Evet," diye cevap vermeyi başarıyorum, dar pencereye odaklanarak. Önümdeki yol.

"Adımı söylemeyin, Bayan Caughlin. Kimsenin konuştuğumuzu bilmesini istemiyoruz."

Nefes alıyorum. Tek yapabildiğim bu.

"Bak, Bay Freeman'dan haber alamadım Jessica," diyor. "Sana Jessica diyebilir miyim?"

"Evet," diye mırıldanıyorum ve Liam bacağımı kavırıyor.

"Kim o, Jess?" Liam gözlerini benden yola çevirerek soruyor.

"Jessica," diyor Jones, "Liam Firth'e annenin aradığını söyle. Anladın mı? Onunla konuşmak istersen Carrie burada."

Ellerim titremeye başlıyor ve yutkunuyorum, cep telefonunu o kadar sıkı kavırıyorum ki atlamaması mucize. "Annem arıyor."

"Aferin kızım," diye fısıldıyor Jones. "Chuck'ın nerede olduğunu biliyor musun Jessica?"

"Evet."

"Mesajımı ilettiler mi?" "Evet."

"Güzel," diyor Jones. "Bana bir borcun var Jessica, ama ödeyemeden gittin."

"Sanırım oldukça iyi bir nedenim vardı," diyorum ona. "Ve o lanet açık artırmayı yapmayacağım."

Kıkırdıyor. Kafa derim karıncalanıyor. "Cesaretin var. Bunu sevdim Jessica."

Ona kendini becermesini söylemek istiyorum ama annemle konuşmam gerektiği için yapamıyorum, onun yerine derin bir nefes alıyorum ve "Jones'un gösteri alamamakla başa çıkması gerekecek" diyorum.

Diğer uçtaki sessizlik içime korku salıyor ama sonunda konuşuyor.

"Borcum var Jessica," diyor. "Sen ve Carrie bana borcunuzu nasıl ödemeyi planlıyorsunuz?"

Ona lanet olası bir pislik demeyi tartışıyorum; ne de olsa annemle ilgili düşüncelerimden çok da uzak olmayacaktı.

Jones, "Görüyorsunuz ya, her şeyin peşini bırakacaktım," diye devam ediyor. "Ama paramı almam lazım, anlıyor musun? Annen anlıyor, değil mi Carrie?"

Küçük bir çığlık duyuyorum ve panik boğazıma hücum ediyor. Ağlamamak için kendimi zor tutuyorum. "Anlıyorum," diyorum ona.

Liam, "Annene Sam'in onu sabah alacağını söyle," dedi. "Bu gece eşyalarını toplayabilir."

Mesajı iletiyorum ve Jones anneme monoton bir sesle öyle soğuk bir şey söylüyor ki kemiklerim donuyor.

Jones, "Jessica, yanındaki adama dönmeni istiyorum," diye talimat verdi.

Liam'a bakmak için başımı yavaşça çeviriyorum. "Tamam."

"Bu noktadan sonra, onunla birlikteyken söylediği, yediği ve içtiği her şeyi bana anlatacaksın. Ne zaman sikişirse

Seni. Seni nasıl becerdiğini. Hangi projeler üzerinde çalıştığını ve F.E.A.R.'da yaptığını gördüğünüz her şeyi."

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki Liam'ın beni kontrol etmek için arabayı nasıl kenara çekmediğini anlamıyorum. "Neden?"

"Senin sahibin benim Jessica. Annen bana bir hayat borçlu."

Cevap vermiyorum çünkü ne diyebilirim ki? Annem onun yeğenini öldürdü. Mafyanın aile üyelerini öldürüp paçayı kurtaramazsın. Jones ödeme yapılmasını bekliyor. Bir hayat için bir hayat.

Benimkini.

Jones, "Gelişmeler için her hafta arayacağım," diyor. "Liam'ın ya da meslektaşlarından herhangi birinin öğrenmesine izin verme. Kötü şeyler olur ve sadece annene değil. Liam yatını seviyor, Jessica. Kazalar olur."

Beni görebiliyormuş gibi başımı sallıyorum. Anlıyorum. Tehdidi çok açık.

"Olayları aynı şekilde gördüğümüze sevindim. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca seninle çalışmayı dört gözle bekliyorum Jessica ve bir sonraki konuşmamızda değerli bilgiler bekliyorum."

Hikaye şöyle devam ediyor.

Seven Weeks

Oyunevi Serisi 3. Kitap

About the Author

FANNY LEE SAVAGE, modern zamanlarda geçen paranormal bir romantizm olan The Guardian Serisi'nin uluslararası çok satan yazarıdır. Antik tarihe olan sevgisini folklorla birleştirerek karanlık yeni bir dünya yaratıyor. Aksiyon dolu Playhouse Serisi, okuyucuları Miami'nin yeraltı dünyasına ve günümüz mafyasının i işleyişine sürüklüyor. Bayan Savage'ın romanları şehvetli bir romantizm, kara mizah ve heyecanlı bir gerilimle doludur.

Bayan Savage, ailesiyle vakit geçirmediği ya da yazmadığı zamanlarda, bir sonraki romanı için araştırma yapmak ve yürüyüş yapmak arasında fotoğrafçılık becerilerini geliştirmekle meşgul.

Güncellemeler, rnler ve daha fazlası için web sitesini ziyaret edin fannyleesavage.com

Also by...

Çağdaş Romantik

Sahte Seri

[Sahte Kalpler ve](#)
[Öpücükler Sahte Mercan](#)
[ve Anahtarlar Sahte Viski](#)
[ve Kelimeler Sahte](#)
[Düşmanlar ve Müttefikler](#)

Sahte Kitap 5 - ÇOK YAKINDA Sahte

Kitap 6 - ÇOK YAKINDA

Tabu/Yasak Aşk Serisi-Standalone Romanları [Bir Gece:](#)
[Özel Baskı-Tabulu Bir Üvey Kardeş Romanı](#) [Bay Dylan-Bir Patron](#)
[Romanı](#)

Romantik Gerilim

Oyunevi Serisi [Yedi Gün](#)

[Dört Gün Yedi](#)

[Hafta](#) **Karanlık**

Romantik [Av](#)

[Forvet](#)

[Kırıcı](#)

Paranormal Romantik (Modern Fantezi)

The Guardian Serisi
[Meleklerin Gölgesinde](#)
[Canavarların Gölgesinde](#)
İblislerin Gölgesinde - ÇOK YAKINDA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.